

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ
(ΠΓΦ)

Υπο
ΠΥΘΑΓΟΡΑ
ΠΥΘΑΓΟΡΙΔΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025
(τελευταία ενημέρωση 11-9-2025)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αυτή την στιγμή μπορεί να υπάρχει κάποιος στην Βουλγαρία ή στην Κίνα που να έχει ίδιες ιδέες με εμένα . Δεν μπορώ να τον ανακαλύψω όμως διότι υπάρχει το εμπόδιο της γλώσσας . Ακόμη και εάν όλες οι ιδέες του είναι αναρτημένες στο διαδίκτυο για μένα είναι απρόσιτες . Χρειαζόμαστε μια Παγκόσμια Γλώσσα και έχουν γίνει αρκετές απόπειρες προς αυτή την κατεύθυνση .

Όταν οι Φιλόσοφοι πάρουν την εξουσία ολόκληρου του πλανήτη σε ποιά γλώσσα θα συνεννοούνται μεταξύ τους ; Άνθρωποι απο κάθε γωνιά του κόσμου θα πρέπει να συνεδριάζουν και να αποφασίζουν . Θα χρησιμοποιήσουν τα Αγγλικά ; Αν και τα αγγλικά είναι η πιο εύκολη απο τις υπαρκτές γλώσσες , δεν είναι ΑΡΚΕΤΑ εύκολη . Μια ακόμη πιο εύκολη γλώσσα θα χρειαστεί .

Σήμερα ομιλούνται στον πλανήτη περίπου επτά χιλιάδες γλώσσες . Απαιτείται υπερβολικός κόπος για να μεταφρασθούν όλα τα βιβλία σε όλες αυτές τις γλώσσες . Για την online μετάφραση θα χρειαζόταν τεράστια υπολογιστική ισχύς . Μοιραία όλες αυτές οι γλώσσες θα εξαφανισθούν και μετά απο χίλια χρόνια μόνον μία γλώσσα θα ομιλείται στον πλανήτη . Ποιά γλώσσα αξίζει τον κόπο να σωθεί ; Ασφαλώς η Αρχαία Ελληνική και η Λατινική είναι οι πιο σοβαροί υποψήφιοι .

Η Παγκόσμια Γλώσσα Φιλοσόφων (ΠΓΦ) που κατασκεύασα έχει τα παρακάτω πλεονεκτήματα :

- Είναι πιο απλή απο την Αγγλική
- Υπάρχει ήδη ένα σύνολο ανθρώπων (αγγλόφωνοι και ισπανόφωνοι και όλοι οι επιστήμονες των Θετικών Επιστημών) που την γνωρίζει ήδη αρκετά καλά . Αυτοί που γνωρίζουν την Εσπεράντο είναι περί τα δύο εκατομμύρια . Ενώ αυτοί που προανέφερα είναι πολλά εκατομμύρια .
- Όλοι οι Επιστήμονες θα την αποδεχτούν διότι όλοι γνωρίζουν Αγγλικά . Και η επιστημονική ορολογία της ΠΓΦ είναι ίδια με την Αγγλική .
- Όλοι οι ισπανόφωνοι θα ψηφίσουν την ισπανική σαν Παγκόσμια Γλώσσα . Σαν δεύτερη προτίμηση όμως θα ψηφίσουν την ΠΓΦ διότι έχει πολλά δάνεια απο την ισπανική γλώσσα .
- Είναι εύκολα κατανοητή απο υπολογιστή
- Δεν έχει η ίδια λέξη δύο νοήματα (πχ η λέξη "γλώσσα")

-Έχει πανεύκολη ορθογραφία

- Δεν δημιουργεί ηχητικές συγχύσεις (να μην ακούγονται ίδιες δύο διαφορετικές λέξεις)

- Ένας ήχος αντιστοιχεί σε ένα σύμβολο (γράμμα) (για να διευκολύνεται η κατανόηση απο υπολογιστές)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΠΥΘΑΓΟΡΙΔΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΟ

A (προφέρεται όπως στο "άλφα" , "Alex")

B (όπως στο "μπόρα" , "Boss")

Γ (όπως στο "γεμίζω")

Δ (όπως στο "δέρμα")

E (όπως στο "εγώ")

Z (όπως στο "ζωή")

Θ (όπως στο "θάλασσα") Μπορεί να γράφεται και με σταυρό μέσα στον κύκλο όπως στην αρχαϊκή ελληνική γλώσσα .

I (όπως στο "ιδρώνω")

K (όπως στο "καλός")

L (όπως στο "λαός")

M (όπως στο "μαζί")

N (όπως στο "νικώ")

O (όπως στο "όνομα")

Π (όπως στο "πόρτα")

R (όπως στο "ραδίκι" , "ραδιενέργεια")

S (όπως στο "σωτηρία")

T (όπως στο "τέλος")

Υ ("ου" όπως στο "ουρανός" , "ουρά" , "ουδέποτε")

Φ (όπως στο "φυσώ")

Χ (όπως στο "χάσμα")

d (όπως στο "density" , "donkey" , "delivery")

Q (όπως στο "golf" , "gold" , "god") . Γράφεται σαν μεγεθυντικός φακός και υπήρχε στην αρχαϊκή ελληνική γλώσσα όπου προφερόταν σαν "Κ" (ονομαζόταν "κόππα") . Επειδή δεν υπάρχει αυτό το γράμμα ούτε στις σύγχρονες ελληνικές ούτε στις αγγλικές γραμματοσειρές , χρησιμοποιώ προσωρινά το "Q" που προέρχεται απο το κόππα .

V (όπως "βασιλιάς" , "βιβλίο")

J (όπως "jazz" , "jeep" , "τζάμπα") . Στην ελληνική το γράφουμε σαν "τζ" αλλά δεν αποδίδει σωστά τον ήχο . Όσα ονόματα της Ελληνικής άρχιζαν με "Ι" + φωνήεν στην αγγλική αρχίζουν με "J" (Ιησούς = Jesus , Ιερουσαλήμ = Jerusalem , Ιερώνυμος = Jerome κλπ επειδή στην Αρχαία Ελληνική το "Ι" μπροστά απο φωνήεν προφερόταν "Γι") . Στην Παγκόσμια Γλώσσα Φιλοσόφων το "J" αντικαταστάθηκε με το "Γι" (Jesus = ΓΙΕΣΥΑΣ , Jerusalem = ΓΙΕΡΥΣΑΛΕΜΑΝ , Jerome = ΓΙΕΡΟΝΙΜΑΣ) . Μέχρι στιγμής σε καμία λέξη της Παγκόσμιας Γλώσσας Φιλοσόφων δεν χρησιμοποιείται το "J" . Το κρατάμε σε εφεδρεία για τυχόν μελλοντική χρήση .

Είκοσι τέσσερα γράμματα , όλα κεφαλαία (δεν υπάρχουν μικρά) . Κάθε γράμμα αντιστοιχεί σε έναν ήχο που ΔΕΝ είναι δύο συνεχόμενα γράμματα (γι' αυτό δεν υπάρχει το "Ψ" και το "Ξ") .

ΓΕΝΙΚΑ

Όποια λέξη δεν υπήρχε στην αρχαία ελληνική την δανειζόμαστε απο τα ισπανικά ή αγγλικά (επειδή ήδη γνωρίζουν πολλοί αυτές τις γλώσσες) .

Πηγή όλων των λέξεων της ΠΓΦ είναι τα Αρχαία Ελληνικά , τα Λατινικά , τα Ισπανικά και τα Αγγλικά . Όποια λέξη είναι κοινή στις τρεις απο τις τέσσερις γλώσσες συμπεριελήφθη στην ΠΓΦ .

Λέξεις της Ισπανικής και της Αγγλικής που προέρχονται από τα Λατινικά συμπεριελήφθησαν στην Γλώσσα των Φιλοσόφων. Έτσι και οι Ισπανόφωνοι και οι Αγγλόφωνοι θα βρούν πολλές οικείες λέξεις.

Εάν μέσα στο κείμενο υπάρχει λέξη ή πρόταση που γράφεται με το αλφάβητο της Γλώσσας Φιλοσόφων, αλλά δεν ανήκει στην Γλώσσα Φιλοσόφων, τότε βάζουμε αστερίσκο μπροστά και πίσω της.

Όταν υπάρχει παύλα (-) μέσα στην λέξη σημαίνει ότι η λέξη είναι μία αλλά διαβάζεται σαν δύο λέξεις. Πχ ΤάΦ-ΕΜΟΣΦΕΡΙΟΝ. Μεταξύ του Φ και του Ε υπάρχει μια σύντομη παύση.

Μία έννοια μπορεί να αποδίδεται με δύο ή περισσότερες λέξεις (πχ τραγουδιστής = ΑΖΜΑΤΟΡ και ΚΑΝΤΑΔΟΡ). Μία λέξη όμως ποτέ δεν εκπροσωπεί δύο έννοιες. Πχ η "ΓΛΩΤΑ" σημαίνει μόνο "γλώσσα" (όργανο του σώματος). Για την "αγγλική γλώσσα" υπάρχει διαφορετική λέξη (ΛΑΝΚΥΑΖΑ).

ΤΟΝΟΙ

Οξεία (μοιάζει με τελεία ή μικρή κατακόρυφη γραμμούλα). Μια λέξη μπορεί να τονίζεται σε δύο συλλαβές της. Επειδή στο αγγλικό και το ελληνικό πληκτρολόγιο δεν μπορεί να μπει οξεία πάνω από κεφαλαίο γράμμα εδώ και στο λεξικό γράφουμε το τονιζόμενο φωνήεν μικρό (έως ότου κατασκευασθεί ειδική γραμματοσειρά για την Παγκόσμια Γλώσσα Φιλοσόφων).

Εάν θέλουμε να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα σε ολόκληρη την λέξη, η οξεία γίνεται περισπωμένη. Στην νεοελληνική γράφουμε με κεφαλαία όλη την λέξη (Πχ Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ έκανε πόλεμο, όχι ο Αλκιδάμας).

Ο τόνος μπορεί να μετακινείται σε άλλη συλλαβή χάριν ευφωνίας. Άλλωστε στην Γλώσσα των Φιλοσόφων δεν υπάρχει άλλη λέξη με τα ίδια γράμματα οπότε δεν μπορεί να δημιουργηθεί σύγχυση (πχ η λέξη "ΠΟΝΟ" (κόπος). Δεν υπάρχει λέξη "ΠΟΝό"). Προσοχή μόνο χρειάζεται στις περιπτώσεις όπου μετακίνηση του τόνου σημαίνει πληθυντικός αριθμός [Πχ ΠΑΚΙΣΤΑΝ (ένα Πακιστάν) - ΠΑΚΙΣΤΑΝ (πολλά Πακιστάν)].

ΠΩΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ

Η ΠΓΦ έχει το πλεονέκτημα ότι ακόμη και αυτός που δεν την γνωρίζει μπορεί να καταλάβει κάθε λέξη τί μέρος του λόγου είναι και (ενίοτε) τί περίπου σημαίνει. Αυτό είναι εφικτό χάρις στα προθέματα, στις καταλήξεις και στον αριθμό των γραμμάτων.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Λέξεις με τρία ή λιγότερα γράμματα ανήκουν πάντα στις βοηθητικές και δεν ακολουθούν τους κανόνες περί καταλήξεων.

ΠΡΟΘΕΜΑΤΑ

(Οι μικρές λεξούλες που ενσωματώνονται στην αρχή μιας λέξης. Στην Νεοελληνική Γραμματική ονομάζονται "προθέσεις" και μπορεί να υπάρχουν και σαν ανεξάρτητες λέξεις. Στην ΠΓΦ δεν υπάρχει μέρος του λόγου "προθέσεις". Εάν κάποιο από τα παρακάτω υπάρχει σαν ανεξάρτητη λέξη, ανήκει στις βοηθητικές λέξεις ή στις συντομογραφίες)

ZA- και ARI- : Δείχνει το υπερβολικά μεγάλο. Πχ "ZATREΦΙΣ" (ο υπερβολικά θρεμμένος, ο παχύς)

A- (άλφα στερητικών) και NI- : Δείχνει το αντίθετο. Πχ "ANALIOΦΙΣ" (ο μη αληθινός), NIPENOΦΙΣ (ο χωρίς πένθος). Το "A" στην αρχή των λέξεων ΔΕΝ είναι πάντα στερητικό.

DIΣ- : Δείχνει ανεπιθύμητη κατάσταση. Πχ ΔΙSMOPΦIS (δύσμορφος)

BI- : Σημαίνει "Δύο"

ΔY- , TPI- , TEΣAPE- : κλπ δείχνουν το πλήθος (πχ δικινητήριο αεροσκάφος)

IS- : Κινούμαι προς τα μέσα (πχ εισβάλλω)

EK- : Κινούμαι προς τα έξω (πχ εκβάλλω)

PRO- : Σημαίνει "μπροστά" (πχ "προκάθημαι", "προηγούμαι")

EN- : Σημαίνει "επι τόπου" (πχ "ενταφιάζω")

PROS- : Σημαίνει "κινούμαι προς κάπου" (πχ "προστρέχω",

"προσεγγίζω")

ΑΠΟ- : Σημαίνει "μεγαλώνω την απόσταση μεταξύ δύο πραγμάτων" (πχ "αποφεύγω", "απομακρύνω", "αποχωρίζω")

SIN- : Σημαίνει "και εγώ μαζί" (πχ "συναποφασίζω")

ANA- : Σημαίνει "επαναλαμβάνω πράξιν με διαφορετικό τρόπο" (πχ "αναδιανέμω") ή σημαίνει "ψηλά" (πχ "αναβιβάζω", "ανάτασις")

RE- : Σημαίνει "Ξανά" .

ΔΙΑ- : Σημαίνει "μέσα απο..." , "μέσα σε..." (πχ "διαπερνώ", "διατρίβω")

ΚΑΤΑ- και ΚΑΤ- : Σημαίνει "προς τα κάτω" (πχ "καταβάλλω", "κατεδαφίζω")

META- : Σημαίνει "αλλάζω" (πχ "μεταμορφώνω", "μεταστρέφω", "μεταβάλλω")

ΠΑΡΑ- : Σημαίνει "Πηγαίνω απο άλλον δρόμο" (πχ "παραφράζω", "παραβιάζω", "παρακάμπτω")

ΑΜΦΙ- : Σημαίνει "σε δύο" (πχ "αμφιβάλλω", "αμφιταλαντεύομαι")

ΑΝΤΙ- : Σημαίνει "κάτι άλλο" (πχ "αντικαθιστώ", "ανταλλάσσω") ή "εχθρικό" (πχ "αντιτίθεμαι", "αντιστρατεύομαι")

ΕΠΙ- : Σημαίνει "απο πάνω" (πχ "επιβάλλω") ή "προσθέτω απο πάνω" (πχ "επιθέτω", "επικροτώ") ή "κάτι περισσότερο" (πχ "επισπεύδω")

ΠΕΡΙ- : Σημαίνει "γύρω απο..." (πχ "περιστρέφομαι")

ΙΠΟ- : Σημαίνει "απο κάτω" (πχ "υποσκάπτω")

PRE- : Σημαίνει "πρίν" (PREXISTÓRIKAL = προϊστορικό). Χρονικό και τοπικό .

ΙΠΕΡ- : Σημαίνει "πάνω απο το σύνηθες" ή "πάνω απο το σωστό" (πχ "υπερφόρτωσις")

XEMI- : Σημαίνει "μισός" (πχ ΧΕΜΙΣΦΕΡΙΟ = ημισφαίριον)

NON- : Σημαίνει "όχι" . Στα Νέα Ελληνικά έχουμε το στερητικό "α-" (πχ άσφαιρος) .

IN- : Άλλοτε σημαίνει "μέσα" και άλλοτε "όχι" .

dE- : Σημαίνει "αποσπώ, διαχωρίζω κάτι απο ένα μεγάλο σύνολο" . Πχ dEKAΠΙΤΑΘΙόNA = αποκεφαλισμός .

TRANS- : Σημαίνει "απο την μία άκρη έως την άλλη" . Πχ "TRANSATLάνTIK" : Αυτός που διασχίζει τον Ατλαντικό απο την μία άκρη έως την άλλη .

INTER - : Σημαίνει "τα περιλαμβάνει όλα" . Πχ INTERKONTINένTAL = Όλων των ηπείρων / INTERXYMANίTAL = Όλης της ανθρωπότητας / INTERQALάKTIKAL = όλου του γαλαξία .

SÚPER- : Ο "πιό δυνατός" , "πιό μεγάλος" . Πχ "SYPERXYMάNO" (υπεράνθρωπος) , "SYPERMERKάΔO" (σούπερ μάρκετ) .

SYB- : Σημαίνει "ο απο κάτω" , ο υπόγειος . Πχ "SYBTERάNO" (ο κάτω απο την επιφάνεια του εδάφους) .

AΦTO- : Σημαίνει "Κάνω κάτι στον εαυτόν μου" και δεν χρειάζεται να υπάρχει λέξη "εαυτός" . Πχ αντί "Σκοτώνω τον εαυτόν μου" λέμε "Κάνω ΑΦΤΟΦΟΝίA" . Επίσης σημαίνει οτι το κάνω με δική μου βούληση χωρίς επήρεια απο άλλους . Πχ ΑΦΤΟΝΥΛΙΔί (= αυτοβούλως = δεν επηρεάσθηκα απο άλλους) .

MONO - : Σημαίνει "μόνος" ή "ένα" (Πχ MONOMANίA , MONOΠLάNO)

VIΘE- : Σημαίνει "ένα σκαλοπάτι πιο κάτω" . Πχ VIΘEPPEZIdένTO (αντιπρόεδρος)

ANTE - : Σημαίνει "πρίν" . Πχ ANTEdILύVIAL = προκατακλυσμιαίος .

MYΛTI- και ΠOΛI- : Σημαίνουν "πολύ" . Πχ ΠOΛIKΛίNIKA (πολυκλινική) , MYLTILINQYίTA (πολυγλωσσία)

KILO- : Σημαίνει "χίλια" .

ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ

Απο την κατάληξη της λέξεως καταλαβαίνουμε τί περίπου είναι (ουσιαστικό , επίθετο κλπ)

Λέξεις με τρία ή λιγότερα γράμματα ανήκουν πάντα στις βοηθητικές λέξεις και δεν υπακούουν στους παρακάτω κανόνες .

A

-A : Ουσιαστικά (πληθυντικός : -AS). Ποτέ σε -AA

Ρήματα (χρόνοι παρελθόντος , A' ενικό πρόσωπο)

B

Δ

-E

-IDE : Οικογένειες χημικών ενώσεων (πχ ALKOOLÍDE = αλκοόλες) .
Πληθυντικός το ίδιο .

-ITE : Ορυκτά , πετρώματα (πχ ANΔESÍTE , VARÍTE) . Πληθυντικός :
-ITES ή -ÍTES

-TSE : Σύνολα εμβίων όντων (πχ VERTEBRATSE (σπονδυλωτά) ,

LEQYMINATSE (όσπρια , ψυχανθή) . Πληθυντικός το ίδιο .

- σύμφωνο + E (ποτέ -IdE , -ITE , -TSE) :

Εάν έχουν λιγότερες απο τρείς συλλαβές θα είναι

ή αριθμοί

ή τύποι του "Είμαι" (EZMέ , ESTέ)

ή μονοσύλλαβες / δισύλλαβες βοηθητικές λέξεις .

Εάν έχουν τρείς ή περισσότερες συλλαβές θα είναι

ή αριθμοί

ή ρήματα (A' και B' πληθυντικού (όλοι οι χρόνοι)

ή χημικές ουσίες . Πχ ASPIRíNE , ΠISάNE (πίσσα) , dYRALYMiNE (ντουραλουμίνιο) , MAZύTE (μαζούτ) , RAKINάKE ή PETRóLE (πετρέλαιο) .
Πληθυντικός : -σύμφωνο + έ (πχ MAZYΤέ)

Εάν έχουν τρία ή λιγότερα γράμματα θα είναι βοηθητικές λέξεις

Z

Θ

- YΘ : Επίθετα σχετικά με γεωγραφικά ονόματα (πχ ITALiάNYΘ = ιταλικό) . Δηλώνουν τόπο προέλευσης ή ιδιοκτησία . Ίδια μορφή και στον πληθυντικό .

I

-σύμφωνο + I : Βοηθητικές λέξεις . Ρήματα (τρίτο πρόσωπο ενικού ενεστώτος) . Ειδικά η κατάληξη -ΦSKI είναι μόνο για επώνυμα ανδρικά (πληθυντικός : -ΦSKί)

-OI και óI : Ενικός Θηλυκών κυρίων ονομάτων και αντωνυμιών .
Πληθυντικός : -όΕΣ (πχ ARSiNóI - ARSiNóES , KALIRóI - KALIRóES ,

ΦΙΛΟΝΟΙ-ΦΙΛΟΝΟΕΣ , ΕΡΑΤΟΙ-ΕΡΑΤΟΕΣ , ΚΑΛΙΠΣΟΙ -ΚΑΛΙΠΣΟΕΣ)

Κ

-ΕΚ ή ΕΚ : Βοηθητικές λέξεις .

-Λ

dEL : άρθρο γενικής (ενικού και πληθυντικού) . Μετατρέπει το ουσιαστικό σε επίθετο (dEL Αρκτική = αρκτικό) . Για λόγους ευφωνίας άλλοτε γράφεται "dE" και άλλοτε "dEL" .

-AL : Επίθετα .

-EL : ΑΙΝΈΛ , ΔΥΤΈΛ , ΤΡΙΤΈΛ (άσσος, δυάρι , τριάρι κλπ) .
Πληθυντικός: ο ίδιος .

-OL : Μυρωδιές . Πχ Βιώνω ΤRΙΑΝΤΑΦΥΛΌΛ = μυρίζω μυρωδιά τριαντάφυλλου . Πληθυντικός ο ίδιος .

Μ

-AM : Γλώσσες . Πχ ΧΟΛΑΝdάΝΑΜ (Ολλανδικά) . Στον πληθυντικό (αν χρειαστεί) βάζουμε τον τόνο στην λήγουσα (ΧΟΛΑΝdΑΝάΜ)

-ΥΜ : Χημικά στοιχεία . Πχ ΣόδιΥΜ (κάλιο) . Στον πληθυντικό βάζουμε τον τόνο στην λήγουσα (ΣΟδιύΜ)

Ν

-άν : Γεωγραφικά (πόλεις , χώρες , λίμνες , ποτάμια , βουνά , θάλασσες , ήπειροι , ζώδια , αστερισμοί , πλανήτες , άστρα) . Πληθυντικός : -AN

-AN . Πληθυντικός του προηγούμενου .

-IN : Ρήματα γ' πρόσωπο πληθυντικού . Βοηθητικές λέξεις .

-ON ή -όν (όχι -ΣON) : Επίθετα

-ΣON : προστακτική

-YN ή ύN : Βοηθητικές λέξεις .

O

-O : Ουσιαστικά ή προσωπικές αντωνυμίες (πληθυντικός : -OS) .
Ρήματα ά ενικού (ενεστώς - μέλλων) λήγουν εις -NO

-XO : Επίθετο . Ασθενείς που πάσχουν απο κάποια ασθένεια (πχ
KARKINόXO = καρκινοπαθής) . Πληθυντικός : -Xό

-MO : Ιδεολογία ή θρησκεία (KOMYNÍZMO , VYΔÍZMO) . Πληθυντικός
: -Μό

-QO : Φυτά (ολόκληρο το φυτό , όχι μόνο το φαγώσιμο μέρος) .
Πληθυντικός : -Qό

R

-όR : Δράστης . Αυτός που κάνει κάτι (ουσιαστικό) . Πληθυντικός :
-όRES . Πχ KONKISTAΔόR - KONKISTAΔόRES (κατακτητής) .

S

-AS : Ουσιαστικά πληθυντικός (ενικός : -A) . Ανδρικά μικρά ονόματα (πχ

ΠΙΘΑΓÓRAS). Πληθυντικός : -ÍLES . Αντωνυμίες ενικού αριθμού αρσενικού γένους .

-OS : Ουσιαστικά πληθυντικός (ενικός : -O)

-ÍTES : Πληθυντικός του -ÍTE (ορυκτά και πετρώματα)

-IdES : Πληθυντικός του -IdE (εάν χρειαστεί)

-OES : Πληθυντικός θηλυκών κυρίων ονομάτων και αντωνυμιών (πχ ΦΙΛΟΝÓΙ-ΦΙΛΟΝÓES)

-ÍLES : Πληθυντικός αρσενικών κυρίων ονομάτων που λήγουν σε -AS (πχ ΠΙΘΑΓÓRAS - ΠΙΘΑΓΟΡΙLES)

-ÓRES : Πληθυντικός του -ÓR (δράστης)

-STES : Πληθυντικός των οπαδών (θρησκειών ή ιδεολογιών - πχ ΚΟΜΥΝÍSTES) και των επιστημόνων . Πχ ΒΙΟΛΟΓÍSTES (βιολόγοι) .

-ÉΦES : Πληθυντικός ανδρικών μικρών ονομάτων (ενικός : -έΦS)

-YS : Κάτοικος γεωγραφικής περιοχής ή ουρανίου σώματος , Πχ ΧΟΛΑΝΔάΝYS (Ολλανδός) , ΓΑΙάΝYS (ο κάτοικος του πλανήτη Γή) .
Πληθυντικός -ύS .

-KS : Επιστήμες . Πληθυντικός : -IKES . Πχ ΦÍZIKS - ΦΙΖÍKES (Φυσική - Φυσικές)

-IKES : Πληθυντικός του -KS .

-IS : Επίθετα . Και ρήματα β' ενικού . Οι παθητικές μετοχές λήγουν σε -ΘÍS . Το -OIS είναι κατάληξη επιθέτων .

-ITS : Επώνυμα γυναικεία (πληθυντικός : -ίTS)

-ΔES : Ονόματα μικρά ανδρικά (πχ ΜΙΛΤÍάΔES) . Πληθυντικός :
-ΔέS

-έΦS : Ονόματα μικρά ανδρικά (πχ ΠΕΡSέΦS) . Πληθυντικός : -έΦES

T

-ST : Οπαδός θρησκείας ή ιδεολογίας / Επιστήμων (Πχ ΚóΜΥΝIST /

ΦΙΖΙΚΙΣΤ) . Πληθυντικός : -STES

-OT : Χρώματα . πχ μαύρο = MELANÓT . Πληθυντικός ο ίδιος .

Υ

-RY : Μονάδες μέτρησης μήκους , επιφάνειας και όγκου .

-TY : Μονάδες μέτρησης χρόνου .

-ΔΥ : Μονάδες μέτρησης όλων των άλλων μεγεθών (πλήν χρόνου , μήκους , επιφάνειας , όγκου)

-ZY : Ονόματα γραμμάτων της αλφαβήτου .

Φ

-ΕΦ : Επίθετα (ονόματα) γυναικών . Πληθυντικός : -έΦ

-ΟΦ : Επίθετα (ονόματα) ανδρών . Πληθυντικός : -όΦ

-ΙΦ : Ονόματα ενσυνείδητων πλασμάτων τεχνητής νοημοσύνης .
Πληθυντικός : -ίΦ

Χ

-ΑΧ , -ΕΧ , -ΟΧ , -ΥΧ : Ασθένειες μή φλεγμονώδεις (πχ KARKÍNOX) . Πληθυντικός : -άΧ , έΧ , -όΧ , -ύΧ

-ΙΧ : Ασθένειες φλεγμονώδεις (πχ TENONTÍTIX) . Πληθυντικός : -ίΧ

δ

-Od : Γεύσεις . Πχ Βιώνω ALMIRód = Αισθάνομαι γεύση αλμυρού .
Πληθυντικός ο ίδιος .

ΑΡΘΡΑ (ανήκουν στις ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ και μας δείχνουν την θέση του ουσιαστικού μέσα στην πρόταση (υποκείμενο ή αντικείμενο κλπ)

	αρσενικό		θηλυκό		ουδέτερο	
	ενικός	πληθυντικός	ενικός	πληθυντικός	ενικός	πληθυντικός
Ονομαστική	O	LES	LA	LAS	EL	LOS
Γενική	dEL	dEL	dEL	dEL	dEL	dEL
Δοτική	ΤόΕ	ΤόΕ	ΤόΕ	ΤόΕ	ΤόΕ	ΤόΕ
Αιτιατική	TON	TES	TAN	TAS	ΔΕ	ΔΕS
Κλητική	Χέι	Χέι	Χέι	Χέι	Χέι	Χέι

Εάν απευθυνόμαστε σε ανθρώπους μπορούμε στην κλητική να χρησιμοποιήσουμε αντί του "Χέι" τα επίθετα "SENIÓRIS" (για άνδρες) ή "SENIORÍTIS" (για γυναίκες).

Τα άρθρα ονομαστικής, γενικής και αιτιατικής δεν τονίζονται .

Χρησιμοποιούμε τα ουδέτερα άρθρα :

- Για μή ζωντανά αντικείμενα .
- Για ζωντανό πλάσμα που δεν ξέρουμε ή δεν μας ενδιαφέρει το φύλο .
- Για ανάμικτο πλήθος αρσενικών και θηλυκών .

Συντακτικό :

"Κάνω βαφή ΤΟ κτίριο" (αιτιατική πτώση) ή "Κάνω βαφή dEL κτιρίου" (γενική πτώση) : Έχουμε μιλήσει προηγουμένως και γνωρίζεις για ποιο κτίριο μιλώ . Στα νεοελληνικά θα λέγαμε "Βάφω το κτίριο" .

Κάνω βαφή ίNE (ένα) κτίριο : Πρώτη φορά ακούς για αυτό το κτίριο και ίσως δεν μας ενδιαφέρει αυτή την στιγμή για ποιο κτίριο πρόκειται . Στα νεοελληνικά θα λέγαμε "Βάφω κτίριο" ή "Βάφω ένα κτίριο"

.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΤΩΣΗ : dEL (για όλα τα γένη και αριθμούς). Για λόγους ευφωνίας άλλοτε γράφεται "dE" και άλλοτε "dEL". Πχ εάν η επόμενη λέξη αρχίζει απο "L" τότε γράφεται "dE".

Ρόλοι του dEL :

A) Το "dEL" (σαν άρθρο της γενικής πτώσης) δείχνει τον κάτοχο ή την προέλευση . Πχ "Το βιβλίο dEL Γιώργου" , "Προϊόν dEL Αιγύπτου" . Το "dEL" μετατρέπει την επόμενη λέξη σε επίθετο . Είναι σαν να λέμε "Το Γεωργίσιο βιβλίο" ή "Το Αιγυπτιακό προϊόν" .

B) Στην θέση του νεοελληνικού "Νά" όταν εκφράζει επιθυμία . Πχ "Είμαι εις επιθυμίαν dEL τρώγεις το μήλο" (= Επιθυμώ να φάς το μήλο / Είμαι εις επιθυμίαν ΤΟΥ φάγεις το μήλο). Δηλαδή όλη η πρόταση μετά το dEL μετατρέπεται σε επίθετο της λέξης "επιθυμία" .

Γ) Προτάσεις που δηλώνουν αλλαγή σε κάτι που ήδη υπάρχει γράφονται έτσι : "Κάνω βαφή ΤΟ κτίριο" ή "Κάνω βαφή dEL κτιρίου" (= Κάνω κτιριακή βαφή). Πάλι εδώ το dEL μετατρέπει όλα τα ακόλουθα σε επίθετο της λέξεως "βαφή".

Δ) Συμμετέχει στην δημιουργία του συγκριτικού βαθμού των επιθέτων : ΠΛΙ-ΕΦΣΕΝΙΣ dEL ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ = ευσεβέστερος απο τον Πελοπίδα .

ΔΟΤΙΚΗ ΠΤΩΣΗ : ΤόΕ (για όλα τα γένη και αριθμούς)

ΚΛΗΤΙΚΗ ΠΤΩΣΗ : Χεί (για όλα τα γένη και αριθμούς)

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Τα ουσιαστικά λήγουν σε -OR ή -*O ή -*A (* = φωνήεν ή σύμφωνο) . Πληθυντικός :- ORES ή -*OS ή -*AS . Εάν σίγουρα αφορούν αρσενικό ή θηλυκό πλάσμα τότε παίρνουν το αντίστοιχο άρθρο χωρίς να αλλάξει τίποτα άλλο . Πχ Ο ΧΥόΜΟ (ο άνδρας) , LES ΧΥόΜΟΣ (οι άνδρες) , LA ΓΥΜάΝΑ (η γυναίκα) , LAS ΓΥΜάΝΑΣ (οι γυναίκες) . Τα ουσιαστικά που στην νεοελληνική είναι αρσενικά ή ουδέτερα στην ΠΓΦ συνήθως λήγουν σε -*O ενώ αυτά που είναι θηλυκά συνήθως λήγουν σε -*A .

Η κατάληξη -ERO σημαίνει επάγγελμα . Πχ "ΖΑΠΑΤÉRO" είναι ο ασχολούμενος αορίστως με παπούτσια , ο παπουτσής . Για περισσότερη ακρίβεια λέμε "ΖΑΠΑTERO dEL MANYΦAKTYPAΘIÓNA " (ο παπουτσής της κατασκευής : κατασκευάζει παπούτσια) ή "ΖΑΠΑΤÉRO dEL REPAPAΘIÓNA" (ο παπουτσής της επισκευής : επισκευάζει παπούτσια : ο τσαγκάρης) .

Η κατάληξη -ÍΣTA μπορεί να σημαίνει επάγγελμα αλλά συχνότερα σημαίνει τον ερασιτεχνικά ασχολούμενο ή τον δρώντα λόγω φιλοσοφικών πεποιθήσεων ή ψυχικών παρορμήσεων .

Ο ασχολούμενος με την μέτρηση ενός φυσικού μεγέθους (πχ τάση ρεύματος , μήκος κλπ) λήγει πάλι εις -ERO (πχ VOLTAΔYÉRO = ο καταμετρών τα βόλτ , την τάση του ρεύματος)

Η κατάληξη -ÍΘIO σημαίνει οτι πρόκειται για κάποιο κτίριο . Πχ ΣΦAXTÍΘIO = κτίριο σφαγείου . ΠΑΛΑÍΘIO = παλάτι

Η κατάληξη -ΠΟΛΟ συνήθως σημαίνει αυτόν που πουλά κάτι .

Η κατάληξη -ERÍΑ συνήθως σημαίνει το μέρος όπου , γενικώς και αορίστως , σχετίζεται με κάποιο αντικείμενο . Πχ ΖΑΠΑTERÍΑ = παπουτσάδικο . Δεν ξεκαθαρίζει όμως εάν εκεί κατασκευάζονται ή επισκευάζονται παπούτσια . Για περισσότερη ακρίβεια λέμε "ΖΑΠΑTERIA dEL MANYΦAKTYPAΘIÓNA" (εργοστάσιο κατασκευής παπουτσιών) ή "ΖΑΠΑTERIA dEL REPAPAΘIÓNA" (τσαγκάρικο)

Η κατάληξη -IONA σημαίνει συνήθως κάποια αλλαγή . Πχ INTEQPAΘIÓNA = ολοκλήρωσις , ενοποιήσις , ενσωμάτωσις

Η κατάληξη -IA και -ΔάΔA σημαίνει συνήθως κατάσταση ή ιδιότητα . Πχ ΦAMILIARIdάΔA = οικειότης , OLIΓAPXÍA = ολιγαρχία .

ΟΝΟΜΑΤΑ

ΧΗΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ : Λήγουν εις -YΜ . Πληθυντικός : -ύΜ .
Παραδείγματα : SídIRYΜ , ΧάλKYΜ , άRQIRYΜ , XRIΣYΜ , KASÍTERYΜ , IΔRάRQIRYΜ , άNΘPAKYΜ (ή KARBónYΜ) , MóLIVΔYΜ , SYΛFύRYΜ (ή ΘίYΜ) . Όλα τα υπόλοιπα (άγνωστα στους αρχαίους) με το σημερινό αγγλικό τους όνομα και την κατάληξη -YΜ .

ΣΥΝΟΛΑ ΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ : -ΤΣΕ [Πχ ΛΕQYMATSE (ψυχανθή), ΣΠΟΝΔΙΛATSE (σπονδυλωτά)] . Το ίδιο και στον πληθυντικό .

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ : Λήγουν σε -IdE ή -ídE (πληθυντ. -IdES ή ίδES) . Ουδετέρου γένους .

Πχ OKSIdE (οξειδία) , SULFIdE , XLORIdE , ΦΘORIdE , NITRIdE , ASIdE (οξέα) , BASIdE (βάσεις) , KIANIdE , ΠΑΡΑΦΙΝIdE (παραφίνες) , ΧIdROKARVONIdE (υδρογονάνθρακες) , ΧΙΔΑΤΟΚΑΡΒΟΝIdE (υδατάνθρακες) , ALKOXOLIdE , KETONIdE (κετόνες) , ALdEIdE (αλδεΐδες) , ESTERIdE (εστέρες) , ΣΑΠΟΝIdE (σάπωνες) , AROMATIdE (ουσίες με βενζολικό πυρήνα) . Και σε ενικό και σε πληθυντικό αυτές οι λέξεις είναι ίδιες .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΡΥΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΤΡΩΜΑΤΩΝ : Λήγουν σε -ITE ή ίTE (πληθυντ. -ITES ή ίTES) Πχ ΓΡΑΝίTE , BASALTίTE , ΦELdSPARίTE .

ΧΗΜΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ , ΜΙΓΜΑΤΑ , ΚΡΑΜΑΤΑ : Λήγουν σε σύμφωνο + E (ποτέ σε -TSE , IdE , -ITE) (πχ ΧΕΡΟίNE , ALKOΧόLE , VAZEλίNE , VITAMίNE) . Πληθυντικός : -έ .

Οξέα : ASIdE dEL 6 SYLΦύRYM =θειικό οξύ . Είναι μέλος της ομάδας των ASIdE και έχει σθένος 6 το θείο σε αυτή την ένωση . ASIdE dEL 4 SYLΦύRYM = θειώδες οξύ . ASIdE dEL OKSALίNE = οξαλικό οξύ .

ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ - ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ : -ZMO (VYδίZMO , KOMYNίZMO , ΚΑΠΙΤΑΛίZMO , ΠΙΘΑΓΟΡΙZMO , ΠΛΑΤΟΝίZMO κλπ) (Πληθυντικός : -ZMό)

Οπαδός ιδεολογίας (ή θρησκείας) ή Επιστήμων : -IST ή ίST (πληθυντικός : -ISTES ή -ίSTES) , ΠΙΘΑΓΟΡΙST / ΠΙΘΑΓΟΡΙSTES , ΠΛΑΤΟΝIST / ΠΛΑΤΟΝISTES , ΦίZIKIST , ΧέMIST , ΜΕΔΙΣίNIST , ΕΚΟΝόMIST

ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ : Λήγουν σε -IKS (ΦίZIKS , ΚέMISTRIKS ή ΧέMIKS , ΜΑΘΕΜάTIKS , ΒΙΟΛόGIKS , ΓΕΟΛόGIKS , ΠCIXΟΛόGIKS , ΦόRESTRIKS , ΑΕΡΟΠίGIKS (αεροναυπηγική) , ΦΙΛΟΛόGIKS , ΝΑΥΠίGIKS , ΕΚΟΝόMIKS , ΛΕQάLIKS ή ΝόMIKS , ΑΚΕΖάΘIKS ή ΜΕΔΙCίNIKS , STATίSTIKS , ΙNΦΟΡΜάTIKS , ELEKTRόNIKS) . Πληθυντικός : -ίKS

Αν δεν έχει όνομα η Επιστήμη : SAIENTÍΦΙΚΟ dEL ...

[Ειδικά για Φιλολογία: Σπούδασα Ιαπωνική Γλώσσα(Ιαπωνική Φιλολογία) : Σπούδασα ΝΙΠΑΝÍKAM]

ΟΝΟΜΑΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ , ΖΩΔΙΩΝ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ , ΣΗΜΕΙΑ ΟΡΙΖΟΝΤΟΣ : Λήγουν σε -άν. (πληθυντ : -AN) . Πχ ΙΤΑΛΙÁN (Ιταλία) , ΧΙΝΔάΝ (Ινδία) , ΙΖΡΑΙΛάΝ (Ισραήλ) .

ΦΥΛΕΣ και ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΧΩΝ : -ΥΣ . Πχ ΠΑΚΙΣΤάΝΥΣ , ΛΑ ΑΜΑΖόνΥΣ (η Αμαζόνα) , ΙΝΔιάΝΥΣ , ΧΙΝΔάΝΥΣ (Ινδός) , ΑΠάΤΣΥΣ (ο ινδιάνος Απάτσι) , ΤΣΕΡόΚΥΣ (ο ινδιάνος Τσερόκι) , ΚΟΜάΝΤΣΥΣ (ο ινδιάνος Κομάντσι) , ΠΥΈΒΛΥΣ (Ινδιάνος Πουέμπλο) , ΕΝΡΈΥΣ , ΙΖΡΑΙΛάΝΥΣ , ΓΙύΦΤΥΣ (γύφτος) . Πληθυντικός : -ύΣ

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟ ΤΟΠΟ ή ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ : - ΥΘ Πχ ΙΤΑΛΙάΝΥΘ (ιταλικό) . Τα επίθετα δεν έχουν πληθυντικό .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΓΛΩΣΣΩΝ : Λήγουν σε -ΑΜ (Πχ ΙΤΑΛΙάΝΑΜ) . Δεν έχει πληθυντικό .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΦΥΤΩΝ : Λήγουν σε -QO (χωρίς τόνο) . Πχ ΣΥΚόQO (συκιά) . Πληθυντικός - Qό . Το όνομα αφορά ολόκληρο το φυτό . Τα φαγώσιμα μέρη έχουν όνομα που υπακούει στους κανόνες των ουσιαστικών .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ (πλήν φλεγμονωδών) = -ΑΧ , -ΕΧ , -ΟΧ , -ΥΧ (πληθυντικός : -άΧ , -έΧ , -όΧ , -ύΧ) . Μερικές ασθένειες με ελληνικό όνομα μπορεί να μην λήγουν σε -Χ .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΦΛΕΓΜΟΝΩΔΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ : Λήγουν σε -ΙΧ (πληθυντικός : -ίΧ) . Πχ ΜΙΝΙΝQίΤΙΧ (μηνιγγίτιδα)

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΣΘΕΝΩΝ : Λήγουν σε -ΧΟ (πληθ : -Χό) (ΚΑΡΚΙΝόΧΟ = καρκινοπαθής , ΜΙΝΙΝQίΤΙΧΟ = ο πάσχων εκ μηνιγγίτιδος . Πληθυντικός : ΚΑΡΚΙΝόΧΟΣ , ΜΙΝΙΝQΙΤίΧΟΣ) .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΥΠΟΑΤΟΜΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΙΔΙΩΝ : Ισχύουν οι κανόνες των ουσιαστικών . Λήγουν σε -Ο (πληθυντικός : -ΟΣ) . ΕΛΕΚΤΡόΝΙΟ ,

ΠΡΟΤΌΝΙΟ , ΝΕΥΤΡΌΝΙΟ , ΠΟΖΙΤΡΌΝΙΟ , ΑΝΤΙΠΡΟΤΌΝΙΟ , ΝΕΤRiNO , ΚΥΆRKIO , ΧιQIO (σωματίδιο Higgs) , ΧAdRΌΝΙΟ , ΛΕΠΤΌΝΙΟ , QLYΌΝΙΟ , ΜΙΌΝΙΟ , ΤΑΥΝΙΟ (σωματίδιο Ταυ) , ΒΟΖΌΝΙΟ , ΦΟΤΌΝΙΟ , ΜΕSΌΝΙΟ , ΠΙΌΝΙΟ , ΚΑΌΝΙΟ [υποατομικό σωματίδιο = ΠΑRΤίΚΛΙΟ , άτομον = άΤΟΜΟ]

ΜΟΝΑΔΕS ΜΕΤΡΗΣΗΣ (όχι χρόνου και μήκους) : Λήγουν σε -ΔΥ . Πχ VOLTάΔΥ (Volt) , VATάΔΥ (Watt) , ΝΙΥΤάΔΥ (Newton) , ΦΑRΑΝΤάΔΥ (Farad) . Πληθυντικός ο ίδιος .

ΜΟΝΑΔΕS ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΧΡΟΝΟΥ : Λήγουν σε -ΤΥ . Πληθυντικός ο ίδιος . Πχ ΜΙΝΙΎΤΥ (λεπτόν της ώρας) , ΣΕΚΌΝΤΥ (δευτερόλεπτον) , ΧΟRάΤΥ (η ώρα) , ΕΤΕάΤΥ (έτος) , SΕΝΤΥRάΤΥ (αιών, εκατό χρόνια) , ΜΙΝάΤΥ (μήνας) . Τα ονόματα των μηνών και των γεωλογικών αιώνων υπακούουν στους κανόνες των ουσιαστικών .

ΜΟΝΑΔΕS ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΜΗΚΟΥS ΚΑΙ ΟΓΚΟΥ : Λήγουν σε -RΥ . Πληθυντικός ο ίδιος . Πχ ΜΕΤRΥ , ΚΙLΟΜΕΤRΥ , SΑΝΤΙΜΕΤRΥ , ΜΙLΙΜΕΤRΥ , ΜΙΚRΟΜΕΤRΥ . Οι μονάδες μέτρησης αποστάσεων της αστρονομίας (παρσέκ , έτος φωτός , αστρονομική μονάδα) δεν έχουν ακόμη όνομα (και επαφίεται στους μελλοντικούς χρήστες της ΠΓΦ να αποφασίσουν οριστικά) .

Όγκος : ΚΙΥΒΟΜΕΤRΥ (κυβικό μέτρο) , ΛίΤRΥ , ΜΙLΙLίΤRΥ , ΓΑLΟΝύRΥ (γαλόνι) .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ : Λήγουν σε -ΖΥ (πχ άΖΥ) . Πληθυντικός ο ίδιος .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ : Λήγουν σε -ΟΤ . Πχ ΜΕLΑΝΌΤ (μαύρο) , ΜΑRΌΤ (καφέ) . Πληθυντικός ο ίδιος .

ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ : Λήγουν σε -ΕL . Πχ ΥΝΈL , ΔΥΤΈL , ΤRΙΤΈL (άσος, δυάρι, τριάρι) . Πληθυντικός ο ίδιος .

ΟΛΟΙ ΟΙ ΆΛΛΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ που δεν υπήρχαν στην αρχαία ελληνική δανείζονται απο την αγγλική . Καταλήξεις όπως όλα τα ουσιαστικά -Ο / -Α / -ΟS / -ΑS . Πχ SΙRΚΥίΤΙΟ (κύκλωμα) , ΚΟΝdΕΝSΈRΙΟ (πυκνωτής) , ΒΑΤΈRΙΟ (μπαταρία, συσσωρευτής) , ΓΥίRΙΟ (καλώδιο για αγωγή ηλ. ρεύματος) , ΠΑΝΤάLΑ (οθόνη), ΤRΑΝSΜΙΤίΟ (

πομπός), TRANSRESEIVÍO (πομποδέκτης) , RESEIVÍO (δέκτης), LEIZÉRIO (laser)

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

ΠΟΣΟΤΙ ;= Πόσα; Τί αριθμός; (βοηθητική λέξη)

όσα (οσαδήποτε (βοηθητική λέξη)) , Τόσε (τόσα) , λίγε (λίγα) , ΠΟΛέ ή ΜύΛΤΕ (πολλά) , ΠάΝΤΕ ή άΠΑΝΤΕ (= όλα - όταν ακολουθεί ενικός αριθμός σημαίνει "κάθε") , ΑΡΚΕΤέ ή ΑΡΚΈΤΕ (αρκετά) , ΠΛίΘΕ (πάνω απο ένα) , ΕΝΙΕ (μερικά) .

Αριθμοί : ΜΙΔέ (μηδέν, κανένα - κανένας) , ίΜΙΣΕ (μισό) , άΠΙΡΕ (άπειρα) , άΙΝΕ (ένα) , ΔύΠΛΕ (ή δύΒΛΕ) , ΤΡύΠΛΕ , ΤέΣΑΡΕ (ή ΚΥάΤΡΕ) , ΠένΤΕ (ή ΤΣίνΚΥΕ) , ΧέΚΣΕ , ΣέΠΤΕ , όΚΤΕ , ΝίΝΕ , ΚόνΤΕ (10) , ΚΟΝΤΕάΙΝΕ (11) , ΚΟΝΤΕΔύΠΛΕ (12) , ΚΟΝΤΕΤΡύΠΛΕ ... ΔΥΠΛέΚΟΝΤΕ (20) , ΔΥΠΛέΚΟΝΤΕ ΠένΤΕ (25) , ΤΡΥΠΛέΚΟΝΤΕ , ΤΕΣΑΡέΚΟΝΤΕ , ΠΕΝΤέΚΟΝΤΕ , ΧΕΚΣέΚΟΝΤΕ , ΧΕΠΤέΚΟΝΤΕ , ΟΚΤέΚΟΝΤΕ , ΝΙΝέΚΟΝΤΕ , ΚόΣΕ (εκατό) , ΔΥΠΛΕΚόΣΕ (200) , ΤΡΥΠΛΕΚόΣΕ , ΤΕΣΑΡΕΚόΣΕ , ΠΕΝΤΕΚόΣΕ , ΧΕΚΣΕΚόΣΕ , ΣΕΠΤΕΚόΣΕ , ΟΚΤΕΚόΣΕ , ΝΙΝΕΚόΣΕ ... ΧίΛΙΕ , άΙΝΕ ΧίΛΙΕ , ΕΠΤέΚΟΝΤΕ ΧίΛΙΕ 70.000) , ΕΠΤΕΚόΣΕ ΧίΛΙΕ (700.000) , άΙΝΕ ΕΚΑΤΟΜίΡΕ (ή άΙΝΕ ΜΙΛΙόνΕ) , ΧΕΠΤΕΚόΣΕ ΕΚΑΤΟΜίΡΕ , άΙΝΕ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜίΡΕ (ή άΙΝΕ ΒΙΛΙόνΕ) , άΙΝΕ ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜίΡΕ (ή άΙΝΕ ΤΡΙΛΙόνΕ)

(ουσιαστικά) Μηδενικό : ΜΙΔέΛ , άσσορ = ΑΙΝέΛ , δυάρι = ΔΥΠΛέΛ , τριάρι = ΤΡΥΠΛέΛ , δεκάρι = ΚΟΝΤέΛ , εντεκάρι = ΚΟΝΤΕΑΙΝέΛ , δωδεκάρι = ΚΟΝΤΕΔΥΠΛέΛ , εικοσάρι = ΔΥΠΛΕΚΟΝΤέΛ , τριαντάρι = ΤΡΥΠΛΕΚΟΝΤέΛ , ο αριθμός "εκατό" = ΚΟΣέΛ , ο αριθμός "χίλια" = ΧΙΛέΛ κλπ . Πληθυντικός: Το ίδιο .

Μονάδα , δυάδα , εξάδα , Δεκάδα , δωδεκάδα κλπ (ουσιαστικά) : ΑΙΝάΔΑ , ΔΥΠΛάΔΑ , ΧΕΚΣάΔΑ , ΚΟΝΤάΔΑ , ΚΟΝΤΑΔΥάΔΑ κλπ . Πληθυντικός : -ΔΑΣ

- διπλασιασμός , τριπλασιασμός ... (ουσιαστικά) : ΔΥΠΛΕΠΛΑΘΙόΝΑ , ΤΡΥΠΛΕΠΛΑΘΙόΝΑ , ΤΕΣΑΡΕΠΛΑΘΙόΝΑ , ΜΙΔΕΠΛΑΘΙόΝΑ (πολλαπλασιασμός με μηδέν , μηδενισμός)

Κάτι με δύο , με τρία , με τέσσερα κλπ (επίθετο) = ΑΙΝΕ- , ΔΥΠΛΕ- ΤΡΥΠΛΕ- ΤΕΣΑΡΕ- ΠΕΝΤΕ - [πχ ΑΙΝΕΕΝΖΙΝόΙΣ (μονοκινητήριος) , ΔΥΠΛΕΕΝΖΙΝόΙΣ (με δύο μηχανές) , ΤΡΥΠΛΕΕΝΖΙΝόΙΣ , κλπ]

- πλούς (επίθετο) : ΔΥΠΛΕΠΛάΘΙΟΝ (διπλός , δύο διαφορετικά

πράγματα , πχ διπλή συμφορά = δύο διαφορετικές συμφορές την ίδια μέρα) , TRYΠΛΕΠΛΆΘΙΟΝ (τριπλός) ΚΟΝΤΕΠΛΆΘΙΟΝ (δεκαπλός) , ΚΟΣΕΠΛΆΘΙΟΝ (εκατονταπλούς) , ΧΙΛΙΕΠΛΆΘΙΟΝ , ΕΚΑΤΟΜΙΡΕΠΛΆΘΙΟΝ (ή ΜΙΛΙΟΝΕΠΛΆΘΙΟΝ .

-πλάσιος (επίθετο) : ΔΥΠΛΕΠΛΑΣΙΟΪΣ (διπλός σε μέγεθος , δύο φορές μεγαλύτερος σε βάρος) , TRYΠΛΕΠΛΑΣΙΟΪΣ (τριπλός σε μέγεθος , τρεις φορές μεγαλύτερος) , ΤΕΣΑΡΕΠΛΑΣΙΟΪΣ , ΚΟΝΤΕΠΛΑΣΙΟΪΣ , ΚΟΣΕΠΛΑΣΙΟΪΣ

επίθετο : ΜΙΔΙΣ (μηδαμινός, ασήμαντος στο μέγεθος)

σειρά (επίθετο): πρώτος, δεύτερος (επίθετα) : ΑΙΝΕΪΣ , ΔΥΠΛΕΪΣ , TRYΠΛΕΪΣ, ΚΟΝΤΕΪΣ (δέκατος) , ΔΥΠΛΕΚΟΣΕΪΣ (διακοσιοστός) , ΧΙΛΕΪΣ (χιλιοστός) , ΕΚΑΤΟΜΙΡΕΪΣ (εκατομμυριοστός στην σειρά)

τόσες φορές (επίρρημα) : ΑΙΝΕΪΚΙ , ΔΥΠΛΕΪΚΙ , TRYΠΛΕΪΚΙ , ΠΟΛΑΚΙ , ΣΙΧΝΑΚΙ , ΜΙΔΑΚΙ (= καθόλου, μηδέν φορές)

σειρά (επίρρημα) : ΑΙΝΕΪ (πρωτευόντως, πρωτίστως ,πρώτα-πρώτα) , ΔΥΠΛΕΪ (δευτερευόντως) , TRYΠΛΕΪ (τριτευόντως) ή ΕΝ ΑΙΝΕ , ΕΝ ΔΥΠΛΕ , ΕΝ ΤΡΥΠΛΕ (το "έν" μετατρέπει την επόμενη λέξη σε επίρρημα)

τα δεκαδικά (5,2) λέγονται ΠΕΝΤΕ ΠΟΙΝ ΔΥΠΛΕ

τα κλάσματα (2/10) : ΔΥΠΛΕ ΜΕΡΙ ΚΟΝΤΕ (όπως οι αρχαίοι)

οι δυνάμεις (5 εις την τετάρτην) : ΠΕΝΤΕ ΙΣΤΙΝ ΤΕΣΑΡΕ

Το 1852 θα μπορούσε να ειπωθεί : ΎΝΕ-ΟΚΤΕ-ΠΕΝΤΕ-ΔΥΤΕ ή ΧΙΛΙΕ ΟΚΤΕ-ΠΕΝΤΕ - ΔΥΤΕ !

Το 2.435.768 θα μπορούσε να ειπωθεί : ΔΥΤΕ ΕΚΑΤΟΜΪΡΙΕ και ΤΕΣΑΡΕ-ΤΡΙΤΕ-ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΕ και ΣΕΠΤΕ-ΧΕΚΣΕ-ΟΚΤΕ

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ

Ονόματα μικρά ανδρικά :

- λήγουν σε -AS (όπως ο πληθυντικός των ουσιαστικών) (Πχ Ο ΠΙΘΑΓΟΡΑΣ). Πληθυντ : -ΙΛΕΣ (LES ΠΙΘΑΓΟΡΙΛΕΣ)

Πληθυντικός : -λήγουν σε -ΔΕΣ (πχ ΜΙΛΤΙΑΔΕΣ) .
-ΔΕΣ

- λήγουν σε -ΕΦΣ (πχ ΠΕΡΣΕΦΣ) . Πληθυντικός
-ΕΦΕΣ

Επώνυμα ανδρικά :

- λήγουν σε -ΟΦ (πχ ΛΟΜΟΝΟΣΟΦ) . Πληθυντικός : -όΦ

- λήγουν σε -ΦΣΚΙ (πχ ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ) . Πληθυντικός : -ΦΣΚΙ .

Ονόματα μικρά γυναικεία :

- λήγουν σε -όΙ

Πχ ΛΑ ΚΑΛΥΠΣΟΙ (πληθυντικός : LAS ΚΑΛΥΠΣΟΕΣ)

- λήγουν σε -άΑ

Πχ ΑΘΙΝΑΑ (πληθυντικός : LAS ΑΘΙΝΑΑ)

Επώνυμα γυναικεία : (στην κοινωνία των Φιλοσόφων άνδρες και γυναίκες διαλέγουν το επωνυμό τους στην ηλικία των 12 ετών)

- λήγουν σε - ΕΦ (πχ ΛΑΜΕΝΕΦ) . Στον πληθυντικό :
-έΦ

- λήγουν σε - ITS (πχ ΓΡΙΓΟΡΙΕVITS) . Στον πληθυντικό :
-ίTS

ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ (πιθανόν θα υπάρξουν στο μέλλον): Λήγουν σε -ΙΦ . Πληθυντικός : -ΙΦ .

ΕΠΙΘΕΤΑ - ΜΕΤΟΧΕΣ

Μπορούν να σχηματισθούν και με το dEL + ουσιαστικό (κτητικά και ουσίας επίθετα) . Δεν έχουν πληθυντικό αριθμό ούτε γένος .

Λήγουν εις -ON (όχι -SON) , -IS , -AL , -ΘίS . Η κατάληξη -AL σημαίνει οτι ανήκει κάπου ή έρχεται απο εκεί (πχ ΘΑΛΑΤάL = θαλασσινός) . Η κατάληξη -ΘίS ανήκει σε μετοχές (βλέπε παρακάτω)

Ενίοτε τα όρια μεταξύ επιθέτων και ουσιαστικών είναι δυσδιάκριτα . Υποτίθεται οτι τα επίθετα δείχνουν μια ιδιότητα του ουσιαστικού . Όμως η λέξη "εκατομμυριούχος" ενώ δείχνει μια ιδιότητα του ανθρώπου είναι ουσιαστικό ! Συνήθως όταν μία ιδιότητα αφορά αποκλειστικά άνθρωπο τότε είναι ουσιαστικό (πχ "εκατομμυριούχος") .

Τα επίθετα θεωρούνται παράγωγες λέξεις απο κάποιο ουσιαστικό . Τα ουσιαστικά αφορούν κάποια ΜΕΤΑΒΟΛΗ ή κάτι ΑΚΙΝΗΤΟ . Επομένως τα επίθετα θα παράγονται απο κάποιο ουσιαστικό που σημαίνει :

ΜΕΤΑΒΟΛΗ :

- Αλλαγή (πχ ενδυνάμωση , ανέγερση)

Έπίθετα που σχετίζονται με αλλαγή λέγονται σήμερα "μετοχές" . Εάν δηλώνουν το θύμα (αυτόν που ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ την αλλαγή) λήγουν σε -IS (πχ ΚΟΝΚΙΣΤΑΘίS = κατακτηθείς)

ΑΚΙΝΗΣΙΑ :

- Κατάσταση (πχ ηρεμία)

- Αίσθηση ή συναίσθημα (πχ ψύχος , μίσος)

- Υλικό (πχ γυαλί , τσιμέντο)

- Αντικείμενο (πχ παπούτσι)

- Σύνολο πληροφοριών (πχ Βιολογία , Χημεία)
- Σύνολο κανόνων (πχ Ιουδαϊσμός , Χριστιανισμός)
- Μονάδες μέτρησης
- Τόπος
- Άυλο σημείο (πχ αρχή , τέλος)
- Αφηρημένα ουσιαστικά (πχ αιτία , θέμα)
- Κάποια επίθετα σχετιζόμενα με χρόνο δεν έχουν αρχικό ουσιαστικό (πχ μεταγενέστερος)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΛΛΑΓΕΣ

Το θύμα . Ο υφιστάμενος την δράση . Κατάληξη -ΘΙΣ (εκτός απο -ΠΛΙΘΙΣ , -VRIΘΙΣ)

Χωρίς διευκρίνιση του χρόνου : ΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (ο λήπτης της δύναμης)

Για να δείξουμε τον χρόνο της δράσης χρησιμοποιούμε τις βοηθητικές λέξεις που δηλώνουν χρόνο :

- ΣΑΧΙΝ ΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (ο λαβών δύναμη στο παρελθόν)

- ΝΙΝ ΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (λαμβάνων δύναμη τώρα , αυτή την στιγμή)

- ΘΑ (ή ΘΑΙ) ΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (αυτός που θα λάβει δύναμη στο μέλλον)

Η παθητική μετοχή μπορεί να έχει δύο σημασίες . Πχ "ψεκασθείς θάμνος" και "ψεκασθέν υγρό" . Για να διευκρινίσουμε μετά την μετοχή "ΠΣΑΚΑΖΕΘΙΣ" προσθέτουμε το "θάμνος" ή "υγρό"

Εάν η δράση γίνεται απο τον ίδιο πρωταγωνιστή και στρέφεται προς τον εαυτό του τότε μπροστά απο το ρήμα βάζουμε την πρόθεση ΑΦΤΟ- . Πχ "ΣΑΧΙΝ ΑΦΤΟΦΥΕΡΖΟΘΙΣ" (ο λαβών δύναμη απο τον εαυτό του στο παρελθόν) , ΝΙΝ ΑΦΤΟΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (ο λαμβάνων δύναμη απο τον εαυτό του τώρα) , ΘΑ ΑΦΤΟΦΥΕΡΖΟΘΙΣ (αυτός που θα λάβει δύναμη απο τον εαυτό του στο μέλλον) .

Ο επιβάλλων την ενδυνάμωση κάποιου άλλου :

Ο ΦΥΕΡΖΟΡ ΔΕ ΦΥΕΡΖΕΙΝ ΔΕΛ ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ (= ο επιβάλλων την ενδυνάμωση του Πελοπίδα) .

Ο έχων τα προσόντα να δυναμώσει άλλους :

ο άBLIS ΦΥΕΡΖΟΡ

(για την λέξη "άBLIS" βλέπε παρακάτω)

Ο έχων τα προσόντα να ενδυναμωθεί (στο μέλλον) :

Ο άBLIS Θά ΦΥΕΡΖΟΘΙΣ

Ο έχων τα προσόντα να επιβάλλει στους άλλους να κάνουν την ενδυνάμωση του ... :

Ο άBLIS ΦΥΕΡΖΟΡ ΔΕ ΦΥΕΡΖΑΘΙΟΝΑ dEL ...

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Ή ΙΔΙΟΤΗΤΑ (πχ ηρεμία , βάρος)

- Το ευρισκόμενον εις αυτήν την κατάστασιν (σε οποιονδήποτε χρόνο) αλλά δεν μας ενδιαφέρει εάν υπήρχε δράστης ή αυτοβούλως βρίσκεται εκεί : -ON (πχ ΤΡΑΝΚΙΛΙΟΖΟΝ = σε ηρεμία ευρισκόμενος , ο έχων την ιδιότητα της ηρεμίας) .

Ενίστε θέλουμε να διαχωρίσουμε τον "φορέα της ιδιότητας" απο το "θύμα" . Πχ ο "χρωματισθείς" (ΠΙΟΜΕΝΤΑΘΙΣ) είναι αυτός που υπέστη χρωματισμό (ίσως παρά την θέλησή του) και θέλουμε να μιλήσουμε γι αυτή την δράση (μας ενδιαφέρει το "πότε" και "απο ποιόν") . Ο "χρωματιστός" (ΠΙΟΜΕΝΤΟΝ) φέρει την ιδιότητα αλλά δεν μας ενδιαφέρει πότε βάφτηκε ούτε απο ποιόν ούτε εάν το ήθελε . Επειδή ακριβώς μας ενδιαφέρει μόνο η ιδιότητα το επίθετο λήγει σε -ON .

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Αυτός που προκαλεί στους άλλους (στους θεατές) αυτό το

συναίσθημα : άКСION dEL MISERIKÓRDIA (άξιος οίκτου σε όσους τον βλέπουν ,προκαλεί τον οίκτο ,αξιολύπητος)/ άКСION dEL XOSTILÍA (άξιος να τον εχθρεύεσαι ,προκαλεί την έχθρα όσων τον βλέπουν - αντιπαθητικός).

Αυτός που αισθάνεται το συναίσθημα ,ο ευρισκόμενος εις αυτήν την κατάσταση του συναισθήματος : -ON . Πχ dOLORÓZON (= ο θλιμμένος , ο ευρισκόμενος εις κατάστασιν θλίψεως) . Είναι ασαφές το εάν κάποιος άλλος τον οδήγησε σε αυτή την κατάσταση ή πήγε μόνος του / XOSTILÓZON (= εχθρικός ,αισθάνεται αυτό το συναίσθημα , αντιπαθεί κάποιον άλλον)

Το άψυχο που επιβάλλει στους άλλους να νοιώσουν αυτό το συναίσθημα (συνήθως κάποια ουσία) αποδίδονται με ουσιαστικό : -OR . Πχ dOLORάTOR (= μια ψυχεδελική ουσία που σου προκαλεί θλίψη)/ XOSTILÍTOR (=μια ουσία που σε κάνει επιθετικό , εχθρικό)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΙΣΘΗΣΗ

(γεύση , μυρωδιά , αφή)

Αυτός που δίνει στα αντικείμενα αυτή την ιδιότητα : -OR . Πχ dYLZYRATÓR(ο γλυκαίνων τα τρόφιμα , ο γλυκαντικός).

Αυτός που προκαλεί (στους άλλους) αυτή την αίσθηση (κάποιο αντικείμενο που έχει γεύση , μυρωδιά ή επιδρά πάνω στο δέρμα μας) , αυτός που έχει την ιδιότητα : -ON . Πχ dYLZÚRON (γλυκός)

Αυτός που αισθάνεται αυτή την αίσθηση , το θύμα : SAXÍN dYLZYROΘÍS (= ο γλυκαθείς στο παρελθόν) , NÍN dYLZYROΘÍS (ο γλυκαινόμενος τώρα),Θά (ή Θάι) dYLZYROΘÍS (= θα γλυκαθεί στο μέλλον)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΧΡΩΜΑ Ή ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΗΧΟΥ

Τα χρώματα (ουσιαστικά) λήγουν πάντα εις -OT . Πχ MARÓT (καφέ χρώμα) .

Το καφέ αντικείμενο , αυτό που έχει την ιδιότητα "καφέ" λήγει σε -ON : MAROTIKÓN .

Για αυτόν που βλέπει κάποιο χρώμα ή ακούει κάτι δεν υπάρχει ειδικό επίθετο εκτός απο το ΘΕάTOR (θεατής) και ΑΚΡΟάTOR (

ακροατής) . Ισχύουν όσα αναφέρθηκαν ήδη για τις καταλήξεις
ουσιαστικών -OR και -ÓRES .

**ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟ
ΥΛΙΚΟ**

(πχ γυαλί , τσιμέντο)

Ο κατασκευασμένος απο αυτό το υλικό : -ΠΑΓÍS (TSIMENTOΠΑΓÍS =
τσιμεντένιος)

Ο ομοιάζων με το υλικό αυτό : -ΙΔÍS (TSIMENTOΙΔÍS = μοιάζει
με τσιμέντο)

Ο κατέχων αυτό το υλικό ή ο περιέχων ένα ποσοστό αυτού του
υλικού στην σύνθεσή του : -ÚΧIS (TSIMENTÚΧIS = έχει τσιμέντο)

Ο λειτουργών με αυτό το υλικό : -AL . Πχ dIZELiÁL ή "dEL
dIZÉLE" = (μηχανή) που λειτουργεί με πετρέλαιο ντήζελ = (μηχανή) του ντήζελ
(η κατάληξη επιθέτων -AL δείχνει τον ιδιοκτήτη ή την προέλευση) .

Ο προερχόμενος απο αυτό το υλικό (το υλικό αυτό ήταν η πρώτη
ύλη για την παραγωγή του προϊόντος) : -ÍΔIS (KSILOÍΔIS (επίθετο) =
προέρχεται απο ξύλο - πχ το χαρτί)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ (
πχ ΖΑΠάΤΟ = παπούτσι)

- Ο ομοιάζων με το αντικείμενο : -ΙΔÍS (πχ ΖΑΠΑΤΟΙΔÍS)

- Ο κατέχων το αντικείμενο : -ÚΧIS (πχ ΖΑΠΑΤÚΧIS)

- Του αντικειμένου : -AL ή dEL (ΖΑΠΑΤάL ή dEL ΖΑΠάΤΟ
= του παπουτσιού)

- Το αντικείμενο που προέρχεται απο το αντικείμενο : -ÍΔIS (πχ
ΖΑΠΑΤΟÍΔIS)

**ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ "ΣΥΝΟΛΟ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ" (Επιστήμη πχ ASTRONόMIKS)**

-Ανήκει στην επιστήμη αυτή : -AL (πχ ASTRONόMIKAL)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ "ΣΥΝΟΛΟ ΚΑΝΟΝΩΝ" (Φιλοσοφικό σύστημα ή Θρησκεία) (πχ SOSIALÍZMO)

-Ανήκει σε αυτή την θρησκεία ή στο φιλοσοφικό σύστημα : -AL (Πχ SOSIALÍSTIKAL)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΑΥΛΑ ΣΗΜΕΙΑ (πχ αρχή , τέλος)

- Ο ανήκων σε αυτό το σημείο : dEL (dEL αρχή / dEL τέλος)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΠΩΝ (πχ ΙΤΑΛΙÁN)

- Ο ανήκων ή προερχόμενος από αυτόν τον τόπο : -ύΘ (ΙΤΑΛΙΑΝΥΘ)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΧΡΟΝΟ

ΜΗ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ (πχ μεταγενέστερος , προηγούμενος κλπ) : -ON (πχ μεταγενεστερικόν)

ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΛΕΞΗ (αύριον , χθές κλπ) : -AL (ΧΘΕSINάL , AVRIANάL)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΟΝΑΔΕΣ ΧΡΟΝΟΥ :

Η κατάληξη -ON δείχνει πόσο απέχει από εμάς . Πχ "Το γεγονός είναι ΕΤΕάΤΟΝ" (απέχει από εμάς ένα χρόνο στο παρελθόν/ έγινε πριν ένα έτος). "Το γεγονός είναι έΠΙΤΙ ΕΤΕάΤΟΝ" = απέχει από εμάς ένα χρόνο στο μέλλον/ θα γίνει μετά ένα έτος .

Η κατάληξη "-AL" δείχνει πόσο διαρκεί ένα γεγονός/ φαινόμενο (πχ SENTRYRιάL : διαρκεί έναν αιώνα / ΠένTE-SENtyRιάL : διαρκεί πέντε αιώνες) .

Η κατάληξη "-IS" δείχνει κάθε πότε επαναλαμβάνεται (πχ SENTRYRÍS : επαναλαμβάνεται κάθε εκατό χρόνια/ ΠένTE-SENtyRÍS : επαναλαμβάνεται κάθε πέντε αιώνες). Βλέπε και στις "Βοηθητικές λέξεις" για τα "χθές" , "αύριον" , "πέρυσι" κλπ

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΗΚΟΣ :

Η κατάληξη "-ON" δείχνει πόσο απέχει απο εμάς .Πχ Το σπίτι είναι ΚΙΛΟΜΕΤΡΟΝ (απέχει απο εμάς ένα χιλιόμετρο)

Η κατάληξη "-AL" δείχνει πόσο μήκος έχει ένα αντικείμενο (πχ ΠΕΝΤΕ-ΚΙΛΟΜΕΤΡΑΛ : έχει μήκος πέντε χιλιόμετρα).

Η κατάληξη "-IS" δείχνει κάθε πότε επαναλαμβάνεται (πόσο μήκος μεσολαβεί ανάμεσα σε δύο όμοια) . Πχ Οι τηλεφωνικές στήλες είναι ΠΕΝΤΕΚΟΝΤΕ-ΜΕΤΡΙΣ (επαναλαμβάνονται κάθε 50 μέτρα).

ΕΠΙΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΟΓΚΟ :

Επίθετα: Η καταληξη "-AL" δείχνει τον όγκο του αντικειμένου . Πχ Ο βράχος είναι ΚΙΥΒΟΜΕΤΡΑΛ (έχει όγκο ένα κυβικό μέτρο).

ΕΠΙΘΕΤΑ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΑΦΗΡΗΜΕΝΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ (αιτία, θέμα κλπ)

Δεν υπάρχουν . Εν ανάγκη τα σχηματίζουμε με την κατάληξη -AL ή με το dEL ("ΘΕΜΑΛ" ή "dEL θέμα")

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ

Λήγουν εις -ON (ποτέ εις -SON) :

Ο έχων μια ιδιότητα . Αυτός που είναι σε μία κατάσταση .Πχ ΤΟΡΠΕΝΤΟΖΟΝ (= χειμαρρώδης . Ο έχων τις ιδιότητες του χειμάρρου).

Ειδικές υποκατηγορίες :

-ΦΟΝΟΝ , -ΦΟΝΙΣ : Αυτός που αποφεύγει /απεχθάνεται κάτι . Πχ ΧΙΔΑΤΟΦΟΝΟΝ (= υδρόφοβο) , ΑΝΘΡΟΠΟΦΟΝΟΝ (=φοβάται και αποφεύγει τους ανθρώπους))

-ΠΛΑΝΟΝ : Αυτός που εξαπατά κάποιον . Πχ ΛΑΟΠΛΑΝΟΝ =ο εξαπατών τον λαόν

-VION : Ο κατοικών κάπου . Πχ MONTANÓNION (= κατοικεί στα όρη) , ΧΙΔΑΤÓNION (κατοικεί στο νερό , υδρόβιο)

- ΠίITON = ο κατασκευασμένος με αυτό το εργαλείο . πχ MANOPίITON = χειροποίητον

-ΓόνON : ο γεννών , ο παράγων κάτι (πχ SIELOGónON) , ο προκαλών μια κατάσταση

-YXON / -YXIS : ο κατέχων κάτι , ο περιέχων κάτι (πχ ΣΙΔΙRύXON = περιέχει σίδηρο) . Εάν πρόκειται για έμψυχα προτιμάμε το -YXIS . Γενικώς όταν έχουμε την δυνατότητα να επιλέξουμε την κατάληξη -IS ή -ON , δίνουμε την -IS σε έμψυχα και την -ON σε άψυχα .

Λήγουν εις -IS

Δηλώνουν τον κάτοχο μιας ιδιότητας όπως και η κατάληξη -ON . Επίθετα που δεν ανήκουν στις υποκατηγορίες μπορούν να έχουν άλλοτε κατάληξη -IS και άλλοτε -ON . Επιλέγουμε άλλοτε με βάση την ευφωνία και άλλοτε το ποιόν του ουσιαστικού (για τα έμψυχα προτιμούμε συνήθως επίθετο εις -IS και για τα άψυχα το -ON)

Ειδικές υποκατηγορίες :

-ΘίS (όχι -ΠΙΘίS , και - VRIΘίS) : Παθητική μετοχή . Ο υποστάς μια αλλαγή , το θύμα Πχ "ΘΑΝΑΤΟΘίS" (θανατωθείς) .

-BLIS : Ο έχων τις προϋποθέσεις , τα προσόντα . Πχ ELIQίBLIS = ο έχων τα προσόντα για να επιλεγεί . XABITάBLIS = ο έχων τα προσόντα (τόπος) για να κατοικηθεί .

Το επίθετο "άBLIS" σημαίνει ότι κάποιος έχει τα προσόντα για να γίνει ή να κάνει κάτι . Πχ άBLIS ΦYERZóR = έχει τα προσόντα (είναι ικανός) να δώσει δύναμη σε άλλους . Έτσι δεν χρειαζόμαστε τα βοηθητικά ρήματα "'έχει" και "είναι" .

-YXIS : Ο κατέχων ή περιέχων κάτι . Πχ ΣΙΔΙRύXIS (= ο περιέχων σίδηρο)

ΑΝΔάON : Επίθετο που χρησιμοποιείται μόνον για να δηλώσει τον ομιλούντα μία γλώσσα (πχ όπως λέμε "ελληνόφωνος") . Πχ ΧΙΣΠΑΝίKAM ΑΝΔάON = Ισπανόφωνος .

- ΙΔΙΣ : Ο ομοιάζων με ... (πχ ΣΙΔΙΡΟΙΔΙΣ = ο ομοιάζων με σίδηρο)

-ΙΔΙΣ : Δηλώνει καταγωγή , προέλευση . Πχ ΑΤΡΕΪΔΙΣ (απο την γενιά του Ατρέα) , ΠΕΛΟΠΙΔΙΣ (απο την γενιά του Πελοπίδα) , ΛΙΘΟΪΔΙΣ (υλικό που προέρχεται απο πέτρα -παρασκευάζεται με πρώτη ύλη την πέτρα)

-ΠΑΓΙΣ : Ο κατασκευασμένος απο αυτό το υλικό (υαλοπαγής , λιθοπαγής, σιδηροπαγής) .

- ΡΙΘΜΙΣ : Κατάληξη μόνο των επιθέτων που σημαίνουν "αργόρυθος" και "ταχύρυθος" .

- ΜΑΝΙΣ : ο αγαπών υπερβολικά ή ο μή δυνάμενος να αντισταθεί εις τον πειρασμόν (κλεπτομανής , ερωτομανής κλπ)

-ΛΑΓΝΙΣ : Ο αγαπών κάτι (συνήθως κάτι ηθικά απορριπτέο) . Πχ ΑΛΓΟΛΑΓΝΙΣ = ο αγαπών τον πόνον (μαζοχιστής) . Το επίθετο "ΛΑΓΝΙΣ" σημαίνει "αυτός που αγαπά τις ερωτικές ηδονές" .

- ΧΑΡΙΣ : ο αγαπών κάτι . Πχ ΠΟΛΕΜΟΧΑΡΙΣ (ο αγαπών τον πόλεμον) , ΛΑΟΧΑΡΙΣ (ο αγαπών τον λαόν)

-ΛΑΤΡΙΣ : παρόμοιο με το προηγούμενο

- ΦΙΛΙΣ : ο αγαπητός εις ... (πχ ΛΑΟΦΙΛΙΣ ο αγαπητός εις τον λαόν, τον αγαπά ο λαός)

- ΣΚΕΠΙΣ : Ο σκεπασμένος με κάτι . Πχ ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΙΣ = ο σκεπασμένος με κεραμίδια (κτίριο)

-ΡΕΠΙΣ : ο ρέπων προς ... ΕΠΙΡΕΠΙΣ , ΚΛΕΠΤΟΡΕΠΙΣ

- ΠΡΕΠΙΣ : ο έχων την μορφήν του ... (πχ αρχαιοπρεπής)

- ΠΑΘΙΣ : ο παθών κάτι (πλημμυροπαθής , ομοιοπαθής) . Το επίθετο "ΠΑΘΙΣ" είναι μετοχή του ρήματος "ΠΑΘΕΝΟ" .

- ΠΛΙΘΙΣ / -ΒΡΙΘΙΣ : ο γεμάτος με κάτι (πχ ιχθυοβριθής)

- ΦΑΝΙΣ : ο φαινόμενος ως ... (πχ ωριοφανής)

- ΓΕΝΙΣ : ο γεννημένος απο κάτι (πχ ιογενής , ηφαιστιογενής)

- ΔΕΙΣ : Ο φοβούμενος κάτι . πχ ΠΣΟΦΟΔΕΙΣ = ο φοβούμενος ευκόλως , ακόμη και τον ελάχιστο θόρυβο

- ΜΟΡΦΙΣ : ο έχων μορφήν (πχ ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΙΣ)

- ΦΟΡΙΣ : Ο φέρων κάτι ή ο κατέχων κάτι (πχ τροπαιοφόρις = τροπαιοφόρος)

-ΤΑΓΙΣ : ο υποταγμένος σε κάτι (πχ νομοταγής)

- ΑΡΧΙΣ : Ο αρχηγεύων κάπου (πχ οικογενειάρχης)

-ΡΙΣ : Δηλωτικό ηλικίας (ΠΕΝΤΕΚΟΝΤΕ-ΡΙΣ = πενηντάρης)

Περιπτώσεις άξιος λόγου :

ο κατάλληλος να ... = ΕΠΙΤΙΔΙΣ dEL ...

ο ακατάλληλος για ... = ΑΝΕΠΙΤΙΔΙΣ dEL ...

ο επιθυμών να ... = ΛΙΛΑΤΟΡ dEL ...

ο μή επιθυμών να ... = ΜΙ - ΛΙΛΑΤΟΡ dEL ...

ο επιθυμητός για ... = ΛΙΛΑΘΙΣ

ο μη επιθυμητός για = ΜΙ-ΛΙΛΑΘΙΣ

ο ευκόλως = ΡΙΙΔΙ ...

ο δυσκόλως ... = ΔΙΣΚΟΛΙΔΙ ...

ο αντάξιος , ο ίδιας ποιότητας = ΔΙQNON dEL ...

ο μη αντάξιος , ο κατώτερος = ΙΝΔΙQNON dEL ...

ο άξιος προς ... = ΓΥΟΡΘΙΣ dEL ...

ο ανάξιος προς ... = ΥΝΓΥΟΡΘΙΣ dEL ...

ο δυνάμενος να , ο ικανός να... = άΒΛΙΣ ...

ο μή δυνάμενος να = NON άΒΛΙΣ ...

ο επιτρέπεται να ... = έΚΣΕΤΙΣ dEL ...

- ο δεν επιτρέπεται να ... = Μί-έΚSESTIS dEL ...
- ο πιθανός για = ΠΙΘΑΝÍS dEL ...
- ο απίθανος για ...= ΑΠίΘΑΝIS dEL ...
- ο δεχόμενος (πχ πληροφορίαν) = ΔEXOMάTOR
- ο γενόμενος αποδεκτός = ΔEXOΘίS...
- ο ανεχόμενος (πχ τας προσβολάς) ...= ANATLίTOR
- αυτό που ανέχεσαι (πχ πόνος) = ANATLIΘίS
- ο πρέπει να ...= ΠREΠίTIS dEL ...
- ο δεν πρέπει να = Μί-ΠREΠίTIS dEL ...
- ο επιβάλλεται να ... = Ζά - ΠREΠίTIS dEL ...
- ο ευχόμαστε να , ο επιθυμητός = EYKTέIS dEL ...
- ο φέρων απο έξω κάτι ... = ALΦΑΝάTOR
- ο μη φέρων απο έξω κάτι ... = Μί-ALΦΑΝάTOR

Το "dEL" μετατρέπει την επόμενη λέξη σε επίθετο . Πχ "Το ποτήρι dEL Γιώργου". Είναι σαν να λέμε "Το Γεωργίσιο ποτήρι" . Το ίδιο κάνει και η λέξη "όΠΥΤΙ" (το νεοελληνικό "ο οποίος") αλλά το χρησιμοποιούμε όταν ακολουθεί ολόκληρη πρόταση που πρέπει να μετατραπεί σε επίθετο . Ενώ το "dEL" το χρησιμοποιούμε όταν ακολουθεί μία μόνο λέξη . Πχ "Το ποτήρι αυτού που έκλεψε χθές τα μήλα" στην Γλώσσα των Φιλοσόφων γίνεται "Το ποτήρι dEL ΟΠύι έκλεψε χθές τα μήλα". Εάν δεν βάζαμε το "dEL" το νόημα θα ήταν "Το ποτήρι που έκλεψε χθές τα μήλα" ! Το "dEL" (άρθρο της γενικής πτώσης) δείχνει τον κάτοχο .

ΒΑΘΜΟΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ : Υπερθετικός : Ζά + επίθετο

Συγκριτικός : ΠΛί + επίθετο (περισσότερο)

: ΛάS + επίθετο (λιγότερο)

ΕΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Τα επίθετα είναι ίδια και στον ενικό και στον πληθυντικό αριθμό .

Εάν θέλουμε να αποφύγουμε συγχύσεις ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ να είναι το επίθετο μπροστά από το ουσιαστικό πληθυντικού αριθμού και να είναι πίσω από το ουσιαστικό ενικού αριθμού . Πχ ΚΙΝΙΚΑΛ ΧΙΥΜάνΟΣ (κυνικοί άνθρωποι) / ΧΙΥΜάνΟ ΚΙΝΙΚΑΛ (κυνικός άνθρωπος)

ΕΠΙΘΕΤΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Στην φράση "Είναι ΑΝΘΡΩΠΙΝΩS αδύνατον" το "ανθρωπίνως" σήμερα το λέμε επίρρημα και υποτίθεται ότι σχετίζεται με το "είναι" . Όμως στην πραγματικότητα σχετίζεται με το "αδύνατον" . Δηλαδή μας λέει μια ιδιότητα του "αδύνατον" : Είναι για έναν ΑΝΘΡΩΠΟ αδύνατον . Για μια γάτα ενδεχομένως να είναι εφικτό . Όπως και στην έκφραση "ελαφρώs ερυθρό", το "ελαφρώs" μας δείχνει μια ιδιότητα του ερυθρού : Δεν είναι σκούρο ερυθρό [Το "σκούρο" δεν χρειάζεται να είναι επίρρημα . Είναι γνωστό ότι είναι επίθετο που αφορά μόνο χρώματα] . Στην νεοελληνική λοιπόν τα επιρρήματα είναι επίθετα των ρημάτων αλλά και επίθετα άλλων επιθέτων ! Το ίδιο ισχύει και για την Παγκόσμια Γλώσσα των Φιλοσόφων .

ΡΗΜΑΤΑ

(Βλέπε και το αρχείο excel)

Στην ΠΓΦ υπάρχουν μόνο πέντε ρήματα : Το "είμαι" (ΕStό) , το "κάνω" (ΚáNO) , το "παθαίνω" (ΠΑΘéNO) το "βιώνω" (VÍóNO) και το "συμβαίνω" (ΧΑΠéNO)

Το "είμαι" δηλώνει μια σταθερή κατάσταση (καμία αλλαγή) . Πχ "Είμαι στο λιβάδι".

Στην νεοελληνική έχουμε ρήματα που δηλώνουν "κατάσταση". Πχ "αδρανώ". Τέτοια ρήματα δεν υπάρχουν στην ΠΓΦ. Κάθε κατάσταση αποδίδεται με το "είμαι" ("Είμαι αδρανής").

Με το "κάνω" σχηματίζεται η λεγόμενη "ενεργητική φωνή". Δηλώνει αλλαγή που γίνεται με την δράση ενός όντος που μπορεί να παίρνει αποφάσεις . Πχ "Κάνω ταφήν" = θάπτω κάποιον ή κάτι (δηλαδή δεν υπάρχει ξεχωριστό ρήμα "θάπτω").

Στην ΠΓΦ σημαντικό είναι το ουσιαστικό που δηλώνει κάποια αλλαγή. Πχ για το νεοελληνικό ρήμα "αγκαλιάζω" υπάρχει ο "εναγκαλισμός" (ABRAZAΘΙÓNA στην ΠΓΦ). Άλλη σημαντική λέξη είναι ο δράστης της αλλαγής : αγκαλιστής (ABRAZAΔÓR στην ΠΓΦ). Ο "αγκαλιστής" (ABRAZAΔÓR) δεν φανερώνει τον χρόνο της πράξης. Δεν καταλαβαίνουμε δηλαδή εάν είναι δράση που αφορά το παρελθόν, παρόν ή μέλλον.

Μια άλλη σημαντική λέξη είναι το "θύμα" της δράσης. Αυτός που υφίσταται την δράση. "Εναγκαλισθείς" (ABRAZAΔΟΘÍS) στην περίπτωση μας . Το "ABRAZAΔΟΘÍS" δεν φανερώνει τον χρόνο που έγινε η πράξη . Στην νεοελληνική δεν υπάρχει τέτοια λέξη . Το "εναγκαλισθείς" είναι παθητική μετοχή παρελθόντος. Μας λέει ότι το "θύμα" υπέστη την αγκαλιά στο παρελθόν. Στην νεοελληνική δεν υπάρχει πάντα η δυνατότητα να δηλώσουμε δράστη και θύμα χωρίς να δηλώσουμε τον χρόνο. Ο "αγκαλιστής" είναι αμφίβολο εάν υπάρχει στα

νεοελληνικά λεξικά. Για την "δολοφονία" υπάρχει όμως ο "δολοφόνος" (δεν φανερώνει χρόνο τέλεσης της πράξης) . Δεν υπάρχει όμως λέξη για το θύμα . Η λέξη "δολοφονηθείς" είναι παθητική μετοχή παρελθόντος και δείχνει ότι η πράξη έγινε στο παρελθόν .

Στη ΠΓΦ εάν θέλουμε να συνδέσουμε την πράξη , τον δράστη ή το θύμα με κάποια χρονική στιγμή έχουμε :

Ενεργητικό απαρέμφατο : SAXÍN ABRAZAΘΙÓNA (εναγκαλισμός στο παρελθόν) . NÍN ABRAZAΘΙÓNA (εναγκαλισμός τώρα) . Θά ABRAZAΘΙÓNA (εναγκαλισμός στο μέλλον)

Ενεργητική μετοχή : SAXÍN ABRAZAΔÓR (ο αγκαλιάζων στο παρελθόν) . NÍN ABRAZAΔÓR (ο αγκαλιάζων τώρα) . Θά ABRAZAΔÓR (ο αγκαλιάζων στο μέλλον) .

Παθητική μετοχή : SAXÍN ABRAZAΔΟΘÍS (ο εναγκαλισθείς στο παρελθόν) . NÍN ABRAZAΔΟΘÍS (ο εναγκαλιζόμενος τώρα) . Θά ABRAZAΔΟΘÍS (ο εναγκαλιζόμενος στο μέλλον) .

Παθητικό απαρέμφατο : SAXÍN ΠΑΘΕΝΑΘΙÓNA ABRAZAΘΙÓNA (το να με αγκαλιάζουν στο παρελθόν) . NÍN ΠΑΘΕΝΑΘΙÓNA ABRAZAΘΙÓNA (το να με αγκαλιάζουν τώρα) . Θά ΠΑΘΕΝΑΘΙÓNA ABRAZAΘΙÓNA (το να με αγκαλιάζουν στο μέλλον) .

Η ΠΓΦ λοιπόν είναι πιο ακριβής και σύντομη από την νεοελληνική .

Το "παθαίνω" χρησιμοποιείται για να σχηματισθεί η λεγόμενη "παθητική φωνή" . Πχ "Παθαίνω ταφήν" (θάπτομαι , κάποιος με θάβει)

Το "βιώνω" δηλώνει ότι κάτι συμβαίνει στον εγκέφαλό μου χωρίς την δική μου βούληση . Πχ συναισθήματα (θυμός, χαρά λύπη...) , συνειρμοί σκέψεων , ψευδαισθήσεις , παραισθήσεις , παθητική πρόσληψη απο τα αισθητήρια όργανα (βλέπω , ακούω , γεύομαι , μυρίζω κλπ) . Είναι το αποτέλεσμα των Φυσικών Νόμων και όχι κάποιας απόφασης . Πχ περνά απο μπρός μου ένα πουλί και ο εγκέφαλος μου λέει οτι είδε ένα πουλί . Δεν είχα όμως εγώ εντείνει την προσοχή μου για να δώ ένα πουλί . Εάν είχα εντείνει την προσοχή μου και έψαχνα να δώ ένα πουλί , τότε χρησιμοποιώ το ρήμα "ΚάΝΟ" (ΚάΝΟ παρατήρηση ένα πουλί") .

Το "συμβαίνω" δηλώνει αλλαγή :

Α) Δράστης είναι οι Φυσικοί Νόμοι (και δεν έχει σχέση με αισθήματα ή συναισθήματα) Πχ ΧΑΠΈΝΙ χιονόπτωση / ΧΑΠΈΝΙ υετός / ΧΑΠΈΝΙ σουρούπωμα . Έτσι δεν χρειαζόμαστε πια τα απρόσωπα ρήματα "χιονίζει" , "βρέχει" , "σουρουπώνει" .

Β) Δράστης είναι το απρόσωπο πλήθος (περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούμε τα απρόσωπα ρήματα "επιτρέπεται" , "φημολογείται") . Πχ ΧΑΠΈΝΙ επιτρεψία / ΧΑΠΈΝΙ φήμη / ΧΑΠΈΝΙ επανάσταση .

Γ) Δράστης είναι ένα συγκεκριμένο όν που παίρνει αποφάσεις αλλά , προς το παρόν , δεν μας ενδιαφέρει ο δράστης (ή δεν τον γνωρίζουμε) . Πχ "Συνέβη δολοφονία του πρέσβη" .

ΑΡΧΙΚΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ

Τα 5 ρήματα γεννώνται απο ένα ουσιαστικό

ΕΣΤΟΘΙΟΝΑ (η ύπαρξις) γεννά το "ΕΣΤό"

ΚΑΝΟΘΙΟΝΑ (η πράξις) γεννά το "ΚάΝΟ"

ΒΙΟΝΑΘΙΟΝΑ (η βίωσις) γεννά το "ΒΙόΝΟ"

ΠΑΘΕΝΑΘΙΟΝΑ (το πάθημα) γεννά το "ΠΑΘέΝΟ"

ΧΑΠΕΝΑΘΙΟΝΑ (το συμβάν , το γεγονός) γεννά το "ΧΑΠέΝΟ"

όλα τα άλλα ρήματα γεννώνται απο ένα αρχικό ουσιαστικό και τα 5 θεμελιώδη ρήματα :

ΙΝΒΕΝΤΙΟΝΑ (εφεύρεσις) -> (ΚάΝΟ ΙΝΒΕΝΤΙΟΝΑ = εφευρίσκω)

*Το αρχικό ουσιαστικό δεν έχει κάτι που να δηλώνει χρόνο .
Δηλαδή η λέξη "εφεύρεσις" δεν μας αποκαλύπτει εάν αφορά μια εφεύρεση που έγινε στο παρελθόν ή θα γίνει στο μέλλον .*

ΠΑΡΑΓΩΓΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ και ΜΕΤΟΧΗ

Για κάθε ρήμα υπάρχει και ένα παράγωγο ουσιαστικό που δηλώνει τον "δράστη" , τον "πρωταγωνιστή" της ιστορίας .

ΕΣΤό (είμαι) -> ΕΣΤόΡ (ο υπάρχων)

ΚάΝΟ (κάνω) -> ΚΑΝόΡ ή ΠΡΑΚΤόΡ (ο κάνων , ο δρών)

ΒΙόΝΟ (βιώνω) -> ΒΙΟΝόΡ (ο βιώνων , ο αισθανόμενος)

ΧΑΠέΝΟ (συμβαίνω) -> ΧΑΠΕΝόΡ (ο συμβαίνων)

Για το "ΠΑΘΈΝΟ" (παθαίνω) δεν υπάρχει παράγωγο ουσιαστικό.

Το επίθετο δεν έχει κάτι που να δηλώνει χρόνο.

Η μετοχή (δηλώνει τον χρόνο) σχηματίζεται με το παράγωγο ουσιαστικό και με τις βοηθητικές λέξεις "ΝίΝ" , "ΘΑ" , "SAXίΝ" . Πχ "ΝίΝ ΕΣΤόΡ" = αυτός που υπάρχει ΤΩΡΑ (ο "ών" στα Αρχαία Ελληνικά). "ΘΑ-ΕΣΤόΡ" = αυτός που θα υπάρξει στο μέλλον (ο "εσόμενος" στα Αρχαία Ελληνικά). "SAXίΝ ΕΣΤόΡ" = αυτός που υπήρξε στο παρελθόν (ο "γενόμενος" στα Αρχαία Ελληνικά)

ΔΙΑΡΚΩΣ ή ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

Ο ενεστώς των ρημάτων είναι ασαφής . Δεν δηλώνει εάν γίνεται κάτι παρατεταμένα ή στιγμιαίως. Εάν θέλουμε οπωσδήποτε να δηλώσουμε το "στιγμιαίον" και το "διαρκές" χρησιμοποιούμε αντίστοιχα τα "ΜΟΜΕΝΤΙΔί" και "ΔΙΑΠΑΝΤί" .

Ο παρελθοντικός και ο μέλλον χρόνος έχουν υποκατηγορίες "στιγμιαίος" και "διαρκείας" .

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Το ρήμα "είμαι" στην ΠΓΦ μπορεί να παραλείπεται . Εφ όσον δεν υπάρχει στην πρόταση κάποιο απο τα άλλα τέσσερα ρήματα είναι εμφανές ότι δεν πρόκειται για περιγραφή αλλαγής αλλά για περιγραφή κατάστασης . Πχ αντί να πούμε το "ποτήρι είναι γυάλινο" μπορούμε να πούμε "το ποτήρι γυάλινο" (ΤΟ ΚΙΛίΚΙΟ ΥΑΛΟΠΑΓίS) .

Στην περιγραφή αλλαγών πρωταγωνιστούν τα ρήματα

ΚάΝΟ (κάνω) , ΒΙόΝΟ (αισθάνομαι , βιώνω) , ΠΑΘΈΝΟ (παθαίνω) και ΧΑΠΈΝΟ (συμβαίνω)

Το ΚάΝΟ το χρησιμοποιούμε όταν προκαλούμε μια αλλαγή με την

θέλησή μας . Πχ Κάνω βαφή του κτιρίου (βάφω το κτίριο) .
Όλες οι αλλαγές που γίνονται με την βούλησή μας περιγράφονται
με το ΚΑΝΟ και ένα ουσιαστικό : Κάνω πόλεμο (πολεμώ) . Κάνω
οδήγηση (οδηγώ) . Κάνω επισκευή (επισκευάζω) .

Το ΝΙΟΝΟ όταν γίνεται μια αλλαγή στον εγκέφαλό μας χωρίς να
έχει προηγηθεί δική μας απόφαση . Πχ περνά ένα πουλί μπροστά
μου και ο εγκέφαλος επεξεργάζεται τα οπτικά ερεθίσματα και
με πληροφορεί ότι είδα ένα πουλί . Δεν είχα αποφασίσει "ΘΕΛΩ να
δώ ένα πουλί" ! Βλέπω ένα όνειρο , βλέπω μια παραίσθηση ή
μια ψευδαίσθηση . Δεν είχα αποφασίσει ότι ΘΕΛΩ να τα δώ .

Πχ Βιώνω όραση ένα πουλί (βλέπω ένα πουλί) . Βιώνω μία
ψευδαίσθηση . Βιώνω άκουσμα τον άνεμο (ακούω τον άνεμο) .
Βιώνω πείνα . Βιώνω κρύο . Βιώνω ζέστη . Βιώνω λύπη (ή
οποιοδήποτε άλλο συναίσθημα)

Εάν όμως με τα κυάλια παρατηρώ ένα πουλί επειδή ακριβώς
αυτό ήθελα να παρατηρήσω , τότε χρησιμοποιούμε το ρήμα ΚΑΝΟ .

Με το ρήμα ΠΑΘΕΝΟ (παθαίνω) σχηματίζουμε αυτό που στην
νεοελληνική γλώσσα ονομάζεται "παθητική φωνή" . Δηλαδή , αντί να
πούμε "Εγώ δολοφονούμαι" λέμε "Εγώ παθαίνω φόνο" . Δεν μας
ενδιαφέρει ο δράστης (ή δεν τον γνωρίζουμε) . Θέλουμε να
γνωστοποιήσουμε μόνο την ΠΡΑΞΗ .

Κάποιες μορφές των ρημάτων έχουν θέση μόνο σε λογοτεχνικά
έργα . Πχ δεν μπορούμε να διατάξουμε κάποιον να ΑΙΣΘΑΝΘΕΙ
κάτι . Επομένως η προστακτική του "βιώνω" δεν έχει θέση στον
πραγματικό κόσμο . Ούτε μια καταιγίδα θα μας μιλήσει λέγοντας
"Συμβαίνω τώρα" . Ούτε θα μιλήσουμε εμείς στην καταιγίδα για
να της πούμε "Συμβαίνεις τώρα" . Επομένως το πρώτο και το
δεύτερο πρόσωπο του "συμβαίνω" δεν έχουν θέση στον πραγματικό
κόσμο .

Στις περισσότερες περιπτώσεις γνωρίζουμε ήδη (απο τα προλεχθέντα

) εάν αυτά που λέμε αφορούν παρελθόν ή παρόν ή μέλλον .
Οπότε σε αυτές τις περιπτώσεις δεν χρειάζεται να χρησιμοποιούμε
τα ρήματα . Χρησιμοποιούμε μόνο το ουσιαστικό . Πχ Ο Γιάννης
τηγάνισμα αυγά .

Η ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

Εάν δηλώνει επιθυμία σχηματίζεται με το "dEL" . Πχ
Επιθυμώ ΝΑ ΠΑΩ στην Ιταλία = Είμαι εις επιθυμίαν dEL μετάβαση
εις Ιταλία .

Με το "άS" δηλώνουμε κάτι που δεν μας ενοχλεί ή δεν
μας ενδιαφέρει εάν γίνει . Πχ "άS πάτε στο ποτάμι" .

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

Ενεργητικό απαρέμφατο : ΝίΝ ΦΟΝΑΘΙόΝΑ = Το φονεύειν , το να
είσαι ο δράστης του φόνου τώρα . Για το μέλλον και το παρελθόν
χρησιμοποιούμε τα "ΘΑ" και "ΣΑΧίΝ" αντίστοιχα .

Παθητικό απαρέμφατο : ΝίΝ ΠΑΘΕΝΑΘΙόΝΑ ΦΟΝΑΘΙόΝΑ = Το φονεύεσθαι
, το να είσαι το θύμα του φόνου . Για το μέλλον και το παρελθόν
χρησιμοποιούμε τα "ΘΑ" και "ΣΑΧίΝ" αντίστοιχα .

2) ΡΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

α) "Εάν δεν πάταγες το κουμπί τώρα θα ήμουν νεκρός" .

β) "Εάν δεν πάτησες το κουμπί αύριο θα είμαστε νεκροί"

Περίπτωση α : Το "πάταγες" (παρελθόν διαρκείας) υπονοεί ότι
ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ότι το πάτησε . Το "θα ήμουν" είναι μια παραδοξότητα διότι
συνδυάζει "θα" με χρόνο παρελθόντος .

Στην Γλώσσα των Φιλοσόφων είναι : Μί ΠάΤΙΜΑ dEL κουμπί
SΙΜΈΝΙ εγώ νεκρός (Μή πάτημα του κουμπιού σημαίνει εγώ νεκρός) . Η
πράξη και το αποτέλεσμα βρίσκονται στο παρελθόν ήδη . Το πάτημα
του κουμπιού έγινε στο παρελθόν και το αποτέλεσμα το γνωρίζουμε ήδη

("Είμαι ζωντανός") . Χρησιμοποιούμε το "ΣΙΜΕΝΙ" για να αποφύγουμε τον παράδοξο συνδυασμό του "ΘΑ" με ρήμα παρελθόντος. Το "ΣΙΜΕΝΙ" είναι συντομογραφία (= τώρα θα ακούσεις την λογική συνέπεια , το αναμενόμενο αποτέλεσμα) . Δεν έχει μετοχή ή απαρέμφατο .

Περίπτωση β : Το "πάτησες" υπονοεί ΑΓΝΟΙΑ (δεν γνωρίζουμε εάν το πάτησε) . Στην υπόλοιπη φράση δεν υπάρχει κάποια παραδοξότητα .

Στην Γλώσσα των Φιλοσόφων είναι "Εάν ΔΕΝ ΕΚΑΝΕΣ ΠΑΤΙΜΑΘΙΟΝ dEL κουμπί άVRAO ΘΑ ΕΖΜΕΝ άΠΑΝΤΕ νεκροί" . Η πράξη είναι στο παρελθόν αλλά το αποτέλεσμα βρίσκεται στο αόρατο μέλλον . Δεν χρειάζεται κάποιο ρήμα υποθετικού λόγου .

Εάν θελήσουμε να χρησιμοποιήσουμε το "πάταγες" (παρελθόν διαρκείας) θα πρέπει οπωσδήποτε να πούμε και χρονική διάρκεια . Αλλιώς είναι λάθος .

Σωστό : Εάν δεν **πάταγες** το κουμπί **συνεχώς** για 30 δευτερόλεπτα αύριο θα είμαστε νεκροί .

Σωστό : Εάν δεν πάτησες το κουμπί για 30 δευτερόλεπτα αύριο θα είμαστε νεκροί .

Λάθος : Εάν δεν πάταγες το κουμπί αύριο θα είμαστε νεκροί .

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ : ΕΣΤΟΘΙΟΝΑ (η ύπαρξις)

ΔΡΑΣΤΗΣ : ΕΣΤΟΡ (ο υπάρχων)

ΘΥΜΑ : Δεν υπάρχει

	ΔΙΑΡΚΕΙΑ	ΣΤΙΓΜΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ διαρκείας	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ στιγμής	ΟΤΑΚΤΙ	ΕΥΚΤΙΚ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΟΝ	ΕΣΤό (*)				άS...	ίΕE...	ΝΙΝ ΕΣΤΟΘΙΟΝΑ	ΝΙΝ ΕΣΤόR
	ΕΣΤίS		ΝΑ ΕΣΤίS ΝΙΝ ή ΕΣΤΟΣΟΝ	ΝΑ ΕΣΤόSIS ΝΙΝ ή ΕΣΤΟΣΟΝ				
	ΕΣΤί		ΝΑ ΕΣΤί ΝΙΝ	ΝΑ ΕΣΤόSΙ ΝΙΝ				
	ΕΖΜέ							
	ΕΣΤέ		ΝΑ ΕΣΤέ ΝΙΝ	ΝΑ ΕΣΤόSEΤΕ ΝΙΝ				
	ΙSίΝ		ΝΑ ΙSίΝ ΝΙΝ	ΝΑ ΕΣΤόSYSIN ΝΙΝ				
ΜΕΛΛΟΝ	ΘΑ ΕΣΤό	ΘΑ ΕΣΤόSO					Θά ΕΣΤΟΘΙΟΝΑ	Θα-ΕΣΤόR
	ΘΑ ΕΣΤίS	ΘΑ ΕΣΤόSIS	ΝΑ ΕΣΤίS ή ΕΣΤΟΣΟΝ	ΝΑ ΕΣΤόSIS ή ΕΣΤΟΣΟΝ				
	ΘΑ ΕΣΤί	ΘΑ ΕΣΤόSΙ	ΝΑ ΕΣΤί	ΝΑ ΕΣΤόSΙ				
	ΘΑ ΕΖΜέ	ΘΑ ΕΣΤόSYME						
	ΘΑ ΕΣΤέ	ΘΑ ΕΣΤόSEΤΕ	ΝΑ ΕΣΤέ	ΝΑ ΕΣΤόSEΤΕ				
	ΘΑ ΙSίΝ	ΘΑ ΕΣΤόSYSIN	ΝΑ ΙSίΝ	ΝΑ ΕΣΤόSYSIN				
ΠΑΡΕΛΘΟΝ	έSTONA	έSTOSA	Δεν υπάρχει	Δεν υπάρχει			SAXίΝ ΕΣΤΟΘΙΟΝΑ	SAXίΝ ΕΣΤόR
	έSTONES	έSTOSES						
	έSTONE	έSTOSE						
	ΕΣΤόNAME	ΕΣΤόSAME						
	ΕΣΤόNATE	ΕΣΤόSATE						
	ΕΣΤόNASIN	ΕΣΤόSASIN						
	(*) Εάν θέλουμε οπωσδήποτε να δηλώσουμε το διαρ	ή "MOMENTIΔΙ"	τε να δηλώσουμε το διαρ αντίστοιχα .	κές ή το στιγμιαίο χρηση	ποιούμε τα			
	"ΔΙΑΠΑΝΤί"	ή "MOMENTIΔΙ"						

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ : ΚΑΝΟΘΙΟΝΑ (η πράξις)

ΘΥΜΑ : ΚΑΝΟΘΪΣ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ : VIONAΘΙόNA (η βίωσις)

ΔΡΑΣΤΗΣ : VIONόR (ο βιώνων)

ΘΥΜΑ : VIOΘίS (αυτό που βιώθηκε : αίσθημα ή συναίσθημα)

	ΔΙΑΡΚΕΙΑ	ΣΤΙΓΜΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ διαρκείας (*)	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ στιγμής (*)	ΥΠΟΤΑΚΤΕΥΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΟΝ	VIόNO				άS...	ίΘE...	NίN VIONAΘIόNA NίN VIONόR
	VIόNIS		NA VIόNIS NίN ή VίoSON	NA VίóSIS NίN ή VίOSON			
	VIόNI		NA VIόNI NίN	NA VίóSI NίN			
	VIόNYME						
	VIόNETE		NA VIόNETE NίN	NA VίóSETE NίN			
	VIόNYSIN		NA VIόNYSIN NίN	NA VίóSYSIN NίN			
MEΛΛON	ΘA VIόNO	ΘA VίóSO					Θa VIONAΘIόNA Θa-VIONόR
	ΘA VIόNIS	ΘA VίóSIS	NA VIόNIS ή VίOSON	NA VίóSIS ή VίOSON			
	ΘA VIόNI	ΘA VίóSI	NA VIόNI	NA VίóSI			
	ΘA VIόNYME	ΘA VίóSYME					
	ΘA VIόNETE	ΘA VίóSETE	NA VIόNETE	NA VίóSETE			
	ΘA VIόNYSIN	ΘA VίóSYSIN	NA VIόNYSIN	NA VίóSYSIN			
ΠAPEΛΘON	VIόNA	VίOSA	Δεν υπάρχει	Δεν υπάρχει			SAXίN VIONAΘIόNA SAXίN VIONόR
	VIόNES	VίOSES					
	VIόNE	VίOSE					
	VIόNAME	VίóSAME					
	VIόNATE	VίóSATE					
	VIόNASIN	VίóSASIN					
			(*) Μόνο σε λογοτεχνικά έργα				

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ : XAΠENAΘIόNA (το συμβάν , το γεγονός)

ΔΡΑΣΤΗΣ : XAΠENόR (ο συμβαίνων)

ΘΥΜΑ : Δεν υπάρχει

	ΔΙΑΡΚΕΙΑ	ΣΤΙΓΜΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ διαρκείας	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ στιγμής	ΥΠΟΤ/ΕΥΚΤ/	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΟΝ	ΧΑΠΈΝΟ (*)				άς ...	ίΘΕ ... ΝΙΝ ΧΑΠΕΝΑΘΙΟΝΑ	ΝΙΝ ΧΑΠΕΝΟΡ
	ΧΑΠΈΝΙΣ (*)		ΝΑ ΧΑΠΈΝΙΣ ΝΙΝ (*) ή ΧάΠΕSON	ΝΑ ΧΑΠΈΣΙΣ ΝΙΝ (*) ή ΧάΠΕSON			
	ΧΑΠΈΝΙ		ΝΑ ΧΑΠΈΝΙ ΝΙΝ	ΝΑ ΧΑΠΈΣΙ ΝΙΝ			
	ΧΑΠΈΝΥΜΕ (*)						
	ΧΑΠΈΝΕΤΕ (*)		ΝΑ ΧΑΠΈΝΕΤΕ ΝΙΝ (*)	ΝΑ ΧΑΠΈΣΕΤΕ ΝΙΝ (*)			
	ΧΑΠΈΝΥSIN		ΝΑ ΧΑΠΈΝΥSIN ΝΙΝ	ΝΑ ΧΑΠΈSΥSIN ΝΙΝ			
ΜΕΛΛΟΝ	ΘΑ ΧΑΠΈΝΟ (*)	ΘΑ ΧΑΠΈSΟ (*)				ΘΑ ΧΑΠΕΝΑΘΙΟΝΑ	ΘΑ ΧΑΠΕΝΟΡ
	ΘΑ ΧΑΠΈΝΙS (*)	ΘΑ ΧΑΠΈSΙS (*)	ΝΑ ΧΑΠΈΝΙS (*) ή ΧάΠΕSON	ΝΑ ΧΑΠΈSΙS (*) ή ΧάΠΕSON			
	ΘΑ ΧΑΠΈΝΙ	ΘΑ ΧΑΠΈSΙ	ΝΑ ΧΑΠΈΝΙ	ΝΑ ΧΑΠΈSΙ			
	ΘΑ ΧΑΠΈΝΥΜΕ (*)	ΘΑ ΧΑΠΈSΥΜΕ (*)					
	ΘΑ ΧΑΠΈΝΕΤΕ (*)	ΘΑ ΧΑΠΈSΕΤΕ (*)	ΝΑ ΧΑΠΈΝΕΤΕ (*)	ΝΑ ΧΑΠΈSΕΤΕ (*)			
	ΘΑ ΧΑΠΈΝΥSIN	ΘΑ ΧΑΠΈSΥSIN	ΝΑ ΧΑΠΈΝΥSIN	ΝΑ ΧΑΠΈSΥSIN			
ΠΑΡΕΛΘΟΝ	ΧάΠΕΝΑ (*)	ΧάΠΕSΑ (*)	Δεν υπάρχει	Δεν υπάρχει		SAΧΙΝ ΧΑΠΕΝΑΘΙΟΝΑ	SAΧΙΝ ΧΑΠΕΝΟΡ
	ΧάΠΕΝΕS (*)	ΧάΠΕSΕS (*)					
	ΧάΠΕΝΕ	ΧάΠΕSΕ					
	ΧΑΠΈΝΑΜΕ (*)	ΧΑΠΈSΑΜΕ (*)					
	ΧΑΠΈΝΑΤΕ (*)	ΧΑΠΈSΑΤΕ (*)					
	ΧΑΠΈΝΑSIN	ΧΑΠΈSΑSIN					
	(*) Μόνο σε λογο τεχνικά κείμενα						

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ : ΠΑΘΕΝΑΘΙΟΝΑ (το πάθημα)

ΔΡΑΣΤΗΣ : Δεν υπάρχει

ΘΥΜΑ : ΠΑΘΙΣ

	ΔΙΑΡΚΕΙΑ	ΣΤΙΓΜΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ διαρκείας	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ στιγμής	ΥΠΟΤ/ΕΥΚΤ/	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΠΑΡΟΝ	ΠΑΘΈΝΟ				άς ...	ίΘΕ ... ΝΙΝ ΠΑΘΕΝΑΘΙΟΝΑ	ΝΙΝ ΠΑΘΙΣ
	ΠΑΘΈΝΙS		ΝΑ ΠΑΘΈΝΙS ΝΙΝ ή ΠάΘΕSON	ΝΑ ΠΑΘΈSΙS ΝΙΝ ή ΠάΘΕSON			
	ΠΑΘΈΝΙ		ΝΑ ΠΑΘΈΝΙ ΝΙΝ	ΝΑ ΠΑΘΈSΙ ΝΙΝ			
	ΠΑΘΈΝΥΜΕ						
	ΠΑΘΈΝΕΤΕ		ΝΑ ΠΑΘΈΝΕΤΕ ΝΙΝ	ΝΑ ΠΑΘΈSΕΤΕ ΝΙΝ			
	ΠΑΘΈΝΥSIN		ΝΑ ΠΑΘΈΝΥSIN ΝΙΝ	ΝΑ ΠΑΘΈSΥSIN ΝΙΝ			
ΜΕΛΛΟΝ	ΘΑ ΠΑΘΈΝΟ	ΘΑ ΠΑΘΈSΟ				ΘΑ ΠΑΘΕΝΑΘΙΟΝΑ	ΘΑ ΠΑΘΙΣ
	ΘΑ ΠΑΘΈΝΙS	ΘΑ ΠΑΘΈSΙS	ΝΑ ΠΑΘΈΝΙS ή ΠάΘΕSON	ΝΑ ΠΑΘΈSΙS ή ΠάΘΕSON			
	ΘΑ ΠΑΘΈΝΙ	ΘΑ ΠΑΘΈSΙ	ΝΑ ΠΑΘΈΝΙ	ΝΑ ΠΑΘΈSΙ			
	ΘΑ ΠΑΘΈΝΥΜΕ	ΘΑ ΠΑΘΈSΥΜΕ					
	ΘΑ ΠΑΘΈΝΕΤΕ	ΘΑ ΠΑΘΈSΕΤΕ	ΝΑ ΠΑΘΈΝΕΤΕ	ΝΑ ΠΑΘΈSΕΤΕ			
	ΘΑ ΠΑΘΈΝΥSIN	ΘΑ ΠΑΘΈSΥSIN	ΝΑ ΠΑΘΈΝΥSIN	ΝΑ ΠΑΘΈSΥSIN			
ΠΑΡΕΛΘΟΝ	ΠάΘΕΝΑ	ΠάΘΕSΑ	Δεν υπάρχει	Δεν υπάρχει		SAΧΙΝ ΠΑΘΕΝΑΘΙΟΝΑ	SAΧΙΝ ΠΑΘΙΣ
	ΠάΘΕΝΕS	ΠάΘΕSΕS					
	ΠάΘΕΝΕ	ΠάΘΕSΕ					
	ΠΑΘΈΝΑΜΕ	ΠΑΘΈSΑΜΕ					
	ΠΑΘΈΝΑΤΕ	ΠΑΘΈSΑΤΕ					
	ΠΑΘΈΝΑSIN	ΠΑΘΈSΑSIN					

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Δεν είναι ουσιαστικά , επίθετα , αριθμητικά , ρήματα , μετοχές , αντωνυμίες , ονόματα . Η νεοελληνική γραμματική τα αναφέρει ως επιρρήματα , συνδέσμους , μόρια , προθέσεις , άκλιτα .

- Λήγουν σε :

- σύμφωνο + Ι (ή σύμφωνο + ί) . Ποτέ σε -ΦΣΚΙ
- σύμφωνο + έ . Μόνο για λέξεις τριών γραμμάτων . Μεγαλύτερες λέξεις με αυτή την κατάληξη είναι ονόματα χημικών ουσιών ή αριθμοί .
- ΥΝ ή -ύΝ
- ΕΚ ή έΚ
- ΕΝ
- ΙΝ

Λέξεις με τρία ή λιγότερα γράμματα είναι πάντοτε βοηθητικές και μπορεί να λήγουν σε ο,τιδήποτε . Δεν υπάγονται στους κανόνες περί καταλήξεων .

Συντομεύσεις

Οι λέξεις που στην νεοελληνική γραμματική ονομάζονται "σύνδεσμοι" είναι στην πραγματικότητα συντομογραφίες (=

μικρές λέξεις που υποκαθιστούν μεγάλες προτάσεις).

1. Συμπλεκτικές συντομεύσεις :

(Συμπλεκτικοί σύνδεσμοι στην Νεοελληνική Γραμματική)

Ι (άτονο) / ΚΕ (άτονο). Το νεοελληνικό "και" (συμπλεκτικός σύνδεσμος). Συντόμευση : Το "καί" αν και λέγεται συμπλεκτικός σύνδεσμος στην πραγματικότητα ΔΙΑΧΩΡΙΖΕΙ τις λέξεις. Το νόημά του είναι "Η έννοια που βρίσκεται πριν από μένα είναι κάτι διαφορετικό με την έννοια που είναι μετά από εμένα". Δείτε πώς η προσθήκη του "καί" αλλάζει τελείως το νόημα : "Ήρθε ο Τάκης ο γυιός της φουρνάρισσας" , "Ήρθε ο Τάκης ΚΑΙ ο γυιός της φουρνάρισσας".

Άλλη λειτουργία του "καί" είναι να συγκολλά προτάσεις ώστε ο λόγος να κυλά ομαλά . Πχ "Έφερε τα εφόδια στο σπίτι. Αμέσως τα προώθησε στον Γιώργο" . "Έφερε τα εφόδια στο σπίτι ΚΑΙ αμέσως τα προώθησε στον Γιώργο" . Με το "καί" συγκολλήσαμε τις δύο προτάσεις και δεν χρειάστηκε να βάλουμε τελεία.

Εάν θέλουμε να δώσουμε έμφαση στο "καί" (Ο Γιώργος ΚΑΙ ο Γιάννης. Δηλαδή δεν ήρθε μόνον ο Γιώργος) βάζουμε πάνω του την περισπωμένη .

ΥΤΕ / ΜΙΤΙ (ούτε , μήτε). ("συμπλεκτικοί σύνδεσμοι" στην νεοελληνική γραμματική) : Συνθηματική λέξη. Πώς θα δώσουμε στον ακροατή να καταλάβει αυτόν τον πίνακα δύο διαστάσεων ;

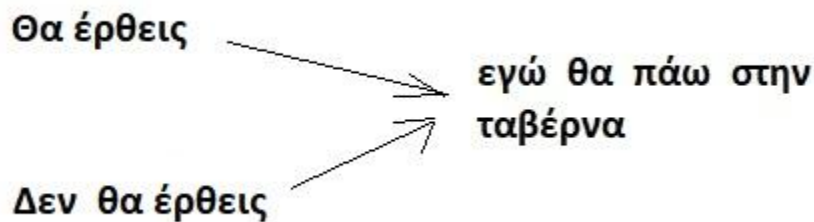
Τα "ύΤΕ" και "ΜίΤΙ" του δίνουν το σύνθημα ότι υπάρχει ένας πίνακας με περισσότερους από έναν πρωταγωνιστές οι οποίοι ΔΕΝ έκαναν κάτι .

2. Διαζευκτικές συντομεύσεις :

(Διαζευκτικοί σύνδεσμοι στην Νεοελληνική Γραμματική)

ίΤΕ (είτε , ήτοι , εάν τε , άντε , ήντε) (στην νεοελληνική γραμματική ονομάζεται "διαζευκτικός σύνδεσμος") : "Είτε ο ένας είτε ο άλλος ... "

Πώς άραγε θα περιέγραφες με λόγο (μιάς διάστασης) αυτό το σχήμα δύο διαστάσεων ;

Γι αυτή την περίπτωση επινοήθηκε το "είτε" (ίΤΕ στην Γλώσσα των Φιλοσόφων) . Μόλις ακούσουμε το "είτε" περιμένουμε να ακούσουμε οπωσδήποτε και ένα δεύτερο "είτε". Και γνωρίζουμε εκ των προτέρων ότι και τα δύο "είτε" καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα . Το "είτε" (ή ίΤΕ) λοιπόν αν και στην Γραμματική αναφέρεται ως διαζευκτικός σύνδεσμος είναι μία συνθηματική λέξη . Μας φέρνει αμέσως στο μυαλό τον πίνακα που προαναφέραμε . Παραπλήσια λέξη είναι και η επόμενη .

όΙ (νεοελληνικό "ή" και "είτε", αρχαιοελληνικό "ήντε") . Στην νεοελληνική γραμματική ονομάζεται "διαζευκτικός σύνδεσμος" : "ή έρθεις ή δεν έρθεις το ίδιο είναι" , "όΙ έρθεις όΙ δεν έρθεις ... " . Παραπλήσιο με το "είτε" (ίΤΙ) .

Το "όΙ" μας προϋδεάζει ότι θα μας παρουσιαστεί ένας πίνακας

δύο διαστάσεων σαν τον παρακάτω . Υπάρχουν στον πίνακα πολλές επιλογές αλλά μόνον μία μπορούμε να επιλέξουμε .

Σήμερα θα φάμε : Φασόλια , τυρί , χωριάτικη σαλάτα , ελιές .
ή
αντίδια

Οι δύο ισότιμες επιλογές (χωριάτικη ή αντίδια) είναι λεπτομέρεια ενός μεγάλου πίνακα που περιέχει και άλλα στοιχεία . Ενώ το "είτε" μας προϋδεάζει ότι θα μας παρουσιαστεί ένας πίνακας όπου οι δύο επιλογές είναι το κυρίαρχο στοιχείο .

3.Αντιθετικές συντομεύσεις :

(Αντιθετικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

ΑΛά / ALA / ΒάΤ (αρχαιοελληνικό αλλά , ατάρ) . Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις κάτι αντίθετο με όσα είπα έως τώρα . Μπαίνει στο μέσον του εδαφίου . Πρώτα εκθέτουμε κάτι και μετά έρχεται το "ΑΛά" για να ακυρώσει όλα όσα συμπεράσματα είχαμε βγάλει : "Ήμουν τέλειος υπάλληλος αλλά τελικά με απέλυσαν" .

ΠΑΡΑΛάΤΙ (το νεοελληνικό "παρά") . Μπαίνει στην αρχή του εδαφίου . Όταν θέλουμε κατ' ευθείαν απο την αρχή να προετοιμάσουμε τον ακροατή ότι θα ακούσει αντικρουόμενα πράγματα : "ΠΑΡΑΛάΤΙ προειδοποιήσεις μας έπεσε στην παγίδα των απατεώνων" (Παρά τις προειδοποιήσεις μας ...) .

ΕΝόΤΙ / άΝΚΙ (το νεοελληνικό "ενώ", "άν και") . Μπαίνει στην αρχή του εδαφίου όπως το "ΠΑΡΑΛάΤΙ" . Η διαφορά είναι ότι μετά το "ΠΑΡΑΛάΤΙ" ακολουθεί ουσιαστικό ενώ μετά το "ΕΝόΤΙ" ακολουθεί ρήμα : "ΕΝόΤΙ τον είχαμε προειδοποιήσει έπεσε στην παγίδα των απατεώνων" . Προσοχή : Δεν είναι το ίδιο με το χρονικό επίρρημα "ενώ" (την ίδια στιγμή) . Στην Γλώσσα των Φιλοσόφων το "ενώ" (την ίδια στιγμή) λέγεται "ΕΝό" .

ΜΟΛΑΤύΤΙ (το νεοελληνικό "μολαταύτα") . Παραπλήσιο με το "ΠΑΡΑΛάΤΙ" (μπαίνει στην αρχή της τελευταίας πρότασης του εδαφίου)

. Η διαφορά είναι ότι μετά το "ΜΟΛΑΤΥΤΙ" δεν επαναλαμβάνουμε το πρώτο σκέλος (το έχουμε ήδη αναφέρει). Μπαίνουμε κατ' ευθείαν στο δεύτερο: "Τον είχαμε προειδοποιήσει. ΜΟΛΑΤΥΤΙ έπεσε στην παγίδα των απατεώνων" .

ΜΕΝΤΙ (το νεοελληνικό "όμως", "ωστόσο" , "μά" , "εντούτοις" , "μόνο που" / αρχαιοελληνικό "μέντοι"). Συντόμευση : Άκουσες πρώτα την αρχή της ιστορίας . Ετοιμάσου να ακούσεις το τέλος που είναι αντίθετο (λογικά) με την αρχή (Ήμουν άψογος στην σχέση μας ΟΜΩΣ τελικά με εγκατέλειψε). Παραπλήσιο με το "Αλλά" .

4. Συμπερασματικές συντομεύσεις :

(Συμπερασματικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

ΤΙΓΆΡΤΙ (το αρχαιοελληνικό "τοιγάρτοι" , το νεοελληνικό "ώστε λοιπόν", "επομένως", "άρα"). Συντόμευση: Πρόσεξε τώρα το συμπέρασμα από όλα τα προηγούμενα. Ακολουθεί κάτι που δεν έχει σχέση με την δική μας βούληση: "Ωστε λοιπόν η κατάσταση είναι τραγική".

ΤΙΓΑΡÚΝ (αρχαιοελληνικό "τοιγαρούν" , νεοελληνικό "γι' αυτό λοιπόν") . Παραπλήσιο με το προηγούμενο . Ακολουθεί κάτι που περιγράφει την δική μας βούληση : "Γι' αυτό λοιπόν θα αρχίσουμε πρώτοι τον πόλεμο".

ΓÚΝ (αρχαιοελληνικό "γούν" , νεοελληνικό "τουλάχιστον βεβαίως" , "σίγουρα λοιπόν")

ÚΚΥΝ (αρχαιοελληνικό "ούκουν", νεοελληνικό "επομένως" , "κατά συνέπειαν")

ÚΝ (αρχαιοελληνικά τοίνυν , ατάρ , ούν , τοίνυν , δήτα , ουκούν , δή / νεοελληνικό λοιπόν). Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις το συμπέρασμα. ("Μετά από όλα αυτά που προανέφερα λοιπόν ο χωρισμός είναι σίγουρος")

άΡΑ (αρχαιοελληνικό : άρα / νεοελληνικό : άρα , πράγματι) . Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις το συμπέρασμα . Το "ύΝ" μπαίνει στην μέση της πρότασης ενώ το "άΡΑ" στην αρχή . ("Άρα ο χωρισμός είναι σίγουρος μετά από όλα αυτά που προανέφερα")

Σημείωση : Ο αρχαίος συμπερασματικός σύνδεσμος "ώστε" στην νεοελληνική γραμματική κατατάσσεται στους ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΥΣ συνδέσμους (βλέπε παρακάτω).

5. Επεξηγηματικές συντομεύσεις :

ΔΙΛΑΔί (Συντόμευση . Ο αρχαιοελληνικός επεξηγηματικός σύνδεσμος "ήγουν") : Ετοιμάσου να ακούσεις πιά λεπτομερή επεξήγηση .

6. Ειδικές συντομεύσεις :

(ειδικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

ΟΤΙ (νεοελληνικά "ότι", "πως") . Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις κάτι που δεν λέγεται με μία λέξη . Πχ "Βλέπεις οτι (πως) όλα καταρρέουν και δεν υπάρχει ελπίδα απο πουθενά", "Του είπα οτι (πως) όλα καταρρέουν και δεν υπάρχει ελπίδα απο πουθενά" .

ΟΠΥΤΙ (το νεοελληνικά "όπου" ή "πού") . Συντόμευση : Αυτά που θα πώ παρακάτω δεν λέγονται με μία λέξη . Περιγράφουμε **ιδιότητες** του αντικειμένου επειδή δεν έχει δικό του ξεχωριστό όνομα (ή έχει αλλά δεν το γνωρίζουμε) . Πχ "Να έρθει εδώ ο ΟΠΥΤΙ έγραψε αυτό το κείμενο" (νεοελληνικά : "Να έρθει εδώ αυτός ΠΟΥ έγραψε αυτό το κείμενο") . "Πήγα στο ΟΠΥΤΙ ο ήλιος δεν ανατέλει ποτέ" (νεοελληνικά : Πήγα στο μέρος ΟΠΟΥ δεν ανατέλλει ο ήλιος ποτέ) . Άλλο παράδειγμα : "Το ποτήρι αυτού που έκλεψε χθές τα μήλα" στην Γλώσσα των Φιλοσόφων γίνεται "Το ποτήρι dEL ΟΠΥΤΙ έκλεψε χθές τα μήλα" . Εάν δεν βάζαμε το "dEL" το νόημα θα ήταν "Το ποτήρι που έκλεψε χθές τα μήλα" ! Το "dEL" μετατρέπει όλη την υπόλοιπη πρόταση σε επίθετο της λέξης "ποτήρι" .

7. Χρονικές συντομεύσεις : Βλέπε παρακάτω "Βοηθητικές λέξεις που έχουν σχέση με ερωτήσεις και απαντήσεις"

8. Αιτιολογικές συντομεύσεις : Βλέπε παρακάτω "Βοηθητικές λέξεις που έχουν σχέση με ερωτήσεις και απαντήσεις"

9. Υποθετικές συντομεύσεις :

(Υποθετικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

Εάν (το νεοελληνικό "εάν" και τα παρόμοια "άν", "άμα" , "σάν").

Συνθηματική λέξη . Πώς θα περιέγραφε με τον λόγο (μιάς διάστασης) αυτόν τον πίνακα δύο διαστάσεων που περιέχει αντιστοίχιση δύο καταστάσεων (ή ενεργειών) με δύο άλλες ;

Θα έρθεις $\longrightarrow$ Θα πάμε στην ταβέρνα

Δεν θα έρθεις $\longrightarrow$ Θα πάω στον
κινηματογράφο

Βάζοντας το "Εάν" αμέσως δίνουμε το σύνθημα ότι ο ακροατής θα έρθει αντιμέτωπος με μία αντιστοίχιση .

10. Τελικές συντομεύσεις :

(Τελικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

ίΝΑ / όΠΟΣΙ (αρχαιοελληνικά "ίνα" και "όπως" / νεοελληνικό "για να..."). Πχ "Εκστρατεύσαμε ίΝΑ / όΠΟΣΙ τιμωρήσωμεν τους εχθρούς" .

11. Αποτελεσματικές συντομεύσεις :

(Αποτελεσματικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

όSTEN (νεοελληνικό ώστε / αρχαιοελληνικό "ώστε" που ήταν συμπερασματικός σύνδεσμος). Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις τον σκοπό των πράξεών μου (Οχύρωσα την πόλη ώστε να είναι

αδύνατον να καταληφθεί από τους εχθρούς)

12. Διστακτικές ή ενδοιαστικές συντομεύσεις

(Διστακτικοί ή ενδοιαστικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική).

Βλέπε παρακάτω "Βοηθητικές λέξεις που έχουν σχέση με ερωτήσεις και απαντήσεις "

13. Εναντιωματικές / Παραχωρητικές συντομεύσεις

(Προβλήματα της Νεοελληνικής Γραμματικής)

Η Νεοελληνική Γραμματική έχει μια ομάδα συνδέσμων που τους αποκαλεί "Εναντιωματικούς/Παραχωρητικούς : αν και / μολονότι/μόλο που / παρόλο που / και που / παρ'ότι/ ενώ / και ας/ και αν /και αν ακόμη/ ακόμη και αν/ έστω και αν

Οι πρώτοι επτά (μέχρι και το "ενώ") είναι σαφώς Αντιθετικοί σύνδεσμοι. Μάλιστα το "ενώ" το έχει ΚΑΙ στην ομάδα των Αντιθετικών συνδέσμων!

Ας πάρουμε την πιό "δύσκολη" περίπτωση του "και που" : "Και που πήγε ,τί πέτυχε; Τίποτα!" . Αυτή η πρόταση θα μπορούσε να γραφτεί και έτσι : "Πήγε, αλλά δεν πέτυχε τίποτα" . Το "αλλά" (αντιθετικός σύνδεσμος) θα μπορούσε να αντικαταστήσει το "και που" . Χρησιμοποιώντας το "και που" υπογείως λέμε ότι είναι ΑΝΙΚΑΝΟΣ ή λέμε ότι αυτή η πράξη ήταν ΕΞ ΑΡΧΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ (δεν είχε πιθανότητες επιτυχίας). Ο ομιλητής δηλώνει υπογείως ότι ΠΡΟΕΒΛΕΠΕ την μελλοντική αποτυχία. Το "αλλά" περιγράφει ξερά τα γεγονότα χωρίς να δίνει παραπάνω πληροφορίες . Η ΠΓΦ δεν έχει κάτι σαν το "και που" οπότε δεν μπορεί να δώσει τέτοιες "υπόγειες" πληροφορίες. Θα χρειαστεί επιπλέον προτάσεις . Αυτό είναι ένα ελάττωμα των εύκολων γλωσσών .

Ας δούμε τους υπόλοιπους Εναντιωματικούς :

"ΚΑΙ ΑΣ υποθέσουμε ότι ο Σωκράτης θα έρθει τελικά". Το "καί" στην αρχή δηλώνει υπογείως ότι ο ομιλητής ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΠΙΘΑΝΟ ότι

θα έρθει ο Σωκράτης. Διότι εάν θεωρούσε ότι οι πιθανότητες να έρθει ο Σωκράτης είναι 50 % (ή περισσότερο) θα έλεγε "Ας υποθέσουμε ότι ο Σωκράτης θα έρθει τελικά".

"ΚΑΙ ΑΝ πάμε , τί θα πετύχουμε τελικά;" . Το "καί" στην αρχή και το "τελικά" στο τέλος δηλώνει υπογείως ότι ο ομιλητής ΔΙΑΦΩΝΕΙ με την ενέργεια και προτείνει να μην πάμε. Διότι εάν δεν διαφωνούσε θα έλεγε "Αν πάμε , τί θα πετύχουμε;"

"ΚΑΙ ΑΝ ΑΚΟΜΗ / ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ / ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΝ έρθει ο Σωκράτης δεν θα πετύχει τίποτα". Ο ομιλητής υπογείως μας λέει ότι οι συνομιλητές του πιστεύουν ότι ο Σωκράτης μπορεί να πετύχει κάτι ακόμη και ΧΩΡΙΣ να έρθει. Διότι εάν οι συνομιλητές του δεν είχαν αυτήν την γνώμη , θα έλεγε "Εάν έρθει ο Σωκράτης δεν θα πετύχει τίποτα".

Αυτοί οι τρεις εναντιωματικοί σύνδεσμοι λοιπόν δηλώνουν μεν μια άρνηση (μια εναντίωση) αλλά συγχρόνως μεταφέρουν και ΥΠΟΓΕΙΑ μηνύματα. Στην ΠΓΦ υπάρχουν οι λέξεις "και" (ΚΕ) , "που" (Πύ) , "άς" (άΣ) , "άν" (ΕάΝ) , "ακόμη" (ΑΚόΜΙ) αλλά δεν υπάρχει ΕΠΙΣΗΜΩΣ ο κανόνας ότι αυτοί οι συνδυασμοί μεταφέρουν οπωσδήποτε ΑΥΤΑ τα υπόγεια μηνύματα. Αυτός ο συσχετισμός λέξεων και υπόγειων μηνυμάτων δημιουργείται όταν η γλώσσα χρησιμοποιείται επί πολύ χρόνο από μια κοινωνία , με τον ίδιο μηχανισμό που δημιουργείται και η "αργκό" της γλώσσας.

Στην αρχαία Ελληνική οι σύνδεσμοι αυτοί λεγόταν "ενδοτικοί" και ήταν :

εί και = έστω και ../ άς υποθέσουμε ...

άν και = άν και ... / ακόμη και αν ...

και εί = και άν

κάν = και άν ακόμη

και άν = ακόμη και άν

ουδ' εί / ούδ' εάν = ούτε άν

μηδ' εάν = ούτε και άν

καίπερ = αν και / και αν ακόμη / έστω και αν

14. Βουλητικές συντομεύσεις :

(βουλητικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

Στην νεοελληνική υπάρχει το "να" ("Θέλω να πάω στην Ιταλία"). Στην Γλώσσα των Φιλοσόφων δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο διότι η προηγούμενη πρόταση γίνεται : "Είμαι εις επιθυμίαν του πηγαίνειν εις Ιταλίαν" ή "Είμαι εις επιθυμίαν του πηγαιμού εις Ιταλίαν" / "ίΜΕ IS επιθυμίαν dEL πηγαίνειν IS ΙΤΑΛΙÁN" ή "ίΜΕ IS επιθυμίαν dEL μετάβαση IS ΙΤΑΛΙÁN" . Διότι περιγράφεται μια κατάσταση (άρα θα χρησιμοποιήσουμε το "είμαι" και κάποιο απαρέμφατο ή ουσιαστικό). Μετά το "dEL" όλα τα υπόλοιπα μετατρέπονται σε επίθετο της λέξης "επιθυμίαν" .

15 . Συγκριτικές συντομεύσεις :

(Συγκριτικοί σύνδεσμοι στην νεοελληνική γραμματική)

ΙΓέ (αρχαιοελληνικό "ή" με ψιλή και οξεία / νεοελληνικό "παρά") . Συντόμευση : Άκου την επιλογή μου σε ένα δύσκολο δίλημμα . ("Προτιμώ να πεθάνω ένδοξα ΙΓέ (παρά να) ζήσω ντροπιασμένα")

Βοηθητικές λέξεις που έχουν σχέση με ερωτήσεις και απαντήσεις :

(στην γραμματική ονομάζονται "επιρρήματα")

Στην νεοελληνική γραμματική μερικές λέξεις σχετιζόμενες με ερωτήσεις και απαντήσεις κατατάσσονται στους συνδέσμους (χρονικούς , αιτιολογικούς διστακτικούς/ ενδοιαστικούς) και οι περισσότερες στα επιρρήματα .

Σχετικά με τα επιρρήματα : Όπως το επίθετο μας πληροφορεί για κάποια ιδιότητα του ουσιαστικού (πχ μαύρος λύκος , κίτρινο άνθος , σκληρή πέτρα) έτσι και το επίρρημα μας δίνει επιπρόσθετες

πληροφορίες για το ρήμα ή για το επίθετο . Πχ "Πλησιάζει ταχέως" . Όταν λέμε "Αυτό είναι ανθρωπίνως αδύνατον" αυτό το επίρρημα "ανθρωπίνως" μας πληροφορεί για μία ιδιότητα του "αδύνατον" . Δηλαδή μας λέει ότι ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ είναι αδύνατον . Για κάποιο άλλο πλάσμα μπορεί να είναι κατορθωτό . Τα επιρρήματα δηλαδή είναι τα "επίθετα" άλλων επιθέτων ή ρημάτων ! Τα παραθετικά σχηματίζονται πάλι με τα "Ζά" και "Πλί" (όπως στα επίθετα) .

Σε ερωτήσεις που δέχονται σαν απάντηση το "ΝΑΙ" ή το "ΟΧΙ" :

ΑΡΑΓΙ (αρχαιοελληνικό "άρα" , νεοελληνικό "άραγε") . Συντόμευση : Επιθυμώ μια απάντηση αλλά νομίζω ούτε εσύ ξέρεις την απάντηση . ["Άραγε σώθηκε ο γιός μου απο το ναυάγιο;"]

ΜΟΝΤΙ (αρχαιοελληνικό "μών" , νεοελληνικό "μήπως;") . Συντόμευση : Επιθυμώ μια απάντηση αλλά θεωρώ πιθανότερο το παρακάτω . ["Μήπως κατάλαβες το λάθος σου;"]

Με ερωτήσεις που δεν επιδέχονται σαν απάντηση το "ΝΑΙ" ή το "ΟΧΙ" :

Ερωτήσεις σχετικές με τόπο

Πύ ; (νεοελληνικό "πού ;" , αρχαιοελληνικά "πή;" και "πού;")

ΠΡόΣΙ Πύ ; (αρχαιοελληνικό "ποί;" , νεοελληνικό "προς τα πού ;")

ΑΠό Πύ ; (νεοελληνικό "απο πού;")

Απαντήσεις :

όΘΕΝ : (αρχαιοελληνικό «όθεν») : Από εκεί .

ίΝ : Μέσα (αρχαιοελληνικό "εντός")

ΠΡΟΣΙ ή ΠΡΟΣί ή ΤΥ (νεοελληνικό "πρός" ή "κατά" , αρχαιοελληνικό "πρός", αγγλικό "to"). Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις τον προορισμό της κίνησης . Πού θέλω να φθάσω . Πχ "Θα βαδίζεις κατά την ανατολή" = "θα βαδίσεις ΤΥ ανατολή")

ΕΝΘάΔΙ (νεοελληνικό "εδώ" , αρχαιοελληνικό "ενθάδε")

ΚάΠΥΝ (νεοελληνικό "κάπου", αρχαιοελληνικό "ποί" - στην αρχαιοελληνική γραμματική αναφέρεται ως "εγκλιτικό μόριο" !)

όΠΥ (νεοελληνικό "όπου" και αρχαιοελληνικό "όπου" και "ως" - το "ως" είχε και πολλές άλλες σημασίες)

όΠΟΥΔί (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό της Ελληνιστικής εποχής "οπουδήποτε")

ΑΠΣί ή άΠS (νεοελληνικό "πίσω" , αρχαιοελληνικό "άψ")

άΧΡΙ (νεοελληνικό "μέχρι", αρχαιοελληνικό "άχρι")

ΕΝΘάΔΙ / ΕΔό (νεοελληνικό "εδώ", αρχαιοελληνικό "ενθάδε")

ΕΚί (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "εκεί")

ΠΑΡέΚΙ (νεοελληνικό "παρέκει" (=λίγο πιο μακριά απο το "εκεί"))

ΑΦΤύΘΙ (αυτού , επιτόπου , στο σημείο που είσαι . Αρχαιοελληνικό "αυτού")

άΝΟΘΙ (νεοελληνικό "πάνω" , αρχαιοελληνικό "άνωθι")

ΚάΤΟΘΙ (νεοελληνικό "κάτω", αρχαιοελληνικό "κάτωθι")

ΕΝQί / ΠέΛΑΤΙ (νεοελληνικό "κοντά" , αρχαιοελληνικό "εγγύς" και "πέλας")

έSΟΘΙ (νεοελληνικό "μέσα" , αρχαιοελληνικό "έσω")

έKΣΟΘΙ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "έξω") / άΥΤ / ΑύΤΟΦΙ (έξω απο ..)

ΠΑΡΕΚ (Συντόμευση . "πλήν αυτού", "έξω απο..." . Αρχαιοελληνικό "παρέξ" ή "παρέκ") : Παραπλήσιο με το "έΚΣΟΘΙ" . Όλοι μαζί και αυτός χώρια . Απών . Έξω απο (Συνεδρίασαν ΠΑΡΕΚ Πελοπίδα / Ομιλείς ΠΑΡΕΚ θέματος)

ΕΜΒΡΟΣΘΙ (νεοελληνικό "μπροστά απο ..." , αρχαιοελληνικό "έμπροσθεν / έμπροθεν / έμπροσθα")

ΠΕΡΙ (νεοελληνικό "γύρω-γύρω", αρχαιοελληνικό "περί" - κατάσσεται στις προθέσεις)

ΠΙ (το αρχαιοελληνικό "πη" . Νεοελληνικό "πού" πχ "Είδα ΠΟΥ πήγε")

ΠΡΙΝ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "πρίν" - έχει και τοπική και χρονική σημασία)

ΙΣ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "εις" . Πχ "Πήγα εις την Αθήνα")

ΑΛΥ / ΑΛΟΘΙ (νεοελληνικό "αλλού", αρχαιοελληνικό "άλλοθι")

ΝΟΣΦΙ (νεοελληνικό "χώρια" ή "μακράν" , αρχαιοελληνικό "νόσφι")

ΕΠΙ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "επί" . Πχ "Κάθεται ΕΠΙ του όρους")

ΑΜΦΙ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "αμφί" : Και απο τις δύο πλευρές)

ΠΑΡΑΤΙ (νεοελληνικό "δίπλα" , αρχαιοελληνικό "παρά" . Πχ "Με το όπλο παρά πόδα")

ΜΕΤΑΤΙ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "μετά" . Πχ "το χωριό μου είναι μετά την Θεσσαλονίκη" . Άλλοτε με τοπική και άλλοτε με χρονική σημασία)

ΔΙΑ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "δια" (= διαμέσου , μέσα απο) . Πχ "Θα διέλθεις δια της πεδιάδος")

ΠΡΟ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "πρό" (= μπροστά) . Πχ "προ των πυλών" . Έχει και τοπική και χρονική σημασία)

ΑΠό ή ΕΚ (νεοελληνικό "από" , αρχαιοελληνικό "εκ"). Δείχνει το σημείο εκκίνησης ή προέλευσης : Απο εκεί / απο τότε (χρονικό και τοπικό)

έΩΣ (Αρχαιοελληνικό και νεοελληνικό "έως". Τοπική και χρονική σημασία)

ΜΕΤΑΧΉ (νεοελληνικό "μεταξύ" , αρχαιοελληνικό "μεσηγύ" ή "μεταξύ") : τοπικό ή χρονικό

ΜΙΔΑΜΟΘΙ (νεοελληνικό "πουθενά" , αρχαιοελληνικό "μηδαμόθι / μηδαμού")

ΕΚΑΣΤΑΧΉ ή ΠΑΝΤΑΧΉ (νεοελληνικό "παντού" , αρχαιοελληνικό "εκασταχού / απανταχού / απανταχή / απανταχόθι")

ΕΚΑΤΕΡΟΘΙ (αρχαιοελληνικό "εκατέρωθεν" (=απο κάθε πλευρά))

ΑΜΦΟΤΕΡΟΘΙ (αρχαιοελληνικό "αμφοτέρωθεν" (= και απο τις δύο πλευρές))

ΣΧΕΔΉ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "σχεδόν" (=πολύ κοντά / πολύ όμοια))

ΕΝ + σημείο του ορίζοντος (νεοελληνικό "βορείως" , "νοτίως" κλπ). Το "ΕΝ" μετατρέπει τα επόμενα σε επίρρημα .

ΣΤΟ : Τα νεοελληνικά "εις το" / "στο"

ΑΛΑΧΉ : Σε άλλο τόπο έγινε κάτι (το αρχαιοελληνικό «αλλαχού»)

Ερωτήσεις σχετικές με χρόνο

ΠΙΝΉΚΙ ; (νεοελληνικό "πότε;" , αρχαιοελληνικό "πότε;")

άΧΡΙ ΠΙΝΉΚΙ ; (μέχρι πότε ;)

ΑΠό ΠΙΝΉΚΙ ; (απο πότε ;)

Απαντήσεις

ΚάΠΟΤΙ (κάποτε , το αρχαιοελληνικό "ποτέ")

ΜΙΔΕΠΟΤΙ (ποτέ , αρχαιοελληνικό "ουδέποτε")

ΧΥΕΝΙ / ΟΤΕ / ΙΝΙΚΙ (νεοελληνικό "όταν" και "μόλις" , αρχαιοελληνικά "ότε" , "ως" , "οπότε" , "ηνικά" , "οπηνικά" , "επεί" , "επειδή" , "όταν" , "οπόταν" , "επάν" , "επειδάν")

ΝΙΝ (νεοελληνικό "τώρα" , αρχαιοελληνικό "νύν") . Δημιουργεί την παθητική μετοχή του ενεστώτος . ΦΟΝΕΦΘΕΝ = Αυτό που φονεύθηκε στο παρελθόν . ΝΙΝ ΦΟΝΕΥΘΕΝ = Αυτό που φονεύεται τώρα . ΘΑ ΦΟΝΕΥΘΕΝ = Αυτό που θα φονευθεί στο μέλλον .

ΑΪ (νεοελληνικό "πάντα" - αρχαιοελληνικό "αεί")

ΆΧΡΙ (μέχρι , αρχαιοελληνικό "άχρι")

ΑΦΤΙΚΙ (ευθύς αμέσως , αρχαιοελληνικό "αυτίκα")

ΤΟΤΙ / ΟΠΙΝΙΚΙ (νεοελληνικό "τότε" , αρχαιοελληνικό "οπηνικά") ,

ΠΡΙΝ (αρχαιοελληνικό και νεοελληνικό "πρίν")

ΪΤΑ (αρχαιοελληνικό "έπειτα" / νεοελληνικό "έπειτα" , "μετά")

ΠΑΛΑΪΝ (παλαιά , πρίν πολύ καιρό , το αρχαιοελληνικό "πάλαι")

ΧΘΕΣΪΝ - ΣΙΜΕΡΙΝ - ΑΥΡΙΝ (χθές -σήμερα - αύριο)

ΠΕΡΙΣΙ (νεοελληνικό και αρχαιοελληνικό "πέρυσι")

ΦΕΤΙΝ (νεοελληνικό "φέτος")

(Επίθετα : ΠΑΛΑΙΝΟΝ = παλαιό , ΧΘΕΣΙΝΟΝ = χθεσινό , ΣΙΜΕΡΙΝΟΝ = σημερινό , ΑΥΡΙΝΟΝ = αυριανό , ΠΕΡΙΣΙΝΟΝ = περυσινό , ΦΕΤΙΝΟΝ = φετινό)

ΠΕΡΙ (νεοελληνικό "ολόγυρα" , αρχαιοελληνικό "περί")

ΠΟΠΟΚΙ / ΠΟΠΟΚΙ (νεοελληνικό "μέχρι τούδε" / "μέχρι σήμερα" , αρχαιοελληνικό "πώ")

ΣΤΟΤΣΆΦΙ (νεοελληνικό "στο τσάφ" / "αμέσως" , αρχαιοελληνικό "νύν")

ΈΟΣ (Αρχαιοελληνικό και νεοελληνικό "έως" . Τοπική και χρονική σημασία)

άΜΑΤΙ (νεοελληνικό "συγχρόνως" , αρχαιοελληνικό "άμα")

ΑΠό ή ΕΚ (νεοελληνικό "από" , αρχαιοελληνικό "εκ") : Απο εκεί / απο τότε (χρονικό και τοπικό)

ΜΕΤΑΧΣί (νεοελληνικό "μεταξύ" , αρχαιοελληνικό "μεσηγύ" ή "μεταξύ") : τοπικό ή χρονικό

ΟΠΣέ (νεοελληνικό "αργά" (μετά απο πολλή ώρα) , αρχαιοελληνικό "οψέ" , "όψι")

ΕΠΙΤΟΜί (νεοελληνικό "σύντομα" / "συντόμως" / "μετά απο λίγο χρόνο" , αρχαιοελληνικό "επιτετμημένως / επιτόμως / περικεκομμένως / συνεστραμμένως")

ΦΥΤΥΡΙΔί (νεοελληνικό "μελλοντικά" , εις το μέλλον)

dYM (νεοελληνικό "κατά την διάρκεια" , λατινικό "dum" , αγγλικό "during" . "Κατά την διάρκεια του ... / την εποχή του ... / τον καιρό του ...) . Παράδειγμα : Το ελληνικό έθνος ήταν στην ακμή του την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου = Το ελληνικό έθνος ήταν στην ακμή του dYM Μέγας Αλέξανδρος .

ΜΕΤΟΠΙΣΘί = ακολούθως, μετά ταύτα (αρχαιοελληνικό "μετόπισθε")

έΤΙ = Μέχρι στιγμής, εισέτι (αρχαιοελληνικό "έτι")

ύΠΟ = ακόμη δέν (αρχαιοελληνικό "ούπω")

ΜΙΔέΠΙ = όχι μέχρι στιγμής, όχι ακόμη (αρχαιοελληνικό "μηδέπω")

ΜΙΔΕΠόΠΟΤΙ = μηδέποτε μέχρι στιγμής (αρχαιοελληνικό "μηδεπώποτε")

Ερωτήσεις σχετικές με τρόπο

ΠΌΣ; (με ποίον τρόπον; πώς; αρχαιοελληνικό "πή;")

Απαντήσεις

ΠοΣί (κάπως, κατά κάποιον τρόπο , αρχαιοελληνικά "πως" , "πη"

και "ως") ,

όΔΕ (έτσι , κατά τινά τρόπον , αρχαιοελληνικά "ούτως" και "ώδε")

όΣΠΕΡΙ ή ΔΑΣ (όπως ακριβώς , αρχαιοελληνικό "ώσπερ")

ΙΣάΚΙ (καθ' όμοιον τρόπον , ομοίως , αρχαιοελληνικό "ίσως")

όΠΟΣΙ (όπως , αρχαιοελληνικό "όπη")

ΕΝί (καλώς , αρχαιοελληνικό "εύ")

ΚΑΛόΣΙ - ΚΑΚόΣΙ (καλώς - κακώς , αρχαιοελληνικά "καλώς" , "κακώς")

ΑΛΕΟΪ (αλλιώς , με άλλο τρόπο)

ΣΟΦΡΟΝΙΔί (σωφρόνως)

ΤΥΧΟΝΤί (τυχαίως , με επέμβαση της τύχης , αρχαιοελληνικό "τυχικώς / τυχιμαίως / τυχόντως")

ΑΝΑ ή ΠΕΡ (ανά , "παρατάσσω τους στρατιώτες ανά δέκα")

άΦΘΙ (πάλιν , αρχαιοελληνικό "αύθις")

ΝόΣΦΙ ή άΝΕΦΙ ή ΣίΝ (νεοελληνικό "χωρίς" , αρχαιοελληνικό "νόσφι" ή "άνευ")

ΡάΖΙ (επιτατικό "γκαζωμένος" , "πολύ γρήγορα" , αρχαιοελληνικό "ώς")

άΓΑ (αρχαιοελληνικό "άγαν") : Υπερβολικά .

ΣΦόΔΡΙ (αρχαιοελληνικό "σφόδρα") : Σφοδρά , σφοδρώς

ΣΙΜίΓΔΙ / ΜΑΖί (νεοελληνικό "μαζί" , αρχαιοελληνικό "μίγδα / σύμμιγα / συμμίγδην") : Εγώ μαζί με τον Γιάννη πήγαμε..."

ΑΝΤΑΤί (νεοελληνικό "εναντίον" , "ενάντια" , αρχαιοελληνικό "άντα") .
Πχ Έγινε κάτι ενάντια στην θέλησή μου

ΣΧΟΛί (νεοελληνικό "βραδέως" ή "αργά" , αρχαιοελληνικό "σχολή")

ΣΠΥΔί (νεοελληνικό "ταχέως" ή "γρήγορα" ή "σβέλτα" , αρχαιοελληνικό

"σπουδήι")

ΔΙΑΠΑΝΤί (νεοελληνικό "διαρκώς" , αρχαιοελληνικό "δια παντός" (Αισχύλος))

Νία και ΔΙΑ (άτονο). Δείχνει το εργαλείο . Πχ Τον χτύπησε με το σφυρί = Τον χτύπησε ΔΙΑ σφυρί / Τον χτύπησε Νία σφυρί .

ΒΕΣΕΔί . Εξ' άλλου / απο άλλη οπτική γωνία / εκτός αυτού / επιπλέον / άλλωστε (εκ του "besides") . Το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε να προσθέσουμε ένα δεύτερο επιχείρημα υπέρ μιας άποψης . Πχ "Έχω όπλο στο σπίτι για αυτοάμυνα . Εξ' άλλου στο Τέξας είμαστε " (δηλαδή εδώ είναι σύνηθες να έχουν όπλα στο σπίτι) .

ΔΙΣ (δυσκόλως) . ΔΙΣ ΟΙΔΟΡάΒΛΙΣ = δυσκόλως δυνάμενος να ακούσει = βαρήκοος .

έΦ (ευκόλως) .

TARΦΙΔί : αλλεπαλλήλως , συχνώς , πυκνώς (το αρχαιοελληνικό «ταρφέα»)

Ερωτήσεις σχετικές με ποσότητα

ΠόSOTI ; = πόσον ; Τί αριθμός ; (αρχαιοελληνικό "πόσον ;")

ΠΟSάΚΙ ; (πόσες φορές ; αρχαιοελληνικό "ποσάκις ;")

Απαντήσεις

ΠΕΡΙΠΙ (περίπου , αρχαιοελληνικό "ως") : Όταν η απάντηση δεν σχετίζεται με αριθμό . Πχ "Είπε περίπου τα ίδια με τον προηγούμενο ομιλητή" .

ΠΕΡΙΠΕ : Όταν η απάντηση σχετίζεται με αριθμό . Πχ "Έφαγα περίπου τα ίδια μήλα με χθές" .

ΣΧΕΔίΝ (σχεδόν) : Όταν η απάντηση δεν σχετίζεται με αριθμό . Σημαίνει "πολύ κοντά" ή "πολύ όμοια" Πχ "Μου είπε σχεδόν τα ίδια με τον προηγούμενο" .

ΣΧΕΔΈ (σχεδόν) : Όταν η απάντηση σχετίζεται με αριθμό . Πχ
"Ήταν σχεδόν εκατό άτομα" .

όSOTI (όσον , οπόσον)

όSA (= ο οποιοσδήποτε αριθμός) . Πχ Δώσε μου όσα μήλα έχεις
(= Δώσε μου ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΑΡΙΘΜΟ μήλων έχεις) .

ΤόSOTI (τόσον)

ΠΟΛί / ΜάΛΑΤΙ / ΠάΝΙ / ΜύΙ (αρχαιοελληνικά "πολύ" , "μάλα" ,
"πάνυ" και ισπανικό "muγ") : Όταν η απάντηση δεν σχετίζεται με
αριθμό . Πχ "Πολύ όμορφη" .

ΠΟΛΈ (πολλά) : Όταν η απάντηση σχετίζεται με αριθμό . Πχ
"Πολλά μήλα" .

ΟΛίΓΙ (αρχαιοελληνικό "ολίγον") : Ολίγον . Όταν η απάντηση δεν
σχετίζεται με αριθμό . Πχ "Είναι ολίγον ξινό" .

ΟΛίΓΕ : Λίγα . Όταν η απάντηση σχετίζεται με αριθμό . Πχ
"Ολίγα άλογα"

ΤΟSάΚΙ (αρχαιοελληνικό "τοσάκις") : Τόσες φορές .

ΠΟΛάΚΙ (αρχαιοελληνικό "πολλάκις") : Πολλές φορές .

ΠΛΙΡΙΔί (νεοελληνικό "ολότελα" , αρχαιοελληνικό "όλως")

ΟSάΚΙ (αρχαιοελληνικό "οσάκις") : Όσες φορές .

ΥΝέΚΙ (αρχαιοελληνικό "άπαξ") : Μία φορά

ΔΥΤέΚΙ (αρχαιοελληνικό "δίς") : Δύο φορές .

ΤΡΙΤέΚΙ (αρχαιοελληνικό "τρίς") : Τρείς φορές .

κλπ

**Ερωτήσεις που επιδέχονται απάντηση με ουσιαστικό ή αντωνυμία
(σχετικές με τον δράστην ή το θύμα)**

ΠίΑΣ ; (Ποιός ; αρσενικό . Αρχαιοελληνικό "Τίς ;")

ΠΙόΙ ; (Ποιά ; θηλυκό) . Αρχαιοελληνικό "Τίς ;"

ΠίΟ ; (Ποιό ; ουδέτερο) . Αρχαιοελληνικό "τί;"

ΥάΤ ; (νεοελληνικό "τί;" , αγγλικό "what ? ")

(βλέπε ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ)

Απαντήσεις :

Αντωνυμίες : οποιοσδήποτε , ο τυχόν , εγώ , εσύ κλπ (βλέπε στις αντωνυμίες)

ΚάΤΙ (το νεοελληνικό "κάτι")

ΠΕΡΙΠΙ και ΣΧΕΔί (τα νεοελληνικά "περίπου" και "σχεδόν") : "Τί είδες εκεί μέσα ;" "Είδα σχεδόν το μέλλον"

ΣΙΜίΓΔΙ / ΜΑΖί (νεοελληνικό "μαζί" , αρχαιοελληνικό "μίγδα / σύμμιγα / συμμίγδην") : Εγώ μαζί με τον Γιάννη πήγαμε..."

ΠάΡΕΚ (Συντόμευση . "πλήν αυτού" , "έξω απο..." . Αρχαιοελληνικό "παρέξ" ή "παρέκ") : Όλοι μαζί και αυτός χώρια . Απών . Και με τοπική σημασία . (Συνεδρίασαν ΠάΡΕΚ Πελοπίδα / Ομιλείς ΠάΡΕΚ θέματος)

ΙΠΟ (άτονο) (το αρχαιοελληνικό "υπο" . Δείχνει τον δράστη . "Πχ Φονευθείς ΙΠΟ των στρατιωτών του" .

Ερωτήσεις σχετικές με αιτίαν

ΔΙΑΤί ; (αρχαιοελληνικό "Ποί;")

Απαντήσεις

ΕΠΙΔί (αρχαιοελληνικά "ως" , "επεί" , "επειδή")

ΔΙόΤΙ (αρχαιοελληνικά "ως" , "διότι")

Γάρ (γάρ) . Συντόμευση : Πρόσεξε αυτό που θα ακούσεις τώρα . Θα σε βοηθήσει να καταλάβεις τις αιτίες . ("Δεν έδωσαν σημασία στα λόγια του . Αυτός γαρ ήταν δούλος") . Παραπλήσιο με το "ΔιόΤΙ" . Εάν χρησιμοποιήσουμε το "ΔιόΤΙ" θα έχουμε μία πρόταση (όχι δύο) : "Δεν έδωσαν σημασία στα λόγια του ΔιόΤι ήταν δούλος" .

ΕΝΕΚΕΝ (αρχαιοελληνικά "ένεκα" , "ένεκεν" , "ούνεκα"). Όμοιο σε σημασία με το αρχαιοελληνικό "διά" .

ΙΝΑ ή ΟΠΟΣΙ (το αρχαιοελληνικό "ίνα" (= δια να) και "όπως") Μετά απο αυτά ακολουθεί ρήμα (πχ "ΙΝΑ / ΟΠΟΣΙ εργαστώ "). Δείχνουμε προς ποιά δράση βαδίζουμε . Ενώ το "ΤΥ" δείχνει τόπο .

ΠΟΡ (εκ της ισπανικής "por") . Παραπλήσιο με το "ΙΝΑ" και "ΟΠΟΣΙ" . Μετά το "ΠΟΡ" ακολουθεί ουσιαστικό (πχ "ΠΟΡ εργασία")

ΑΛΛΕΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΟΡ = ή (ή το ένα ή το άλλο)

ΤάΧΑΤΙ (Συντόμευση . Το αρχαιοελληνικό "τάχα" , το νεοελληνικό "δήθεν") : Υποπτεύομαι οτι αυτή η πληροφορία που θα σου μεταφέρω τώρα είναι ψέμα .

ΠΙΘΑΝί (Συντόμευση . Το νεοελληνικό "πιθανόν") : Η τύχη θα αποφασίσει .

ΤίS (Συντόμευση) Το νεοελληνικό « Ποιος είναι ; »

ΤίΑ (Συντόμευση) Το νεοελληνικό « Ποια είναι ; »

Τι (Συντόμευση) Το νεοελληνικό « Ποιο είναι ; » . Ακόμη και εάν λείπει (εκ παραδρομής) το ερωτηματικό στο τέλος της πρότασης , η παρουσία των « ΤίS » , « ΤίΑ » , « Τί » δηλώνει ότι πρόκειται για ερώτηση .

ός ! ("ώς" στην Αρχαία ελληνική) : Θαυμάζω . (Τί σοφός που είσαι !)

ΠΑΡΑΔίΓΜΑΤΙ (παραδείγματος χάριν)

ΤΥΛ : Ακολουθεί μία λέξη για να δηλώσει οτι πρόκειται για εργαλείο και όχι άνθρωπο . Πχ SEQADÓR ΤΥΛ = δρεπάνι θερίσματος . Ενώ ο άνθρωπος θεριστής είναι "SEQADÓR"

ΕΠΙΔΙ (Συντόμευση .Τα αρχαιοελληνικά "επεί" , "επειδή") :
Ετοιμάσου να ακούσεις την αιτία του γεγονότος .

SIMÉNI : (Συντόμευση . Αντιστοίχιση δύο πραγμάτων) : Η άρνησή σου
SIMENI πόλεμο / "Food" SIMÉNI "τροφή" .

ΘΑ SIMÉNI : Μέλλων του SIMÉNI

SÍMINI : Παρελθόν του SIMÉNI

ΙΔΕΜΙ (συντόμευση) : Εάν δεν γίνουν όσα είπα άκου τι θα κάνω
.

ΣΑΝ (Συντόμευση . Ως , σάν) : Μοιάζει πολύ με ... (Λαμπρός σαν
τον ήλιο)

ΠΑΝΤΙΔΙ (πάντως) . Συντόμευση : Εγώ δεν έχω ευθύνη / Θυμήσου
οτι ... / Λάβε υπ' όψιν ότι ... (Πάντως εγώ σου το είπα / Πάντως
τα πράγματα θα είναι δύσκολα)

Νέ ή ΝΑΐ ή Υί (ναί) . Συντόμευση : Όσα είπες προηγουμένως
είναι αληθινά .

ΜΑΛΙΣΤΕΚ (μάλιστα !) . Συντόμευση : Όσα είπες προηγουμένως είναι
ΠΟΛΥ αληθινά / Σπεύδω να κάνω αυτά που μου είπες .

Δί (δή) : Βέβαια !

Γέ / ΓΥΝ (γε , γούν) : Βέβαια ! (επιτακτικόν - προσθέτει έμφασιν
)

ΔΙΤΕΚ (δήτα) : Χωρίς αμφιβολία !

ΤΥΤΙ (τοί) : Χωρίς αμφιβολία ! (επιτακτικόν - προσθέτει έμφασιν)

ΠΕΡΕΚ (περ) : Επιτακτικόν - προσθέτει έμφασιν

ΑΛΙΘΙ (το αρχαιοελληνικό "ή" (με ψιλή και περισπωμένη)) : Αληθώς
! Αληθινά είναι αυτά που είπες !

ΥΧΙ (ουχί , όχι) . Συντόμευση : Αυτά που μόλις είπες ανήκουν
στον κόσμο της φαντασίας . ["Σκότωσες τον σπιτονοικοκύρη σου ;"
"Όχι"]

ΝΟΝ (το αντίθετο) . Μπαίνει μπροστά απο επίθετο για να

σχηματίζει το αντίθετο (ΝόΝ τίμιος = όχι τίμιος = ανέντιμος)

Μί (το αντίθετο). Μπαίνει μπροστά απο ένα ουσιαστικό για να σχηματίσει το αντίθετο (Μί τιμότης = Ανεντιμότητα)

Δέν (ουκ , δέν). Συντόμευση : Αυτά που θα πώ τώρα ανήκουν στον κόσμο της φαντασίας) ["Δεν θα πάω αύριο στην θάλασσα"]

Μίν ("Μήν το κάνεις!"). Συντόμευση : Προστακτική.Αυτό που σκέφτεσαι επιθυμώ να παραμείνει για πάντα στον χώρο της φαντασίας σου . Ή "Στο μέλλον (ή στο παρόν) πράξε τα αντίθετα (ή κάτι διαφορετικό) απο αυτά που θα πω στην συνέχεια".

Μί (συντόμευση) : Το αντίθετο απο αυτό που θα ακούσεις . Μπαίνει μπρός απο ουσιαστικό ενώ το "Δέν" και "Μίν" μπαίνουν μπρός απο ρήμα . Πχ Μί συμβιβασμός = το αντίθετο του συμβιβασμού .

ίΘΕ (είθε (ευχή)). Συντόμευση : Επιθυμώ πολύ να γίνει αυτό που θα πώ τώρα .

ΜόNONI (μόνον) :Έμφαση- συντόμευση . Τίποτα παραπάνω απο αυτό που θα πώ . ["Χθές ήμουν απασχολημένος μόνο με το διάβασμα"]

άS (νεοελληνικό "άς", αγγλικό "LET"). Σχηματίζει κάποιες περιπτώσεις Υποτακτικής . Πχ "άS πάτε στο ποτάμι " (δεν με ενοχλεί ή δεν με ενδιαφέρει εάν πάτε στο ποτάμι)

MEN , ΔΕ : "Οι μέν και οι δέ "

ΑΝΤί (αντί). Συντόμευση : Άκου κάτι ισοδύναμο που σου προσφέρω για αντικαταστάτη ("Πουλώ το κτήμα μου αντί πινακίου φακής")

ΠΕΡΙ (νεοελληνικό "ολόγυρα"/ "περί" / για , αρχαιοελληνικό "περί"). Εκτός απο τόπο μπορεί να εννοεί και "έχει σχέση" . Πχ Πχ "Είπαμε πολλά περί θεάτρου"

ΙΔύ (αρχαιοελληνικό κι νεοελληνικό "ιδού"). Συντόμευση : Κύττα το

, εδώ μπροστά σου είναι .

Νί (νή) : Ορκίζομαι (Νή Δία= Μά τον Δία)

ΕΝ (νεοελληνικό "μέσω" , "διά") : Μετατρέπει την επόμενη λέξη σε επίρρημα . Πχ "Θα επιδιώξω δικαίωση ΕΝ δικαστήριο" ("Θα επιδιώξω δικαίωση δικαστικώς" ή "Θα επιδιώξω δικαίωση μέσω δικαστηρίου"). "Τον χαιρέτησε ΕΝ χειραψία" ("Τον χαιρέτησε χειραψιδί" ή "Τον χαιρέτησε δια χειραψίας")

ΠΡΕΠΙ (νεοελληνικό "πρέπει"). Συντόμευση : Κάποιος θα ωφεληθεί ή θα χαρεί εάν γίνουν τα παρακάτω . Πχ "Πρέπει να επιτεθούμε τώρα που ο εχθρός είναι απροετοίμαστος" . Το νόημα είναι ότι θα νικήσουμε και θα χαρούμε με το αποτέλεσμα .

άLOSTI (το νεοελληνικό "άλλωστε"). Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις κάτι που βρίσκεται σε συμφωνία με τα προηγούμενα .

ΟΣί (το νεοελληνικό "ώς" και "σάν" . Το αρχαιοελληνικό "ως") . Συντόμευση : Ετοιμάσου να ακούσεις την χρησιμότητα ("Τον προσέλαβε ως (σαν) διερμηνέα")

ΦΙΛΙΚΙΔί + δοτική (νεοελληνικό "Υπέρ του ..") : Το παιχνίδι έληξε 5-0 υπέρ του ΠΑΟΚ (ΦΙΛΙΚΙΔί ΤΩΕ ΠΑΟΚ)

ΑΝΤΑΤί + δοτική (νεοελληνικό "κατά του...") : "Ο εισαγγελέας αγόρευσε κατά του κατηγορουμένου" ή "Το παιχνίδι έληξε 5-0 κατά του ΠΑΟΚ" (ΑΝΤΑΤί ΤΩΕ ΠΑΟΚ)

ΝΑ : Δημιουργεί την προστακτική των ρημάτων . Στον Μέλλοντα μπορεί να συγχωνευθεί με το "ΘΑ" και να γίνει "ΝάΘΑ" .

ΘΑ : Δημιουργεί τον μέλλοντα των ρημάτων και των μετοχών .

SAXÍN : Δημιουργεί την ενεργητική μετοχή του παρελθόντος : ΠΡΑΚΤόR = Ο δρών τώρα . SAXÍN ΠΡΑΚΤόR = Αυτός που έδρασε στο παρελθόν . Θά ΠΡΑΚΤόR = Αυτός που θα δράσει στο μέλλον .

άd , ΠΛÍN , ΜέRl , ΠΟL : Για μαθηματικές πράξεις . Αντί των "προσθέτω" , "αφαιρώ" , "διαίρώ" , "πολλαπλασιάζω" (Πχ "Πέντε ΠΛÍN δύο")

ΠόΙΝ : κόμμα στα μαθηματικά (Πέντε ΠόΙΝ ύNE = 5,1)

ΙΣΤΙΝ : ύψωσις εις δύναμιν (Μαθηματικά) (πχ Πέντε ΙΣΤΙΝ Τέσσαρε = πέντε εις την τετάρτην)

Ζά (το αρχαιοελληνικό "ζά") = Πιό πολύ απ' όλους . Ζά-ΕΦΣΕVΙΣ = ευσεβέστατος

Πλί = Πιό πολύ απο τον άλλον . Πλί-ΕΦΣΕVΙΣ dEL ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ = ευσεβέστερος απο τον Πελοπίδα . Με το "Ζά" και το "Πλί" σχηματίζονται τα παραθετικά των επιθέτων και επιρρημάτων .

ΈΧΙ = Είμαι/είσαι/είναι κάτοχος . Αντί να πούμε "Εγώ είμαι κάτοχος αυτοκινήτου" λέμε "Εγώ έΧΙ αυτοκίνητο" . Μέλλων : ΘΑ έΧΙ . Παρελθόν : ίΧΕ .

ΛάΚ = έλλειψη . Είναι το αντίστοιχο του αγγλικού "-less" (speechless = άφωνος, χωρίς να μιλά) . ΛάΚ dEL ΝόΚΑ = έλλειψη φωνής, άφωνία .

ΟΠΟΖί = Το αντίθετο . Είναι το αντίστοιχο με το ελληνικο στερητικό "-α" . Πχ απεριόριστος = το αντίθετο του περιορισμένου . ΟΠΟΖί dEL ΣΑΖόΝΑ = αγουρότητα , το αντίθετο της ωριμότητας . ΟΠΟΖί ΝΑΤΥΡάΛ = το αντίθετο του φυσικού = αφύσικο .

ΔάΝ = Σύγκριση . Είσαι ψηλότερος απο τον Πελοπίδα = Είσαι ψηλότερος ΔΑΝ Πελοπίδας .

ΛάΣ = λιγότερο . Πχ ο Ο Γιάννης είναι LAS δυνατός ΔάΝ Πελοπίδας

ίΤΙ και ΔΙΛΑΔί : Επεξήγηση . Πχ Ξύπνησα απο μόνος μου . ΔΙΛΑΔί χωρίς ξυπνητήρι .

ΠόΤ , ΛίΜ , ΜόΝ : Ποταμός , λίμνη , βουνό . Συνοδεύουν γεωγραφικά ονόματα . Πχ ΑΚΣΙάΝ ΠόΤ (= Αξίός ποταμός), ΒΕΓΟΡΙΤάΝ ΛίΜ (Βεγορίτις λίμνη) , ΜΕΝΙΚΙάΝ ΜόΝ (= Μενοίκιο Όρος), ΟΛΙΜΠάΝ ΜόΝ (Όρος Όλυμπος) . Εάν πρόκειται για πολύ γνωστό μέρος μπορούν να παραληφθούν (πχ ΜΙΣΙΣΙΠάΝ) . Για τους άλλους γεωγραφικούς όρους (χωριό , οροσειρά , οροπέδιο , ηφαίστειο κλπ) δεν υπάρχει συντομογραφία . Πχ ΘΙVΕΤάΝ ΑΛΤΙΠΛάΝΟ (= οροπέδιο του Θιβέτ)

ΘάΛ : Συντομογραφία του ΘάΛΑΤΤΑ . Μπαίνει πισω απο το όνομα της θάλασσας . Πχ ΟΧΟΤΣΙΚάΝ ΘάΛ . Εάν πρόκειται για πολύ γνωστή θάλασσα (πχ ΜΕΔΙΤΕΡΑΝάΝ) μπορεί να παραληφθεί .

ΘίΛ : Σημαίνει "αλμυρή λίμνη" . Μπαίνει μετά το όνομα της αλμυρής λίμνης . Πχ ΚΑΣΠΙάΝ ΘίΛ (= Κασπία Θάλασσα) , ΝΕΚΥάΝ ΘίΛ (=

Νεκρά Θάλασσα) , SALTONάΝ ΘίΛ (= Salton Sea , στην Καλιφόρνια) .

ΛόΥ και Χάι : Συνοδεύουν απολειτουργικά την λέξη ΣΑύΝΔΟ (ήχος) .
ΛόΥ ΣΑύΝΔΟ (= ήχος "βαρύς" , χαμηλής συχνότητας) , Χάι ΣΑύΝΔΟ (= ήχος "ψηλός" , υψηλής συχνότητας) .

? : Το σύμβολο του ερωτηματικού είναι μια συντόμευση . Σημαίνει "Είμαι εις επιθυμία να μάθω..." . Πχ Το όνομα του ενόχου ? = Είμαι εις επιθυμία να μάθω το όνομα του ενόχου = Ποιό είναι το όνομα του ενόχου; Έτσι δεν χρειάζεται να πούμε τις λέξεις "Ποιό είναι"

VERSÚTI : Εναντίον (εκ του "versus") . Πχ Λεωνίδας VERSÚTI Ξέρξης .

έKSESTI : Επιτρέπεται .

ΘRY : Σημαίνει "Δια μέσω" . Πχ "Πέρασα ΘRY Ιταλία για να πάω στην Γαλλία" . Ή "Πέρασα ΘRY πολλές δυσκολίες για να πετύχω τον σκοπό μου" . Δεν χρησιμοποιείται για να δηλώσει το εργαλείο . Πχ Δεν λέμε "Διορίστηκα στο Υπουργείο ΘRY γνωριμίες του πατέρα μου" . Το σωστό είναι Διορίστηκα στο υπουργείο ΝίΑ γνωριμίες του πατέρα μου" .

dYE : Εξ' αιτίας , σε αυτόν οφείλεται .

ΑΚόΡΔΙ : "συμφώνως προς..." , "according" . πχ "έγινε σεισμός στο Περού ΑΚόΡΔΙ ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία"

ΖΥ ή STY : "ως προς" ή "στην" . Πχ η φράση "ο χρυσός είναι ακριβό υλικό ως προς (στην)την εξόρυξη αλλά φθηνό ως προς (στην)την αποθήκευση" γίνεται "ο χρυσός είναι ακριβό υλικό ΖΥ εξόρυξη αλλά φθηνό ΖΥ αποθήκευση" . Στην αγγλική γλώσσα χρησιμοποιείται το "to" (Gold is expensive to mine but cheap to store)

ΙΟΝί ή ΟΓΙΟΝί : Το αρχαιοελληνικό "ιονί" , νεοελληνικό "σάν" . Δηλώνει την ομοιότητα . Πχ Γενναίος ΙΟΝί λέων= Γενναίος σαν λιοντάρι .

ΠΕΡΦΑΝόΡΙ : Παρακαλώ (Πχ «Έναν χυμό μήλου παρακαλώ !)

ΑΦΤΟΛΕΚΣί (το νεοελληνικό "αυτολεξι") : Συντομογραφία. Από εδώ και μετά ακολουθεί ορθός λόγος . Πχ Του είπα ΑΦΤΟΛΕΚΣί «Απαγορεύεται να μπείς μέσα» .

όΤΙ (το νεοελληνικό «ότι» : Συντομογραφία .Από εδώ και μετά ακολουθεί πλάγιος λόγος .Πχ «Του είπα ότι απαγορεύεται να μπει μέσα» .

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

(οι καταλήξεις τους ακολουθούν τους ίδιους κανόνες με τα κύρια ονόματα ή τα ουσιαστικά . Επομένως στην ΠΓΦ δεν υπάρχει η ομάδα λέξεων "Αντωνυμίες" .)

Προσωπικές αντωνυμίες

(εγώ) **ΜΥΓΙΟ** [ονομαστική: το άρθρο είναι προαιρετικό, γενική: dEL ΜΥΓΙΟ, Δοτική: ΤόΕ ΜΥΓΙΟ, αιτιατική: ΤΟΝ/ΤΑΝ /ΔΕ ΜΥΓΙΟ (το άρθρο αλλάζει ανάλογα με το φύλο) (εμένα), κλητική: Χεί ΜΥΓΙΟ (εαυτέ μου!)]

(εσύ) **ΣΥΓΙΟ** [γενική: dEL ΣΥΓΙΟ, Δοτική: ΤόΕ ΣΥΓΙΟ, αιτιατική: ΤΟΝ/ΤΑΝ/ΔΕ ΣΥΓΙΟ, κλητική: Χεί ΣΥΓΙΟ (έϊ,εσύ!)]

(αυτός) **ΑΥΤΑΣ** / **ΕΚΙΝΑΣ** (εκείνος) [γενική: dEL ΑΥΤΑΣ / dEL ΕΚΙΝΙΑΣ, δοτική: ΤόΕ ΑΥΤΑΣ / ΤόΕ ΕΚΙΝΙΑΣ, αιτιατική: ΤΟΝ ΑΥΤΑΣ/ΤΟΝ ΕΚΙΝΙΑΣ]

(αυτή) **ΑΥΤΟΙ** / **ΕΚΙΝΟΙ** (εκείνη) [γενική: dEL ΑΥΤΟΙ / dEL ΕΚΙΝΟΙ, δοτική: ΤόΕ ΑΥΤΟΙ / ΤΟΕ ΕΚΙΝΟΙ, αιτιατική: ΤΑΝ ΑΥΤΟΙ / ΤΑΝ ΕΚΙΝΟΙ, κλητική δεν υπάρχει]

(αυτό) **ΑΥΤΟ** / **ΕΚΙΝΟ** (εκείνο) [γενική: dEL ΑΥΤΟ / dEL ΕΚΙΝΟ, δοτική: ΤόΕ ΑΥΤΟ / ΤόΕ ΕΚΙΝΟ, αιτιατική: ΔΕ ΑΥΤΟ / ΔΕ ΕΚΙΝΟ]

(εμείς) **ΜΥΓΙΟΣ** ή **ΕΜΥΓΙΟΣ** [γενική: dEL ΜΥΓΙΟΣ, δοτική: ΤόΕ ΜΥΓΙΟΣ, αιτιατική: ΤΕΣ/ΤΑΣ/ΔΕΣ ΜΥΓΙΟΣ]

ΒΛΕΠΕ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

τέτοιος, -α, -ο

Βλέπε παρακάτω στο "τοιούτος"

τόσος, -η, -ο

Βλέπε παρακάτω στο "τοσούτος"

Της Αρχαίας Ελληνικής

τοιόσδε / τοιάδε / τοιόνδε

ή

τοιούτος / τοιαύτη / τοιούτο(ν) (τέτοιος , τέτοια , τέτοιο)

στην ΠΓΦ είναι :

ΤΙΥΤΙΑΣ (αρσενικό) / ΤΙΥΤΟΙ (θηλυκό) / ΤΙΥΤΟ (ουδέτερο) /
ΤΙΥΤΙΛΕΣ (αρσενικά) / ΤΙΥΤΟΕΣ (θηλυκά) / ΤΙΥΤΟΣ (ουδέτερα)

τοσόσδε / τοσήδε / τοσόνδε

ή

τοσοῦτος / τοσαύτη / τοσοῦτο(ν) (τόσος , τόση)

στην ΠΓΦ είναι :

TOSYTÍAS / TOSYTÓI / TOSÚTO / TOSYTÍLES / TOSYTÓES / TOSÚTOS

Οι φιλόλογοι το ονομάζουν "αντωνυμία" αλλά στην πραγματικότητα το "τόσος" είναι ένα τέχνασμα, μια συντομογραφία, για να μειώσουμε την έκταση του λόγου μας . Αντί να πούμε "Ἦρθε λοιπόν οπλισμένος με ένα ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ σπαθί" θα μπορούσαμε να πούμε "Ἦρθε λοιπόν οπλισμένος με ένα σπαθί (ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ του σπαθιού ΣΑΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΓΡΑΨΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΟ)" . Η πρώτη εκδοχή είναι σαφώς πιο μικρή .

τηλικόσδε / τηλικήδε / τηλικόνδε

ή

τηλικοῦτος / τηλικαύτη / τηλικοῦτο(ν) (= τόσο μεγάλος)

στην ΠΓΦ είναι :

ΤΙΛΙΚΥΤΑΣ / ΤΙΛΙΚΥΤΟΙ / ΤΙΛΙΚΥΤΟ / ΤΙΛΙΚΥΤΙΛΕΣ / ΤΙΛΙΚΥΤΟΕΣ / ΤΙΛΙΚΥΤΟΣ

Στην πραγματικότητα είναι μια συντομογραφία . Κανονικά θα έπρεπε να πούμε "Ο ελέφαντας (το μέγεθός του το περιέγραψα πριν λίγο)..." . Λέμε όμως "Ο τηλικούτος ελέφαντας..." . Είναι σαφής η οικονομία .

Κτητικές

μου, σου, του/της

δικός, -ή, -ό μου, σου, του

δικός, -ή, -ό μας, σας, τους

Στην πραγματικότητα οι λεγόμενες "κτητικές αντωνυμίες" είναι επίθετα . Πχ στην πρόταση "Το ΔΙΚΟ ΜΟΥ σπαθί" , το "ΔΙΚΟ ΜΟΥ" δείχνει μια ιδιότητα του σπαθιού : Έχει ιδιοκτήτη εμένα . Στην Παγκόσμια Γλώσσα των Φιλοσόφων λοιπόν οι κτητικές αντωνυμίες αντικαθίστανται με τα επίθετα

(δικό) μου = ΜΥΓ ΙΑΛ ή ΜΥΓΙΆΛ

(δικό) σου = ΣΥΓ ΙΑΛ ή ΣΥΓΙΆΛ

(δικό) του (ουδέτερο) dEL ΑΥΤΟ / dEL ΕΚΙΝΟ

(δικό) του (αρσενικό) dEL ΑΥΤΑΣ dEL ΕΚΙΝΙΑΣ

(δικό) της dEL ΑΥΤΟΙ / dEL ΕΚΙΝΟΙ

(δικό) μας dEL ΜΥΓ ΙΟΣ ή ΜΥΓ ΙΟΣΑΛ

(δικό) σας dEL ΣΥΓ ΙΟΣ ή ΣΥΓ ΙΟΣΑΛ

(δικό) τους (ουδέτερο) = dEL ΑΥΤΟΣ / dEL ΕΚΙΝΟΣ

(δικό) τους (αρσενικό) = dEL ΑΥΤΙΛΕΣ / dEL ΕΚΙΝΙΛΕΣ

(δικό) τους (θηλυκό) = dEL ΑΥΤΟΕΣ / dEL ΕΚΙΝΟΕΣ

(η κατάληξη -ΑΛ στα επίθετα δείχνει τον ιδιοκτήτη)

Το άρθρο καθορίζει πόσα και τί γένους είναι τα κτήματα :

ΕΛ ... : ένα και ουδέτερο (ονομαστική)

ΔΕ ... = ένα και ουδέτερο (αιτιατική)

ΛΟΣ ... : πολλά και ουδέτερα (ονομαστική)

ΔΕΣ ... = πολλά και ουδέτερα (αιτιατική)

κλπ

Πχ ΕΛ ΕΣΚΥΛΤΥΡΙΟ ΔΕΛ ΑΥΤΟΕΣ = Το γλυπτό αυτών (των γυναικών)

Οριστικές αντωνυμίες

Στην Νέα Ελληνική

ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο --> ΙΔΙΑΣ , ΙΔΙΟΙ , ΙΔΙΟ , ΙΔΙΕΣ , ΙΔΙΟΕΣ , ΙΔΙΟΣ

μόνος, -η, -ο μου, σου, του --> ΜΟΝΙΑΣ , ΜΟΝΟΙ , ΜΟΝΟ , ΜΟΝΙΕΣ , ΜΟΝΟΕΣ , ΜΟΝΟΣ . Υπάρχει και το επίθετο "ΜΟΝΙΣ"

Αναφορικές αντωνυμίες

Της Νεοελληνικής :

"οποιοσδήποτε" και "οτιδήποτε" αποδίδεται με το ΑΠΑΝΤΕ (αριθμητικό) . Πχ η έκφραση "οποιοσδήποτε μπορεί να μπει" αντικαθίσταται με την "όλοι μπορούν να μθούν" .

Μια εναλλακτική λύση είναι :

ΔΙΠΟΤΙΑΣ (ο οποιοσδήποτε)

ΔΙΠΟΤΟΙ (η οποιαδήποτε)

ΔΙΠΟΤΟ (το οποιοδήποτε)

ΔΙΠΟΤΙΛΕΣ (οι οποιοιδήποτε)

ΔΙΠΟΤΟΕΣ (οι οποιεσδήποτε)

ΔΙΠΟΤΟΣ (τα οποιαδήποτε)

"οσοσδήποτε" αποδίδεται με "όλα τα μεγέθη" . Πχ η έκφραση "οσηδήποτε και εάν είναι η έκταση είναι αποδεκτή" αντικαθίσταται με την "όλα τα μεγέθη της έκτασης είναι αποδεκτά"

Ο τυχών , ο τυχαίος (στην αρχαιοελληνική υπήρχε το επίθετο "τυχαίος , -α, -ον ") :

Ο ΤΥΧΙΑΣ (ο τυχών , αρσενικό)

ΛΑ ΤΥΧΟΙ (η τυχούσα , θηλυκό)

ΕΛ ΤΥΧΟ (το τυχόν , ουδέτερο)

ΛΕΣ ΤΥΧΙΛΕΣ (οι τυχόντες , αρσενικό)

ΛΑΣ ΤΥΧΟΕΣ (οι τυχούσες , θηλυκό)

ΛΟΣ ΤΥΧΟΣ (τα τυχαία , ουδέτερο)

Της Αρχαίας Ελληνικής

ός / ή / ὅ (= ο οποίος , αυτός που)

και ὅστις, ἥτις, ὅ,τι (= όποιος)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΣΤΙΑΣ / ΟΣΤΟΙ / ΟΣΤΟ / ΟΣΤΙΛΕΣ / ΟΣΤΟΕΣ / ΟΣΤΟΣ

εναλλακτικά : η αναφορική αντωνυμία ός/η / ό μπορεί να αντικατασταθεί με το "ΟΠύι" (το νεοελληνικό "Οποίος"). Στην πραγματικότητα το πού/ οποίος / ός μετατρέπει όλη την επόμενη πρόταση σε επίθετο . Λέμε "Πρέπει να βρούμε αυτόν που έκλεψε τα μήλα χθές" . Θα θέλαμε να λέγαμε "Πρέπει να βρούμε τον χθεσινοκλεφτομήλη" . Επειδή όμως δεν υπάρχει τέτοιο επίθετο στην Παγκόσμια Γλώσσα Φιλοσόφων λέμε "Πρέπει να βρούμε τον ΟΠύι έκλεψε τα μήλα χθές" . Τη ίδια δουλειά κάνει και το "dEL" αλλά το χρησιμοποιούμε όταν ακολουθεί μία μόνο λέξη . Το "ΟΠύι" το χρησιμοποιούμε όταν ακολουθεί ολόκληρη πρόταση .

Παράδειγμα : Ο δρόμος που οδηγεί στην πόλη = Ο δρόμος όΣΤΟ
οδηγεί στην πόλη .

Όποια παιδιά έχουν ταυτότητα = Τα παιδιά που έχουν
ταυτότητα = Τα παιδιά όΣΤΟΣ έχουν ταυτότητα

Αυτοί που έχουν ονόματα λήγοντα σε ... = ΑΦΤΪ όΣΤΪΙ
έχουν ονόματα λήγοντα σε ...

ὄσπερ, ἤπερ, ὅπερ (= αυτός ακριβώς που) αποδίδονται με το "Γέ" (ΟΣΤΪΑΣ
Γέ = αυτός ακριβώς που ...)

όπότερος, όποτέρα, όπότερον (= όποιος από τους δύο)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΠΟΤΈΡΙΑΣ / ΟΠΟΤΕΡΌΙ / ΟΠόΤΕΡΟ

ὄσος, ὄση, ὄσον (όσος)

όπόσος, όπόση, όπόσον (= όσος)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΠΟΣΪΑΣ / ΟΠΟΣΌΙ / ΟΠόΣΟ / ΟΠΟΣΪΛΕΣ / ΟΠΟΣόΕΣ / ΟΠόΣΟΣ

Παράδειγμα :

Όσες φορές και αν το προτείνεις θα απαντώ "ΟΧΙ" = άΠΑΝΤΕ
επαναλήψεις αν το προτείνεις θα απαντώ "ΟΧΙ"

Όσες φορές ήρθες εσύ ήρθε και αυτός = ΟΠόΣΟΣ επαναλήψεις
ήρθες εσύ ήρθε και αυτός

οΐος, οΐα, οΐον (= τέτοιος που)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΓΪΑΣ / ΟΓΌΙ / ΟΓΪΟ / ΟΓΪΛΕΣ / ΟΓόΕΣ / ΟΓΪΟΣ

όποιος, όποια, όποϊον (χωρίς άρθρο = όποιας λογής)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΠΙΑΣ / ΟΠΙ / ΟΠΙΟ / ΟΠΙΛΕΣ / ΟΠΟΕΣ / ΟΠΙΟΣ

ήλικος, ήλικη, ήλικον (= όσο μεγάλος)

και

όπηλίκος, όπηλίκη, όπηλίκον (= όσο μεγάλος)

στην ΠΓΦ είναι :

ΙΛΙΑΣ / ΙΛΙΚΟΙ / ΙΛΙΚΟ / ΙΛΙΚΙΛΕΣ / ΙΛΙΚΟΕΣ / ΙΛΙΚΟΣ

όποδαπός, όποδαπή, όποδαπόν (= από ποιον τόπο· σε πλάγια ερώτηση)

στην ΠΓΦ είναι :

ΟΠΟΔΑΠΙΑΣ / ΟΠΟΔΑΠΟΙ / ΟΠΟΔΑΠΟ / ΟΠΟΔΑΠΙΛΕΣ / ΟΠΟΔΑΠΟΕΣ / ΟΠΟΔΑΠΟΣ

Ερωτηματικές αντωνυμίες

τίς, τίς, τί (=ποιος;) --> ΠΙΤΑΣ ; ΠΙΟΙ ; ΠΙΤΟ ; (ποιός ; ποιά ; ποιό ;)
και ΠΙΤΙΛΕΣ ; ΠΙΟΕΣ ; ΠΙΤΟΣ ; (ποιοί ; ποιές ; ποιά ;) .

πότερος, ποτέρα, πότερον (= ποιος από τους δύο;) --> ΠΟΤΕΡΙΑΣ , ΠΟΤΕΡΟΙ ,
ΠΟΤΕΡΟ ;

πόσος, πόση, πόσον --> ΠΟΣΙΑΣ , ΠΟΣΟΙ , ΠΟΣΟ ;

ποῖος, ποία, ποῖον (= τι λογής;) --> ΠΟΓΙΑΣ ; , ΠΟΓΟΙ ; , ΠΟΓΙΟ ;
ΠΟΓΙΛΕΣ ; ΠΟΓΟΕΣ ; ΠΟΓΙΟΣ ;

πηλίκος, πηλίκη, πηλίκον (πόσο μεγάλος; ή ποιας ηλικίας;) --> ΠΙΛΙΚΙΑΣ , ΠΙΛΙΚΟΙ
, ΠΙΛΙΚΟ ; ΠΙΛΙΚΙΛΕΣ ; ΠΙΛΙΚΟΕΣ ; ΠΙΛΙΚΟΣ ;

ποδαπός, ποδαπή, ποδαπόν (από ποιο τόπο;) --> ΠΟΔΑΠΙΑΣ , ΠΟΔΑΠΟΙ ,
ΠΟΔΑΠΟ ; ΠΟΔΑΠΙΛΕΣ ; ΠΟΔΑΠΟΕΣ ; ΠΟΔΑΠΟΣ ;

πόστος, πόστη, πόστον (= τι θέση έχει σε μια αριθμητική σειρά;) --> ΠΟΣΤΙΑΣ ,

ΠΟΣΤΟΙ , ΠΟΣΤΟ ;

ποσταῖος, ποσταία, ποσταῖον (σε πόσες μέρες;) --> ΠΟΣΤΑΓΙΑΣ , ΠΟΣΤΑΓΟΙ , ΠΟΣΤΑΓΙΟ ;

Αόριστες

Της Νεοελληνικής :

ένας, μια/μία, ένα αποδίδονται με το ΑΙΝΕ (αριθμητικό)

κάθε , καθένας, καθεμιά/καθεμία, καθένα , καθετί αποδίδονται με το ΑΠΑΝΤΕ (αριθμητικό)

ο, η, το τάδε αποδίδεται με το ΤΑΔΑΣ , ΤΑΔΟΙ , ΤΑΔΟ (δεν είναι λάθος το να χρησιμοποιούμε το "ΤάΔΟ" για όλα τα γένη)

Της Αρχαίας Ελληνικής :

τις, τῖς, τὶ (= κάποιος) --> ΤΙΝΑΣ , ΤΙΝΟΙ , ΤΙΝΟ

ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα --> ΔΙΝΑΣ , ΔΙΝΟΙ , ΔΙΝΟ

ἐνιοι, ἐνιαι, ἐνια (= μερικοί) --> ΕΝΙΕ (αριθμητικό)

πᾶς, πᾶσα, πᾶν --> ΑΠΑΝΤΕ (αριθμητικό)

ἐκαστος, ἐκάστη, ἑκαστον --> ΕΚΑΣΤΑΣ , ΕΚΑΣΤΟΙ , ΕΚΑΣΤΟ

ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο --> ΑΛΙΑΣ , ΑΛΟΙ , ΑΛΟ

οὐδεὶς, ουδεμία, οὐδέν - μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν (κανείς) --> ΜΙΔΕ (μηδέν) (αριθμητικό)

ἀμφότεροι, ἀμφότεραι, ἀμφότερα (= και οι δυο μαζί) --> ΒΟΘΙΛΕΣ , ΒΟΘΟΕΣ , ΒΟΘΟΣ

ἐκάτερος, ἐκάτερα, ἐκάτερον (= καθένας από τους δύο) --> ΕΚΑΤΕΡΙΑΣ , ΕΚΑΤΕΡΟΙ , ΕΚΑΤΕΡΟ

ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον (= ἄλλος· λέγεται για δύο ουσιαστικά) --> ΕΤΕΡΑΣ , ΕΤΕΡΟΙ , ΕΤΕΡΟ

οὐδέτερος, οὐδετέρα, οὐδέτερον - μηδέτερος, μηδετέρα, μηδέτερον (= ούτε ο ένας ούτε ο άλλος) --> ΜΙΔΕΤΕΡΙΑΣ , ΜΙΔΕΤΕΡΟΙ , ΜΙΔΕΤΕΡΟ

ποσός, ποσή, ποσόν (= κάμποσος) --> ΠΟΣΙΑΣ , ΠΟΣΟΙ , ΠΟΣΟ

ποιός, ποιά, ποιόν (= κάποιος λογής) --> ΠΙΑΣ , ΠΙΟΙ , ΠΙΟ

ἄλλοδαπός, ἄλλοδαπή, ἄλλοδαπόν (= από ἄλλο τόπο) --> ΑΛΟΔΑΠΑΣ , ΑΛΟΔΑΠΟΙ , ΑΛΟΔΑΠΟ (υπάρχει και το επίθετο "ΑΛΟΔΑΠΙΣ") ΑΛΟΔΑΠΙΛΕΣ , ΑΛΟΔΑΠΟΕΣ , ΑΛΟΔΑΠΟΣ

Αυτοπαθητικές αντωνυμίες

Αυτοπαθητικές λέγονται οι αντωνυμίες που φανερώνουν ότι το ίδιο υποκείμενο ενεργεί και συγχρόνως παθαίνει, πχ.

ἐγὼ τιμῶ ἑμαυτὸν (= ἐγὼ τιμῶ τον εαυτό μου)

γινῶθι σαυτὸν (= γνώρισε τον εαυτό σου)

οὗτος ἐπιμελεῖται ἑαυτοῦ (= αὐτός φροντίζει για τον εαυτό του)

Στην ΠΓΦ οι λέξεις που σημαίνουν "κάνω κάτι στον εαυτό μου" να παίρνουν μπροστά την πρόθεση "αφτο-". Πχ "Εγὼ κάνω ΑΥΤΟτιμίαν" "Εγὼ κάνω ΑΥΤΟγνωριμίαν" , "Εγὼ κάνω ΑΥΤΟεπιμελείαν". Η πρόταση "Αυτοκτονώ" γίνεται "Εγὼ κάνω ΑΦΤΟΦΟΝΙΑ". Ο "αυτόχειρ" γίνεται "ΑΦΤΟΦΟΝΟΡ" και η "αυτοκτονία" γίνεται "ΑΦΤΟΦΟΝΙΑ". Έτσι δεν χρειάζεται πλέον η λέξη "εαυτός".

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Μπορεί κάθε λέξη να γραφτεί σαν συνδυασμός "μηδέν" και "ένα" ; Τέτοια γλώσσα θα ήταν εύκολα κατανοητή απο ηλεκτρονικό υπολογιστή και θα φανέρωνε αμέσως την θέση της μέσα στον χάρτη των λέξεων . Επιπλέον , κάθε εξωγήϊνη κοινωνία που διοικείται απο Κυβέρνηση Φιλοσόφων θα έχει κατασκευάσει τέτοια γλώσσα . Οπότε είναι αρκετά εύκολο να αποκωδικοποιηθεί (η γλώσσα) .

Για να είναι εφικτή τέτοια "συμπαντική" κωδικοποίηση θα πρέπει το σύνολο των εννοιών να χωρίζεται σε δύο μόνο υποσύνολα πρώτης τάξεως . Αυτά θα πρέπει να υποδιαιρούνται , το καθένα , σε δύο μόνο υποσύνολα δεύτερης τάξης . Αυτά θα πρέπει να υποδιαιρούνται (το καθένα) σε δύο μόνο υποσύνολα τρίτης τάξης κοκ .

Στα παρακάτω σχήματα δείχνω τα πρώτα βήματα μιας τέτοιας κατανομής . Είναι η πρώτη (:) απόπειρα να κατασκευαστεί ένας χάρτης

των εννοιών (και λέξεων) .

Στην αρχή το σύνολο των εννοιών χωρίζεται σε δύο υποσύνολα : Τα πράγματα που υπάρχουν ακόμη και χωρίς τον άνθρωπο και τα άυλα πράγματα που υπάρχουν μόνο μέσα στο μυαλό του ανθρώπου . Αυτά που υπάρχουν και χωρίς τον άνθρωπο χωρίζονται σε κυματικά (φώς και βαρυτικά κύματα) και σε υλικά . Τα υλικά χωρίζονται σε αυτά που δεν μας ενδιαφέρει το σχήμα και σε αυτά που μας ενδιαφέρει το σχήμα τους .

Τα άυλα (αυτά που τα αντιλαμβανόμαστε μόνο με το μυαλό μας) χωρίζονται σε Καταστάσεις και Αλλαγές .

Με τον λόγο (προφορικό ή γραπτό) περιγράφουμε είτε αλλαγές είτε καταστάσεις . Τίποτε άλλο . Ακόμη και η ερώτηση είναι στην πραγματικότητα μια δήλωση κατάστασης : "Δηλώνω ότι είμαι εις κατάσταση επιθυμίας να πληροφορηθώ αυτό" . Και η προσταγή το ίδιο : "Δηλώνω ότι είμαι εις κατάσταση επιθυμίας να κάνεις αυτό . Και αν δεν το κάνεις θα σου προκαλέσω κάτι δυσάρεστο" .

Λέξεις - αξιώματα (ή Θεμελιώδεις λέξεις)

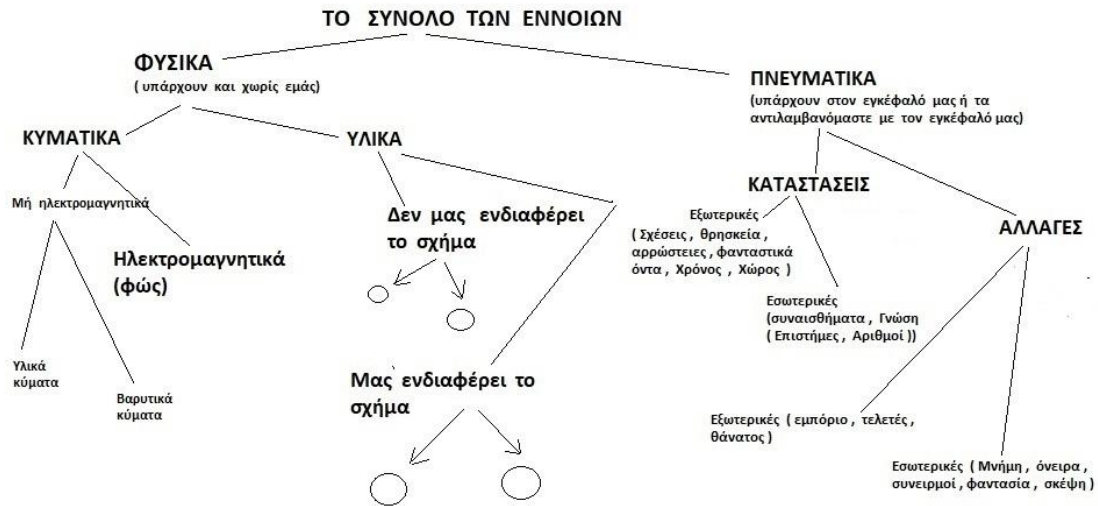
Όπως στα Μαθηματικά υπάρχουν λογικές προτάσεις που δεν μπορούν να αποδειχθούν (τα Αξιώματα) έτσι και στην γλώσσα υπάρχουν έννοιες που δεν μπορούν να ορισθούν (δεν μπορούν να περιγραφούν με άλλες απλούστερες έννοιες) . Τέτοιες έννοιες είναι τα χρώματα (πώς να περιγράψεις το "κόκκινο" σε έναν εκ γενετής τυφλό ;) , ο χρόνος , ο χώρος , το "γλυκό" , το "αλμυρό" και γενικώς όλα αυτά που προσλαμβάνουμε με τα αισθητήρια όργανα . Όλες οι άλλες έννοιες περιγράφονται χρησιμοποιώντας τις αξιωματικές έννοιες .

[Εκτός απο τα όργανα των πέντε αισθήσεων έχουμε (μέσα στον εγκέφαλο) και άλλα αισθητήρια όργανα . Ένα τέτοιο όργανο είναι αυτό που αντιλαμβάνεται τον Χρόνο . Ένα άλλο αντιλαμβάνεται τα συναισθήματα . Ένα άλλο αντιλαμβάνεται τον Χώρο . Έτσι ξέρουμε να διατάξουμε το δεξί χέρι να κινηθεί αλλά δεν μπορούμε να περιγράψουμε τί είναι το "δεξιά" !]

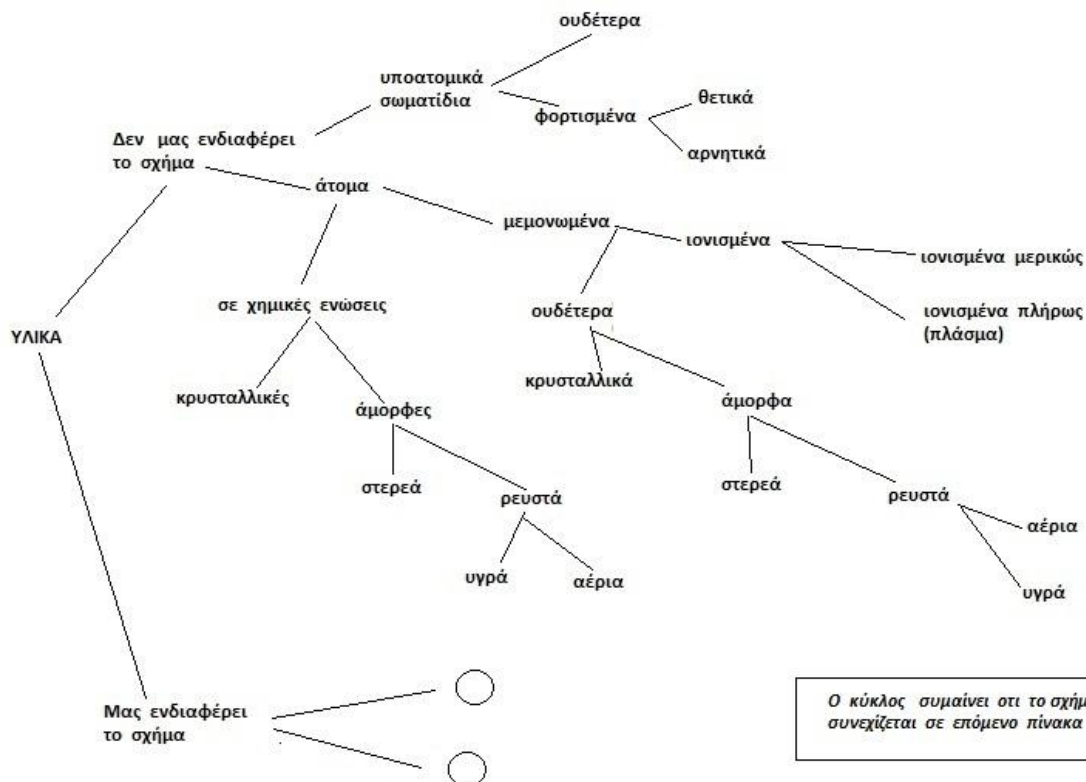
Επιπλέον , μέσα στον εγκέφαλο έχουμε κάτι σαν βιντεοκάμερα που καταγράφει τα πάντα : Τί μας στέλνουν τα αισθητήρια όργανα (εικόνες , ήχους , μυρωδιές κλπ) και τί σκέψεις αναδύονται μέσα απο τον εγκέφαλο . Αυτό το όργανο το ονομάζουμε "μνήμη" . Για οικονομία αποθηκευτικού χώρου σβήνονται μετά απο λίγο όλες οι πληροφορίες που δεν θεωρούνται σημαντικές .]

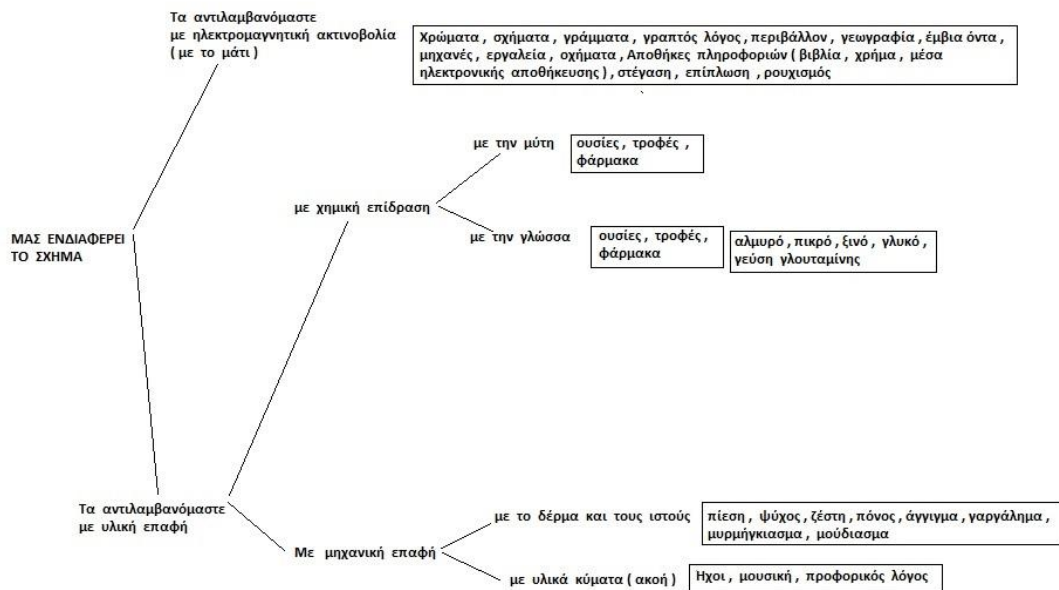
Κατάλογος των Θεμελιωδών Λέξεων

- Όλα τα χρώματα
- Ήχος
- Όλες οι γεύσεις
- Όλες οι οσμές
- Πόνος /ζέστη / κρύο / άγγιγμα / πίεση / μούδιασμα / γαργάλημα / μυρμήγκιασμα
- Όλα τα συναισθήματα
- Χρόνος
- Χώρος και όλες οι κατευθύνσεις (αριστερά, δεξιά, πάνω, κάτω, μπρός, πίσω)
- Αλλαγή
- Κατάσταση
- Μνήμη
- Όνειρο
- Σκέψη
- Φαντασία
- Αριθμός

Ο κύκλος σημαίνει ότι το σχήμα συνεχίζεται σε επόμενο πίνακα

ΑΤΕΛΕΙΕΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Στην ισπανική γλώσσα :

"Ropa" είναι το ρούχο . " Roperia" το κατάστημα που πουλά ρούχα .
 "Ropero" είναι η ντουλάπα όπου τοποθετούμε τα ρούχα . Για το εργοστάσιο που κατασκευάζει τα ρούχα θα πρέπει να κατασκευάσουμε άλλη λέξη (πχ "Ropertaria") . Για το ραφείο που επισκευάζει ρούχα θα χρειαστούμε άλλη λέξη (πχ "Ropertiko") . Για το βαφείο που βάφει ρούχα θα χρειαστούμε άλλη λέξη (πχ "Ropela") . Για το κατάστημα που πουλά αποκλειστικά μεταχειρισμένα ρούχα θα χρειαστούμε άλλη λέξη (πχ "Ropelusa") . Για την αποθήκη της φιλανθρωπικής οργάνωσης που διανέμει μεταχειρισμένα ρούχα σε φτωχούς θα χρειαστούμε άλλη λέξη (πχ Roperyuda") . Για την αποθήκη στρατιωτικού ιματισμού θα χρειαστούμε άλλη λέξη (πχ "Ropenteria") . Για τον σπουδαστή της Ισπανικής γλώσσας όλα αυτά είναι δύσκολα στην απομνημόνευση . Εάν η Ισπανική είχε τους κανόνες της ΠΓΦ τα πράγματα θα ήταν πολύ απλούστερα :

"Roperia" ("ρουχάδικο") θα ήταν ένα μέρος που γενικώς και αορίστως ασχολείται με ρούχα . Θα μπορούσαμε να έχουμε αυτή την λέξη για την περίπτωση που χρησιμοποιούμε πιά συχνά (για την

ντουλάπα ρούχων του σπιτιού μας)

"Roperia del manufactura" ("ρουχάδικο της κατασκευής") θα ήταν η βιομηχανία που κατασκευάζει τα ρούχα.

"Roperia del pintura" ("ρουχάδικο της βαφής") θα ήταν το μέρος όπου βάφονται τα ρούχα.

"Roperia del comersio" ("ρουχάδικο του εμπορίου") θα ήταν το μέρος όπου πωλούνται τα ρούχα.

"Roperia del costura" ("ρουχάδικο της ραφής") θα ήταν το μέρος όπου ράβονται ή επισκευάζονται ρούχα (ραφείο).

"Roperia del reciclaja" ("ρουχάδικο της ανακύκλωσης") θα ήταν το μέρος που πουλά μεταχειρισμένα ρούχα.

"Roperia del pobre" ("ρουχάδικο του φτωχού") θα ήταν η αποθήκη της φιλανθρωπικής οργάνωσης.

"Roperia del ejercito" ("ρουχάδικο του Στρατού") θα ήταν η ιματιοθήκη του Στρατού.

"Ropero" ("ρουχάς") θα ήταν αυτός που γενικώς και αορίστως ασχολείται με ρούχα.

"Ropero del manufactura" ("ρουχάς της κατασκευής") θα ήταν ο βιομήχανος που κατασκευάζει ρούχα.

"Ropero del pintura" ("ρουχάς της βαφής") θα ήταν ο βιομήχανος που βάφει τα ρούχα.

"Ropero del comercio" ("ρουχάς του εμπορίου") θα ήταν ο έμπορος ρούχων.

"Ropero del costura" ("ρουχάς της ραφής") θα ήταν ο ράφτης της συνοικίας.

"Ropero del moda" ("ρουχάς της μόδας") θα ήταν ο σχεδιαστής ρούχων.

Έτσι, χρησιμοποιώντας λέξεις ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΗΔΗ κατασκευάζουμε άλλες λέξεις που είναι πολύ πιο εύκολο να απομνημονευθούν αλλά και να κατανοηθούν από έναν αρχάριο. Και επιπλέον, έχουμε την δυνατότητα να κατασκευάσουμε και νέες λέξεις για τυχόν επαγγέλματα που θα δημιουργηθούν στο μέλλον (πχ εάν στο μέλλον υπάρξει εμπειρογνώμων που θα εκτιμά την αξία ενός μεταχειρισμένου ρούχου).

Ή κάποιος που θα τεμαχίζει παλιά ρούχα και θα κατασκευάζει νέα ρούχα).

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ (και όχι μόνο) ΓΛΩΣΣΑΣ

Σχετικά με τις αντωνυμίες :

Στην Νεοελληνική τα πράγματα είναι πολύπλοκα με τις αντωνυμίες (για να είναι σύντομες οι προτάσεις) :

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Εγώ

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι άμεσο αντικείμενο του ρήματος :
"Εμένα" ή "με" ("με χτύπησε"). Το "εμένα" όταν θέλουμε να τονίσουμε ΠΟΙΟΝ χτύπησε ("ΕΜΕΝΑ χτύπησε") . Το "μέ" όταν θέλουμε να τονίσουμε την πράξη ("με ΧΤΥΠΗΣΕ και έφυγε") .

Όταν η αντωνυμία δεν είναι άμεσο αντικείμενο του ρήματος οι αρχαίοι χρησιμοποιούσαν δοτική . Στην νεοελληνική έχουμε διάφορες μυστήριες λεξούλες : "Μου" ("Μου αποκάλυψε ένα μυστικό ")

Στην Γλώσσα Φιλοσόφων θα ήταν "Ο τάδε χτύπησε ΤΟΝ ΙΟ" (η αντωνυμία είναι άμεσο υποκείμενο) . Ή "Ο τάδε είπε ένα μυστικό ΤΟΕ ΙΟ" (χρησιμοποιούμε δοτική , όπως οι αρχαίοι , διότι η αντωνυμία δεν είναι άμεσο υποκείμενο)

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Εσύ

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "Εσένα" ή "σε" ("σε χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Σου" ("Σου αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτός

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "αυτόν" ή

"τον" ("τον χτύπησε" ή "χτύπησε αυτόν και όποιον άλλον βρήκε μπροστά του ")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Του" ("Του αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτή

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "αυτήν" ή "την" ("την χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "της" ("Της αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτό

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "αυτό" ή "το" ("το χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Του" ("Του αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Εμείς

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "Εμάς" ή "μας" ("μας χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Μας" ("Μας αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Εσείς

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "Εσάς" ή "σας" ("σας χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Σας" ("Σας αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτοί

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "αυτούς"
ή "τους" ("τους χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Τους" ("Τους αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτές

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "Αυτές " ή "τις" ("τις χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Τους" ("Τους αποκάλυψε ένα μυστικό ")

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ : Αυτά

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ όταν η αντωνυμία είναι αντικείμενο του ρήματος : "αυτά" ή "τα" ("τα χτύπησε")

Όταν η αντωνυμία δεν άμεσο είναι αντικείμενο του ρήματος : "Τους" ("Τους αποκάλυψε ένα μυστικό ")

Όλη αυτή η πολυπλοκότητα της νεοελληνικής κάνει εξαιρετικά σύντομες τις προτάσεις αλλά πολύ δύσκολη την εκμάθηση της γλώσσας για τους ξένους .

Σχετικά με τα ρήματα :

Ρήμα : ψήνω

Ουσιαστικό : Ψήσιμο

Επιστήμη , τέχνη : Ψηστική

Ψήστης : Ο πράττων το ψήσιμο . Πιθανόν είναι έμπειρος επαγγελματίας

Ο Ψήνων : Αυτός που ΤΩΡΑ ψήνει . Ίσως είναι έμπειρος επαγγελματίας

ίσως και όχι .

Ψημένος (ή ψηθείς ή ψητός) : Αυτός που υπέστη το ψήσιμο

Άψητος : Αυτός που δεν ψήθηκε

Ψηστικός : Χρησιμοποιείται μόνο στον πληθυντικό του ουδετέρου για να δηλώσει το ποσόν που πληρώσαμε για να μας το ψήσει κάποιος άλλος ("τα ψηστικά")

Ψησιέρα : Η συσκευή που κάνει το ψήσιμο

Ψηστέος : Δεν χρησιμοποιείται . Εάν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που πρέπει να ψηθεί"

Ψηστήσιμος : Δεν χρησιμοποιείται . Εάν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που μπορεί να ψηθεί" .

Ψητώδης : Δεν χρησιμοποιείται .

Ψηστοϊδής : Δεν χρησιμοποιείται

Ψητωμένος : Δεν χρησιμοποιείται .

Ρήμα : Ψυχολογώ

Ουσιαστικό : Ψυχολόγηση

Επιστήμη : Ψυχολογία

Ψυχολογιστική : Δεν χρησιμοποιείται .

Ψυχολογιστικός : Δεν χρησιμοποιείται .

Ψυχολογητής : Δεν χρησιμοποιείται . Εάν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που διενεργεί την ψυχολογική εξέταση" .

Ψυχολόγος : Χρησιμοποιείται στην θέση του προηγούμενου (αυτός που διενεργεί την ψυχολογική εξέταση)

Ψυχολογών : Όπως το προηγούμενο . Το "Ψυχολογών" όμως σημαίνει ότι ο δράστης ίσως και να μην έχει κάποιο σχετικό πτυχίο (ενώ ο "Ψυχολόγος" έχει)

Ψυχολογημένος : Κανονικά θα έπρεπε να σημαίνει "αυτός που υποβλήθηκε σε ψυχολογική εξέταση" . Χρησιμοποιείται όμως με την έννοια "πράξη

που ελέγχθηκε προηγουμένως για τις ψυχολογικές επιπτώσεις της" .

Ψυχολογηθείς : σπανίως χρησιμοποιείται . Σημαίνει "αυτός που υποβλήθηκε σε ψυχολογική εξέταση"

Ψυχολογικός : αυτός που έχει σχέση με την ψυχή

Ψυχολογητέος : Δεν χρησιμοποιείται . Εάν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που ΠΡΕΠΕΙ να υποβληθεί σε ψυχολογική εξέταση"

Ψυχολογητός : Δεν χρησιμοποιείται .

Αψυχολόγητος : Χρησιμοποιείται μόνο με τα ουσιαστικά "ενέργεια" ή "δράση" και σημαίνει "ενέργεια που προηγουμένως δεν ελέγχθηκε για τις ψυχολογικές επιπτώσεις της στο θύμα ή στους παρόντες" .

Ψυχολογήσιμος : "αυτός που μπορεί να ψυχολογηθεί" . Δεν χρησιμοποιείται .

Ψυχωμένος : Χρησιμοποιείται με την έννοια του "ανδρείος"

Ψυχοϊδής : Δεν χρησιμοποιείται .

Ρήμα : Ευλογώ

Ουσιαστικό : Ευλογία

Ευλογητής : Δεν χρησιμοποιείται . Στην θέση του χρησιμοποιείται το επόμενο .

Ο Ευλογών : Αυτός που ευλογεί .

Ευλογημένος (ή ευλογηθείς) : Αυτός που υποβλήθηκε στην ευλογία .

Ευλογητός : Δεν χρησιμοποιείται . Έχει την έννοια του προηγουμένου .

Ανευλόγητος : Δεν έχει λάβει ευλογία .

Ευλογητέος : Δεν χρησιμοποιείται . Αν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που έχει τα προσόντα για να ευλογηθεί" ή "αυτός που πρέπει να ευλογηθεί" .

Ευλογήσιμος : Δεν χρησιμοποιείται . Αν χρησιμοποιούνταν θα σήμαινε "αυτός που έχει τα προσόντα για να ευλογηθεί"

Ευλογικός : Δεν χρησιμοποιείται

Ευλογιστός : δεν χρησιμοποιείται .

Ευλογιστικός - Ευλογιστική : Δεν χρησιμοποιείται .

Ρήμα : Υπολογίζω

Ουσιαστικό : Υπολογισμός

Επιστήμη : Υπολογιστική

Υπολογιστικός : Αυτός που έχει σχέση με υπολογισμούς

Υπολογίσιμος : α) Αυτός που έχει τέτοια δύναμη / προσόντα ώστε να πρέπει να τον λάβεις στα σοβαρά. β) αυτός που μπορεί να υπολογισθεί .

Υπολογιστής / ο υπολογίζων : αυτός που υπολογίζει

Υπολογιστιέρα (όπως το "ψηστιέρα") : Δεν χρησιμοποιείται

Υπολογιστέος : Αυτός που πρέπει να υπολογισθεί . Σπανίως χρησιμοποιείται .

Υπολογισμένος - υπολογισθείς : Αυτός που έχει υποβληθεί στην διαδικασία του υπολογισμού

Υπολογιστός : δεν χρησιμοποιείται

Ανυπολόγιστος : Τόσο μεγάλος που δεν μπορεί να μετρηθεί . Κανονικά θα έπρεπε να σημαίνει "αυτός που δεν έχει υπολογισθεί" . Εάν όμως χρησιμοποιήσουμε την λέξη με αυτό το νόημα θα ακουστεί σαν παραδοξότητα .

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ :

α) Η ίδια κατάληξη δεν έχει πάντα το ίδιο νόημα ή δεν έχει πάντα νόημα . Πχ ο "ψήστης" και ο "υπολογιστής" έχουν νόημα . Ο "ευλογητής" και ο "ψυχολογητής" δεν χρησιμοποιούνται .

β) Το νόημα είναι εντελώς έξω από αυτό που θα περιμέναμε . Πχ το "αψυχολόγητος" θα περιμέναμε να σημαίνει "αυτός που δεν υποβλήθηκε σε ψυχολογική εξέταση" . Αντ' αυτού όμως σημαίνει "αυτή (η δράση) που δεν ελέγχθηκε προηγουμένως για τις ψυχολογικές επιπτώσεις της" .

ΤΙ ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ

Θα θέλαμε έναν ενιαίο κώδικα καταλήξεων (δεν τον έχουν οι σύγχρονες γλώσσες) . Βλέποντας την κατάληξη να ξέρουμε σίγουρα το νόημα του επιθέτου . Πώς θα λέγεται ο "κατάλληλος για να υπολογισθεί" , ο "επιθυμητός για να υπολογισθεί" , ο "ευκόλως υπολογίσιμος" , ο "δυσκόλως υπολογίσιμος" , ο "άξιος προς υπολογισμόν" , ο "δυνάμενος να υπολογισθεί" , ο "αρμόζων προς υπολογισμόν" , ο "πιθανός για να υπολογισθεί" , ο "αποδεκτός προς υπολογισμόν" , ο "ανεκτός προς υπολογισμόν" , ο "πρέπει να υπολογισθεί" , "αυτός που υπολογίσθηκε στο παρελθόν" , "αυτός που υπολογίζεται ΤΩΡΑ" , "αυτός που θα υπολογισθεί στο μέλλον" . Δηλαδή χρειαζόμαστε και ένα επίθετο του επιθέτου !!!

Αυτά είναι θέματα που θα πρέπει να τα διευθετήσει μια νέα παγκόσμια γλώσσα .

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

Αυτά που θέλουμε να πούμε έχουν δύο διαστάσεις (όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα)

Ο πελάτης

είχε βαρύ ποινικό μητρώο

πυροβόλησε

απροκλήτως
ανενδοίαστα

τον υπάλληλο

μόλις είχε αναλάβει
βάρδια

Ο πελάτης , που είχε βαρύ ποινικό μητρώο , πυροβόλησε απροκλήτως και ανενδοίαστα τον υπάλληλο που μόλις είχε αναλάβει βάρδια .

Ο προφορικός λόγος μας όμως έχει μία μόνον διάσταση . Είναι σαν σχοινί . Και ο γραπτός μας λόγος επίσης απλώνεται σε ένα "σχοινί" με μία διάσταση (την γραμμή του τετραδίου) . Πάνω σε αυτό το "σχοινί" πρέπει να απλώσουμε τις λέξεις και να βρούμε τρόπο να δηλώσουμε ποιά λέξη σχετίζεται με το υποκείμενο , ποιά με το ρήμα και ποιά με το αντικείμενο . Δυστυχώς δεν επικοινωνούμε με πίνακες (δύο διαστάσεων)

Στην πρόταση "Ο πελάτης , που είχε βαρύ ποινικό μητρώο , πυροβόλησε απροκλήτως και ανενδοίαστα τον υπάλληλο που μόλις είχε αναλάβει βάρδια" αυτά που ανήκουν στην πρώτη διάσταση είναι "Ο πελάτης πυροβόλησε τον υπάλληλο" . Όλα τα υπόλοιπα (περιγράφουν τις ιδιότητες του

δράστη , του ρήματος και του θύματος) ανήκουν στην δεύτερη διάσταση . Πώς θα μπορέσουμε στον προφορικό λόγο να δηλώσουμε τις δύο διαστάσεις ; Πρώτα βάζουμε τον δράστη σε ονομαστική πτώση και το θύμα σε αιτιατική (ιδού σε τί χρησιμεύουν οι πτώσεις) . Βάζουμε το "είχε βαρύ ποινικό μητρώο" πολύ κοντά στο υποκείμενο για να δείξουμε ότι ΕΚΕΙ ανήκει . Το "που" ("ο οποίος" είναι κανονικά / "ός" στα Αρχαία Ελληνικά) ονομάζεται "αναφορική αντωνυμία" από τους φιλόλογους . Στην πραγματικότητα είναι μια συντομογραφία . Μία κωδική λέξη που μας ειδοποιεί "Αυτά που θα ακούσεις από δώ και πέρα είναι ιδιότητες του πλησιέστερου ουσιαστικού" . Όλη η προτασούλα "είχε βαρύ ποινικό μητρώο" είναι επίθετο του "πελάτης" . Εάν είχαμε το επίθετο "νεαρός" θα λέγαμε απλώς "ο νεαρός πελάτης" . Δεν θα χρειάζομασταν το "που" . Δεν θα λέγαμε δηλαδή "ο πελάτης που νεαρός...") . Τώρα καταλάβαμε ότι μετά το "πού" αυτά που ακολουθούν είναι επίθετο του "πελάτης" . Όπως ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ αυτό το επίθετο ; Μήπως και το "πυροβόλησε" είναι μέρος του επιθέτου ; Εδώ ο ακροατής/ αναγνώστης θα πρέπει να χρησιμοποιήσει την ευφυΐα του για να καταλάβει πού τελειώνει το επίθετο . Έχουμε εφεύρει σήμανση μόνο για την αρχή του επιθέτου . Όχι και για το τέλος . Ο λόγος (προφορικός και γραπτός) έχει ατέλειες ενώ ο γραπτός λόγος των Μαθηματικών είναι σαφέστατος .

Τα "απροκλήτως" και "ανενδοίαστα" λέγονται (από τους φιλόλογους) "επιρρήματα" . Στην πραγματικότητα τα επιρρήματα είναι μια επινόηση για να καταλαβαίνουμε ότι αυτές οι λέξεις αφορούν ιδιότητες του ρήματος και όχι κάποιου ουσιαστικού . Διότι εάν λέγαμε "απρόκλητος" δεν θα καταλαβαίναμε εάν αυτό σχετίζεται με το "πελάτης" ή με το "πυροβόλησε" ή με το "υπάλληλος" . Το "ανενδοίαστα" (επιρρημα) μοιάζει με το επίθετο "ανενδοίαστα" (πληθυντικός) . Αυτό είναι μια ατέλεια της Ελληνικής Γλώσσας .

ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

- Κόμη = μαλλιά του ανθρώπου . Κώμη = μικρό χωριό . Κώμος = γλέντι , διασκέδασεις . Κομμός = χτύπημα , πλήξις .

- Φύλο (αρσενικό ή θηλυκό) . Φύλλον (του δένδρου)

- Λύπη , λείπει .

Όλα αυτά διακρινόταν από μικρές διαφορές στην προφορά .

Αυτά τα αδύνατα σημεία δεν πρέπει να υπάρχουν σε μια παγκόσμια γλώσσα .

Επικοινωνία με τον συγγραφέα : pitago99@gmail.com